

ဤစာအုပ်မှာ သိကောင်းစရာ ဆောင်ပုဒ်များ

- ၁။ ဘေးရန်ကင်းလို့၊ အရဟံကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၂။ နက်နဲသိလို့၊ သမ္ပုဒ်ကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၃။ သိက္ခာပြည့်လို့၊ ဝိဇ္ဇာကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၄။ ခရီးသွားလို့၊ သုဂတောကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
စကားပြောလို့၊ သုဂတောကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၅။ လောကသိလို့၊ ဝိဒူကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၆။ ဆုံးမပေးလို့၊ အနုတ္တရောကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၇။ သင်ကြားပေးလို့၊ သတ္တာကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၈။ အတတ်သင်လို့၊ ဗုဒ္ဓေါကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။
- ၉။ အကျိုးပြီးလို့၊ ဘဂဝါကို၊ ပွားကို ပွားရမည်။

မဟာစည်နာယက
မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်
အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

၏ ပြည်ပသာသနာအတွက်

ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်

ခရီးသွားမှတ်တမ်း

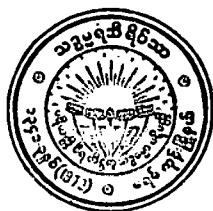

ဓမ္မဓရာင်ခြည်ဓမ္မဓါနုလုင်ဇ်း
ဆိုင်ကမ္ဘာတ်(၉၇၊ အမှတ် ၇၆၊ ၄၊ ၂၀၀၀-၀၀၀) သိမ်ကြီးရေး(စီရံ)
ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

၇၀၀၉၀၀၂

မဟာစည်နာယက
မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
သဒ္ဓမ္မရုံသီရိဝိသုဒ္ဓိ
အရှင်ကုဏ္ဍလဘိဝံသ
၏

ပြည်ပ သာသနာအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ခရီးသွားမှတ်တမ်း

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိဝိသု
အမှတ် ၇၊ ဇေယျာခေမာလမ်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ်
(၃၂/၉၄)(၁၂)

မျက်နှာပိုး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၈/၉၃)(၂)

*

ပထမ အကြိမ်

*

အုပ်ရေး-၃၀၀၀

*

၁၉၉၅-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

*

မျက်နှာပိုး—သီရိနန္ဒာ

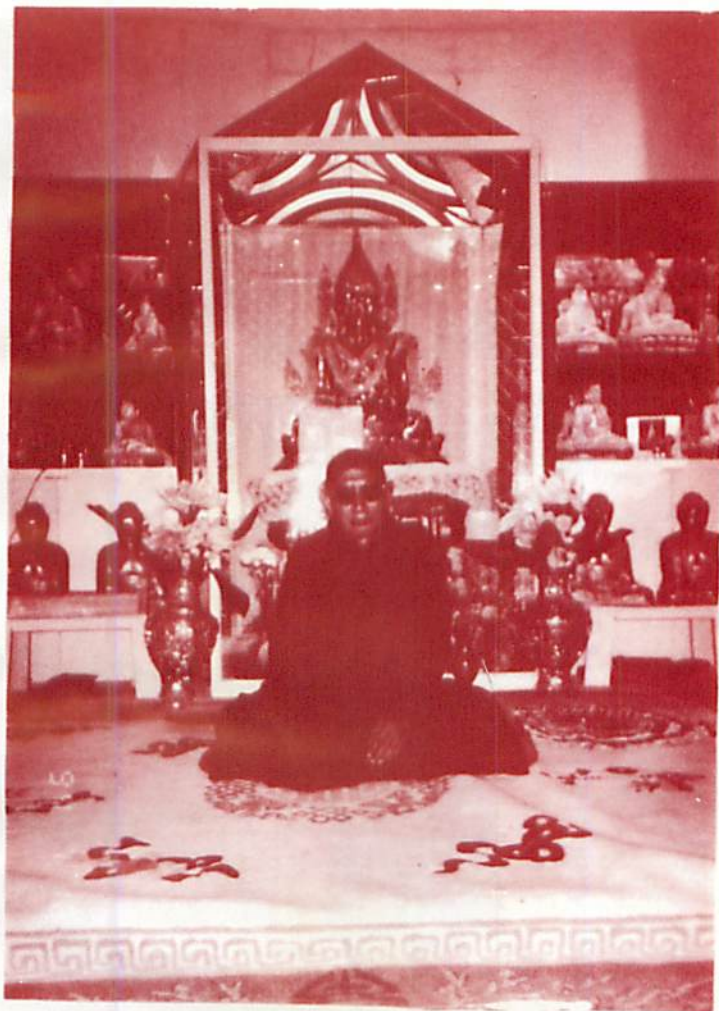
*

ရန်ကုန်မြို့၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ဇေယျာခေမာလမ်း၊
အမှတ် ၇၊ သဒ္ဓမ္မရုံသီစာပေ၊ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင်
(အငြိမ်းစား)၊ ၀၃၃၆၆ က ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊
၃၂လမ်း၊ အမှတ် ၂၁၅၊ သီရိနန္ဒာပုံနှိပ်တိုက်၊ ဦးနန္ဒ
(၀၃၅၉၇) က ပုံနှိပ်သည်။

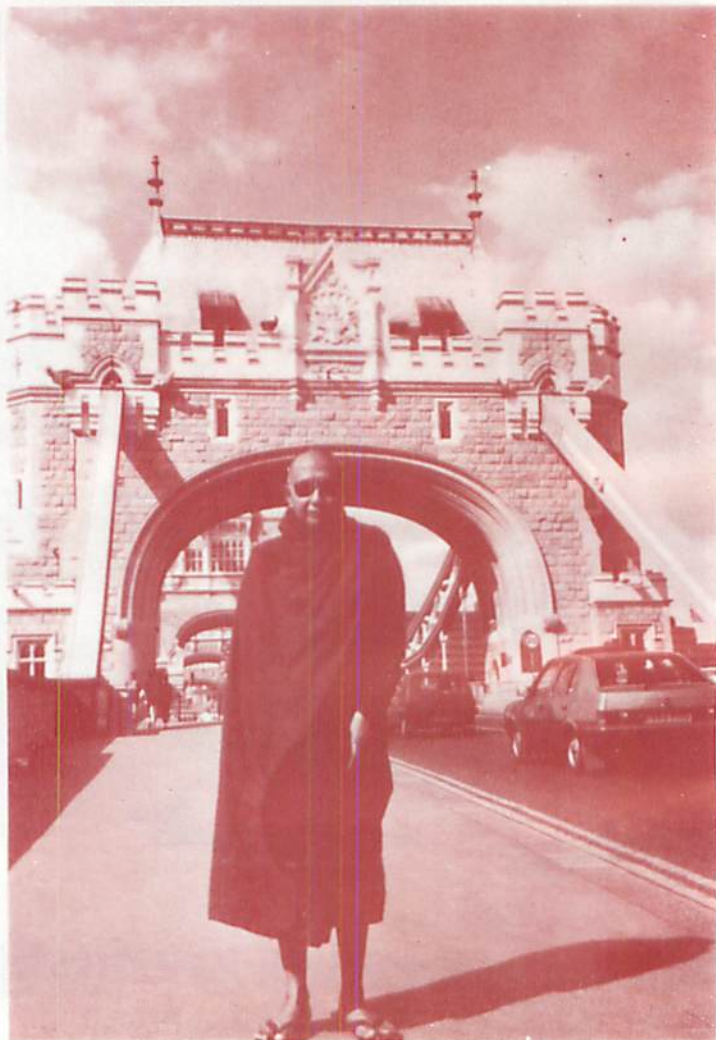
မာတိကာ

၁။	ပြည်ပသာသနာအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့	၁
၂။	လန်ဒန်မှ ပြင်သစ်သို့	၈
၃။	ပြင်သစ်မှ ဝါရှင်တန် ဒီစီသို့	၁၃
၄။	ဝါရှင်တန်မှ နယူးယောက်သို့	၂၂
၅။	နယူးယောက်မှ ဆန်ဟိုဆေးသို့	၃၈
၆။	ဆန်ဟိုဆေးမှ ချီကာဂိုသို့	၆၆
၇။	ချီကာဂိုမှ ဆန်ဟိုဆေးသို့	၁၁၂
၈။	ဆန်ဟိုဆေးမှ လော့စင်းဂျလိစ်သို့	၁၂၅
၉။	လော့စင်းဂျလိစ်မှ ဟာဝိုင်ယီသို့	၁၆၇
၁၀။	ဟာဝိုင်ယီမှ ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုသို့	၁၇၃
၁၁။	ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမှ စင်္ကာပူသို့	၁၇၄
၁၂။	စင်္ကာပူမှ ရန်ကုန်သို့	၁၇၄

[ဤစာအုပ်မျက်နှာဖုံး ကွန်ပျူတာဒီဇိုင်းနှင့် ဓာတ်ပုံဒီဇိုင်း
များ၊ ကာလာခွဲဖလင်များ တန်ဖိုး ၃၀၀၀-ကျပ်ကို ဒီဇိုင်း
မောင်မောင်မြင့် နှင့် မိုးနန္ဒာ (သား) ရဲပြည့်ဟိန်း တို့က
ကုသိုလ်ယူ ဆောင်ရွက် လှူဒါန်းပူဇော်ပါသည်။]

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဘိုလ်ဒါကရိတောင်ပုလူကျောင်း၊
ကမ္ဘာအေးစေတီအတွင်းရှိသိမ်တော်တွင် သဒ္ဓမ္မရုံသီဆရာတော်ဘုရား
သီတင်းသုံးနေပုံ

လန်ဒန်မြို့၊ သိမ်းမြစ်တံတားအဝင်တွင်
သဒ္ဒမ္မရုံသီဆရာတော်ဘုရားအား ဖူးတွေ့ရပုံ

(၂၆-၆-၉၄)၊ လန်ဒန်ဝိဟာရ၌၊ နယုန်လပြည့်နေ့-မဟာသမယသုတ္တန်ကို
ဟောကြားနေပုံ-နှင့်

တရားနာပရိသတ်များအား တွေ့မြင်ရပုံ

(၃၁-၆-၉၄)၊ ပြင်သစ် သကျမုနိရိပ်သာ၌ သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပ်သာဆရာတော်
နှုတ်ခွန်းဆက်ဩဝါဒစကား ပြောကြားနေပုံ

ပြင်သစ် အော်လီလေဆိပ်တွင် လာကြိုသူများနှင့်အတူ ဖူးတွေ့ရပုံ

(၆-၇-၉၄) ပြင်သစ်သကျမှန်ရိပ်သာစခန်းသိမ်းပွဲတွင် ဆရာတော်နှင့်အတူ
ဦးဝိစယ၊ ဦးပညာသီဟ၊ ယောက်ျားအားတွေ့မြင်ရပုံ

(၉-၇-၉၄) ဝါရင်တန်ဒီစီ မင်္ဂလာရာမကျောင်း တရားပွဲ၌ ဆရာတော်
တရားဟောစဉ် .တရားနာပရိသတ်အား တွေ့မြင်ရပုံ

(၁၃-၇-၉၄)၊ နယူးယောက်မြို့-လောကဈမ်းသာဘုရားကျောင်း
ညတရားပွဲ-နှင့်

ယင်းတရားပွဲတွင် ဒကာကြီးဦးအောင်သိန်း၏တူ ဦးတင်စိုးက နဝကမ္မ
အလှူတော်ငွေ ကပ်လှူနေပုံ

(၁၇-၇-၉၄)၊ ဆန်ဟိုဆေးဖြို့၊ တထာဂတရိပ်သာ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်ပွဲ၌ ဦးသီလာနန္ဒ၊ ဒေလီစီတီ ဆရာတော်တို့အား သဒ္ဓမ္မရုံသီ ဆရာတော်နှင့် အတူ မူးတွေ့ရပုံ .

(၂၃-၇-၉၄)၊ ဆန်ဟိုဆေး တရားရိပ်သာတွင် ဝိယက်နမ် မဟာယာန ဘုန်းတော်ကြီးက သဒ္ဓမ္မရုံသီ ဆရာတော်ထံ တရားလျှောက်ထားနေပုံ

၃၁-၇-၉၄) ချီကာဂို မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်း၌ ဆရာတော် ဦးကေသဝက သဒ္ဓမ္မရုံသီ ဆရာတော်အား ဆံပင်ရိတ်စက်လှူဒါန်းနေပုံ

ချီကာဂို မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းတရားပွဲ၌ ပရိသတ်များ ရိုသေစွာ တရားနာကြားနေပုံ

၎င်းမြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ယောဂီတစ်ဦးအား ဆရာတော်က
တရားစစ်ဆေးနေပုံ.

(၆-၈-၉၄) လော့ခ်အင်းဂျလီမြို့၊ သုန္ဒရာရာမမြေတွင်ဟာရ တရားစခန်းတွင်
တရားထိုင်နေကြသော ယောဂီများအား တွေ့မြင်ရပုံ

(၁၃-၈-၉၄)၊ ဟာရိုင်ယီ ယိုးဒယားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ သဒ္ဓမ္မဗုဒ္ဓိသီ
ဆရာတော် တရားဟောကြားနေပုံ-နဂို

တရားတော်ကို ရိုသေစွာ နာယူနေကြသော ပရိသတ်အား တွေ့မြင်ရပုံ

ပြည်ပ သာသနာ့အတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့

ဆရာတော် ပြည်ပသာသနာ့အတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် များကို သက်ဆိုင်ရာ ဒကာ ဒကာမများ ဗဟုသုတဖြစ်စေ ရန်၊ ကုသိုလ်တရား ပွားစေရန် အတွက် ခရီးသွား မှတ် တမ်းကို အကျဉ်းချုပ် ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

ဆရာတော်တို့ ပြည်ပသာသနာ့အတွက် ကြွရောက်နိုင်ဖို့ရန် အစီအစဉ်များကို ရန်ကုန်မြို့မှ ဒကာမကြီး ဒေါ်မျိုးသိမ်နှင့် ကာလီစိုးနီးယားပြည်နယ် ဆန်ဟိုဆေးမြို့မှ ဒကာမကြီး ဒေါ်ခင်ခင်ကြီးတို့က စီစဉ်ပေးကြပါသည်။

လန်ဒန်မြို့၊ လန်ဒန်ဝိဟာရ (Trust) အဖွဲ့မှ ဆရာတော် တို့ကို တရားဟော၊ တရားပြ ကြွရောက်ပါရန် ပင့်လျှောက် ၍ ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်တို့ သည် ၁၃၅၆-ခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁၂ ရက်၊ (၅-၆-၉၄) တနင်္ဂနွေနေ့ ရန်ကုန်လေဆိပ်မှ နံနက် ၈-နာရီ ထွက်သော လေယာဉ်ဖြင့် စင်္ကာပူသို့ ကြွခဲ့ကြပါသည်။ စင်္ကာပူလေဆိပ် သို့ မြန်မာစံတော်ချိန်နံနက် ၁၀-နာရီ မိနစ် ၄၀ ရောက်ကြ ပါသည်။ စင်္ကာပူစံတော်ချိန် ၁၂ နာရီ ၁၀ မိနစ် ရောက်ကြ ပါသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

စင်္ကာပူလေဆိပ်၌ ဦးအောင်သန်း-ဒေါ်ခင်မြမြ မိသားစု၊ ဦးနေဝင်း-ဒေါ်သန်းသန်းစိန် မိသားစု၊ ဦးမိုးကျော်သောင်းနှင့် ညီမ မပုလဲစသော ဒကာဒကာမများ စောင့်၍ ကြိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည် တို့သည် (၈-၆-၉၄)စင်္ကာပူမှ ၁၃၅၆-ခု၊ ကဆုန်လကွယ် (၈-၆-၉၄)ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ည ၁၁-နာရီ လန်ဒန်သို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ လန်ဒန် လေဆိပ်သို့ နယုန်လဆန်း ၁-ရက်၊ (၉-၆-၉၄) ကြာသပတေးနေ့နံနက် စင်္ကာပူစံတော်ချိန် ၁၂နာရီ၊ လန်ဒန်စံတော်ချိန် နံနက် ၅-နာရီ ၅၅-မိနစ် ရောက်ကြပါသည်။

လန်ဒန်လေဆိပ်မှ ဘာမင်ဂန် ဆရာတော် ဒေါက်တာ ဦးရေဝတ၊ လန်ဒန်-မြန်မာသံရုံးမှ ဦးလှမြင့်နှင့် လန်ဒန် ဝိဟာရ (Trust)အဖွဲ့မှ ဒကာကြီးများ စောင့်၍ ကြိုကြပါသည်။

- ၁။ အချိန်ကာလအားဖြင့် ၂-လနှင့် ၁၃-ရက် ကြာခဲ့ပါသည်။
- ၂။ နိုင်ငံအားဖြင့် ၅-နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။
- ၃။ ဌာနအားဖြင့် (၈) ဌာန၌ တရားဟော၊ တရားပြဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြည်ပရီးသွားမှတ်တမ်း

၁။ ။ အချိန်ကာလအားဖြင့် ၂-လနှင့် ၁၃-ရက်ကြာခဲ့သည်ဆိုရာတွင် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၌ ၄-ရက်၊ လန်ဒန်၌ ၂၁-ရက်၊ ပြင်သစ်၌ ၇-ရက်၊ အမေရိကန် - ဝါရှင်တန်၌ အသွား/အပြန် ၅-ရက်၊ နယူးယောက်၌ ၅-ရက်၊ ဆန်ဟိုဆေး၌ ၁၆-ရက်၊ ချီကာဂို၌ ၅-ရက်၊ လော့အင်းဂျလိစ်၌ ၅-ရက်၊ ဟာဝိုင်ရီ၌ ၅-ရက်၊ စုစုပေါင်း ၂ လနှင့် ၁၃ ရက် ကြာခဲ့ပါသည်။

၂။ နိုင်ငံအားဖြင့် ၅-နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်ဆိုရာ၌ (၁)စင်္ကာပူနိုင်ငံ။ (၂)မြိတ်နီနိုင်ငံ။ (၃)ပြင်သစ်နိုင်ငံ။ (၄) အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု။ (၅) ဂျပန်နိုင်ငံဟူ၍ ၅ နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံကိုတော့ ထရန်စစ်(ထ်) ခေတ္တမျှသာရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

၃။ ဌာနအားဖြင့် (၈)ဌာန၌ တရားဟော၊ တရားပြ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဆိုရာ၌ ရှေးဦးစွာ လန်ဒန်မြို့၊ လန်ဒန် ဝိဟာရ၌နေထိုင်၍ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၁၉၉၄ ခု၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့မှစ၍ တရားဟော၊ တရားပြ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ တစ်နေ့လျှင် ၂-ကြိမ် တရား ဟောရပါသည်။ နိုင်ငံခြားသား ပရိသတ်များကို တစ်ကြိမ်၊ မြန်မာ ပရိသတ်များကို တစ်ကြိမ် ဟောကြားရပါသည်။ နိုင်ငံခြားသား ပရိသတ်များကို တရားဟောပြီးသောအခါ မေးခွန်းများ မေးမြန်းကြပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ မေးခွန်းများကို မေးကြရာတွင် အချို့သော မေးခွန်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် အဖြေကို အလွန်ပင် သိဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါပေသည်။ သိဖွယ်ရာ ကောင်းသောမေးခွန်းများ ဖြစ်ကြပေသည်။

၁၉၉၄-ခု၊ ဇွန်လ ၁၃-ရက်၊ ၁၄-ရက်နေ့များ၌ ညနေ ၆-နာရီခွဲမှ ၇-နာရီခွဲအထိ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ ရခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို ဆရာတော် ဟောကြားပါသည်။ ဒေါက်တာဦးမြအောင်က အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန် ပေးပါသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်းသည် မိမိတို့အတွက် အကောင်းဆုံး အကျိုးအရှိဆုံး အလုပ်ကို လုပ်ရခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်ခြင်းအလုပ်သည် ရှုမှတ်မှု တစ်ခုတည်းကိုသာ ပြုလုပ်ကြရပေသည်။ အကျိုးကိစ္စကတော့ နှစ်ခု၊ နှစ်ခု ပြီးမြောက်သွားကြပါသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများနေခြင်းသည် ရှုမှတ်ချက်တိုင်း ရှုမှတ်ချက်တိုင်း မိမိတို့ကို အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ကျရောက်စေတတ်သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်ခြင်းကိစ္စကိုလည်း ပြီးမြောက်စေသည်။ ရှုမှတ်ချက်တိုင်း ရှုမှတ်ချက်တိုင်း နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ရှိစေတတ်သော သမာဓိဉာဏ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

များကို ရင့်ကျက်အားရှိစေခြင်းကိစ္စကိုလည်း ပြီးမြောက်စေသည်။ ဤကဲ့သို့ အကျိုးကိစ္စနှစ်ခုကို ပြီးမြောက်စေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများနေခြင်းသည် ရှုမှတ်ချက်တိုင်း ရှုမှတ်ချက်တိုင်း အပေါ်သံသရာ အပေါ်ဆင်းရဲမှ ဝေးကွာ ဝေးကွာသွားစေသည်။ ရှုမှတ်ချက်တိုင်း ရှုမှတ်ချက်တိုင်း နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့် နီးကပ် နီးကပ် သွားစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်ပွားများနေခြင်းအလုပ်သည် မိမိတို့အတွက် အကောင်းဆုံး၊ အကျိုးအရှိဆုံးအလုပ် ဖြစ်ပေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ခြင်းအလုပ်သည် မိမိတို့အတွက် အကျိုးအရှိဆုံးအလုပ်ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း ရှုမှတ်ခါစအစပိုင်းမှာတော့ အကျိုးတရားများ ရရှိတာ မထင်ရှားကြပေ။ အလယ်ပိုင်း နောက်ပိုင်းကျမှ အကျိုးတရားများ ရရှိတာ ထင်ရှားလာကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့ အစပိုင်းမှာ အကျိုးတရားများရရှိတာ မထင်ရှားသော်လည်း သင်္ချာနည်းအားဖြင့် ရေတွက်ကြည့်ရင်တော့ အကျိုးတရားများရရှိတာ ထင်ရှားပေသည်။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ၁-စက္ကန့် မှာ ၁-မှတ်တော့ အနည်းဆုံး ရှုမှတ်လိုကြပေသည်။ ၁-မိနစ် ရှုမှတ်လိုက်လျှင် အမှတ်ပေါင်း ၆၀-ရရှိကြပေသည်။ ၁-နာရီထိုင်၍ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် အမှတ်ပေါင်း ၃၆၀၀-ရရှိကြပေသည်။ ဤအမှတ်ပေါင်း ၃၆၀၀-သည် ကုသိုလ်တရား

များပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊
ချမ်းသာသို့ ရောက်ရှိစေနိုင်သော ကုသိုလ်တရားများပင်
ဖြစ်ကြပေသည်။

ရှုမှတ်ချက်တိုင်း၌ ထိုထိုအရာများကို လိုချင်နေသည့်
လောဘတဏှာ ဖြစ်ခွင့်မရ၍ ချုပ်ငြိမ်းသွားပေသည်။ လော
ဘတဏှာ ချုပ်ငြိမ်းသွားတော့ လောဘတဏှာကြောင့်
ဖြစ်သည့် ဥပါဒါန်လည်း ချုပ်ငြိမ်းသွားပေသည်။ ဥပါ
ဒါန် ချုပ်ငြိမ်းသွားတော့ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်သည့် ကံ
များ ချုပ်ငြိမ်းသွားပေသည်။ ကံများချုပ်ငြိမ်းသွားတော့
ကံကြောင့်ဖြစ်သည့် ဘဝများ ချုပ်ငြိမ်းသွားပေသည်။
ဘဝများ ချုပ်ငြိမ်းသွားသောကြောင့် အိုရခြင်းဆင်းရဲ၊ နာ
ရခြင်းဆင်းရဲ၊ သေရခြင်းဆင်းရဲ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေး
ရခြင်းဆင်းရဲ အမျိုးမျိုးတို့ ချုပ်ငြိမ်းသွားကြရပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ၁-နာရီ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်
ပွားများလိုက်လျှင် ဘဝပေါင်း ၃၆၀၀-ဆင်းရဲခပ်သိမ်း
ချုပ်ငြိမ်းသွားရပေသည်ဟု ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွား
များရခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို ဟောကြားလိုက်ပါသည်။

ဟောကြား၍ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ တရားနာပရိသတ်
ထဲမှ လန်ဒန်၌နေသော သီရိလင်္ကာ (သီဟိုဠ်)နိုင်ငံသူ အမျိုး
သမီးကြီး တစ်ဦးက ဤကဲ့သို့ ၁-နာရီ ဝိပဿနာတရား
ရှုမှတ်ပွားများလိုက်လျှင် ဘဝပေါင်း ၃၆၀၀-အိုရခြင်း

ပြည်ပဓရီးသွားမှတ်တမ်း

ဆင်းရဲ၊ နာရခြင်းဆင်းရဲ၊ သေရခြင်းဆင်းရဲ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး
 ငိုကြွေးရခြင်းစသော ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတွေ ချုပ်ငြိမ်း
 သွားသည်ဟု ဆိုသည်မှာ သုတ္တန်ပိဋကတ်၌ ဟောကြားထား
 ပါသလား... အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ ဟောကြားထားပါ
 သလားဟု မေးလျှောက်လာပါသည်။

ဤကဲ့သို့မေးလျှောက်လာသည်ကို ချက်ချင်းပင်ဖြေကြား
 ပေးရပါသည်။ ။-နာရီ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ
 လိုက်လျှင် ဘဝပေါင်း ၃၆၀၀ အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေ
 ရခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်းစသော ဆင်းရဲဒုက္ခ
 အမျိုးမျိုးတွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားသည်ဟု ဆိုသည်မှာ သုတ္တန်
 ပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တို့၌ တိုက်ရိုက်ဟောကြားထား
 တာတော့ မရှိပေ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားဒေသနာတော်
 နည်းအရ အကြောင်းချုပ်က အကျိုးချုပ်၍ ဘဝပေါင်း
 ၃၆၀၀ ချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဘဝပေါင်း
 ၃၆၀၀ ချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းအကျိုးကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ဟော
 ကြားရခြင်းဖြစ်ပေသည်ဟူ၍ ဖြေကြားလိုက်ရပါသည်။

လန်ဒန်မြို့၌နေထိုင်သော သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသား အမျိုး
 သားကြီး တစ်ဦးက နောက်ထပ်မေးခွန်းတစ်ခု မေးပြန်
 ပါသည်။ ယခုဘဝမှာ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်၍ ရရှိ
 ထားသည့် နာမဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်
 စသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ကို နောင်ဘဝများ၌လည်း ပြန်၍
 ရရှိနိုင်ပါသလားဟု မေးလျှောက်ပြန်ပါသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံ သီရိပိသာဆရာတော်

“ယခုဘဝမှာ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်၍ ရရှိထားသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ကို နောင်ဘဝများ၌ ပြန်၍ မရရှိနိုင်ပါ။ နောင်ဘဝများ၌ နည်းမှန်လမ်းမှန် ဝိပဿနာတရားကို ပြန်၍အားထုတ်မှသာရရှိနိုင်ပေသည်။ ယခုဘဝမှာ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သို့ရောက်အောင် အားထုတ်နိုင်လျှင်တော့ ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကို နောက်ဘဝများ၌လည်းပြန်၍ရရှိနိုင်ပါသည်” ဟု ဖြေကြားပေးခဲ့ရပါသည်။

လန်ဒန်မှ ပြင်သစ်သို့

လန်ဒန် ဝိဟာရ၌ ၂၁ရက်နေ့ထိုင်၍ တရားဟော၊ တရားပြပြီးသောအခါ ပြင်သစ်နိုင်ငံ သကျမုနိသာသနာ့ရိပ်သာမှ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝိဇယက ပင့်လျှောက်ပါသဖြင့် ၁၉၉၄-ခု ဇွန် ၃၀-ရက်နေ့တွင် လန်ဒန် လေဆိပ်မှ ဆရာတော်နှင့် ဦးပညာသီဟ (လန်ဒန်) ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်တို့သည် နံနက် ၁၀-နာရီခွဲထွက်သော လေယာဉ်ဖြင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ကြွလာကြပါသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ အော်လီ လေဆိပ်သို့ ပြင်သစ်စံတော်ချိန်-၁၂ နာရီခွဲရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ လေဆိပ်မှ သကျမုနိဘုန်းတော်ကြီးဦးဝိဇယနှင့် ယောဂီများက စောင့်ကြိုကြပါသည်။ ထိုလေဆိပ်မှ (MONTBON) မောင့်ဘီယွန်းအမည်ရှိသော တောရွာ၌

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဗီယက်နမ်ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝိဇယ တည်ထောင်ထားသည့် သကျမုနိ သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ပင့်ဆောင်၍ ရောက်သွားကြပါသည်။ ထို သာသနာ့ရိပ်သာ၌ ဇူလိုင် ၁ ရက်နေ့မှ စ၍ ၆-ရက် တရားစခန်း ဖွင့်ကာ တရားဟော တရားပြ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ထိုတရားစခန်း၌ တရားစစ်ဆေးရာတွင် (SUSANTA) ခေ၂ ဗီယက်နမ် သီလရှင်က လျှောက်ထားသည်မှာ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ရာတွင် တပည့်တော်မ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာကို တွေ့ရပါသည်။ ရှုမှတ်လို့ မကောင်းပါဘုရား၊ တပည့်တော်မ ခန္ဓာကိုယ်ကို လုံးဝနှစ်သက်ခြင်းမရှိတော့ပါ။ စက်ဆုပ်လျက်သာ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်က ဤဉာဏ်အဆင့်မှာ ယောဂီအနေနှင့်တရားရှုမှတ်လို့ မကောင်းပါသော်လည်း တရားသဘောအရ ဉာဏ်စဉ်အရတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဆိုးတဲ့ဝိပဿနာ ဉာဏ်အဆင့်မှာ ဆိုးတဲ့ဒုက္ခဝေဒနာများကိုတွေ့ရတာ ဉာဏ်စဉ်အရ တရားကောင်းတယ်လို့ပင် ဆိုရပါတယ်။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို လုံးဝနှစ်သက်ခြင်း မရှိတော့သည်မှာ တရားသဘောအရ အလွန်ပင်ကောင်းပါတယ်။ “ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုလုံးဝ နှစ်သက်ခြင်းမရှိ” ဟု ဆိုသည်မှာ ပါဠိလို ဝိရာဂ - တပ်မက်ခြင်းမရှိလို့ ဆိုရပါတယ်။ ဝိရာဂ - တပ်မက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဝိမုတ္တ-ဆင်းရဲဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်ဖို့ရာ ဖြစ်တယ်။

အဋ္ဌကထာဆရာများက ဝိရာဂအရ မဂ်တရားဖြစ်သည်။ ဝိမုတ္တအရ ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်တရားဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ပြထားပါ တယ်။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို တပ်မက်ခြင်းမရှိသည့် စိတ်များဖြစ် နေခြင်းသည် မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားကို ရရှိဖို့ရာ အကြောင်းပင်ဖြစ်တယ်ဟု ဖြေကြားပေးခဲ့ရပါသည်။

မေးခွန်းနှင့်ဖြာ သိဖွယ်ရာ

ဇူလိုင်လ ၂-ရက်နေ့နံနက် ၈-နာရီမှ ၁၀-နာရီအထိယောဂီ များကို တရားစစ်ဆေးပေးရပါသည်။ ဇူလိုင်လ ၃-ရက်နေ့ နံနက်ဆယ်းဘဉ်းပေးပြီးသည့်အချိန်တွင် သကျမုနိ ယောဂီ များနှင့် ဒကာ၊ဒကာမများက ပူဇော်ပွဲပြုလုပ်၍ ဆရာတော် တို့ကို ပူဇော် ကန်တော့ကြပါသည်။

ပူဇော်ကန်တော့ပွဲ ပြုလုပ်ကြရာတွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ၁-လ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌ ၁၀-ရက်၊ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ခဲ့ဖူး သော (ငယ်ငိုအန်)ခေင် ဝိယက်နမ်အမျိုးသမီး ယောဂီက “မေးခွန်းတစ်ခုလျှောက်ထားခွင့်ပြုပါ” ဟု ခွင့်တောင်းကာ “တပည့်တော်မဝိပဿနာတရားအားထုတ်လျက် ရှိပါသည်။ ယခုဘဝမှာ တရားထူး တရားမြတ် ရရှိနိုင်တဲ့အကြောင်းများ ရှိပါရဲ့လားဘုရား” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်က “ရခဲခြင်းအကြောင်းတရား - ၄-ပါးယောဂီ ၏သန္တာန်မှာ ရှိနေသောကြောင့် တရားထူး၊ တရားမြတ်များ

ပြည်ပရီးသွားမှတ်တမ်း

ရရှိနိုင်ပါသည်”ဟု ရှေးဦးစွာ အကျဉ်းချုပ် ဖြေကြား လိုက်ပါသည်။

ထိုနောက်မှ မေးလျှောက်သူ ယောဂီနှင့် တရားနာပရိ သတ်များ၏ သန္တာန်မှာ—

၁။ အလွန်ရခဲသည့် လူ့အဖြစ်ကို ရထားခြင်းတည်း ဟူ သောအကြောင်း။

၂။ အလွန်ရှင်နိုင်ခဲ့သည့် အသက်ရှင်နေခြင်းကို ရထား ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၊

၃။ အလွန်ကြားနာရခဲသည့်သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို ကြားနာနေရခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း၊

၄။ အလွန်တွေ့ကြုံနိုင်ခဲ့သည့် သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံနေရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၊

ဤရခဲခြင်း အကြောင်းတရား ၄-ပါး မိမိတို့သန္တာန်မှာ ရရှိနေသောကြောင့် မိမိရည်မှန်းထားသည့် တရားထူးတရား မြတ်များကို ယခုဘဝမှာပင် ရရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်”ဟု တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ဤမျှလောက်ပင် ဖြေကြားလိုက်ရပါ သည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌နေသူ ဝိယက်နမ် အမျိုးသမီးယောဂီသည် ဆရာတော် ဖြေကြားသည့် ပထမမေးခွန်း၏ အဖြေကို နာ

ကြားပြီးသောအခါ နောက်ထပ် ဒုတိယမေးခွန်း တစ်ခုကို လျှောက်ထားပြန်ပါသည်။ “ဤတရားရရှိခြင်းအကြောင်း တရား၄-ပါးမှတစ်ပါးအခြားတရားရရှိခြင်း အကြောင်း များရှိပါသေးသလားဘုရား” ဟုလျှောက်ထားပြန်ပါသည်။

“ဤတရားရရှိခြင်း အကြောင်းတရား ၄-ပါးမှတစ်ပါး အခြားတရား ရရှိခြင်းအကြောင်း ၂-ပါးလည်း ရှိပါ သေးသည်။

၁။ တရားဟော တရားပြပေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း မဂ်ရောက်၊ ဖိုလ်ရောက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည်အထိ နည်းမှန် လမ်းမှန် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ တရားတို့ကို ဟောပေး၊ ပြပေးနိုင်ရမည်။

၂။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတို့ကို ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို ရသည်အထိ အမှတ်တော်ပြည့်အောင် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြမည်။ ဤအကြောင်း ၂- ပါးနှင့် ပြည့်စုံပါက မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော တရားထူးတရား မြတ်တို့ကို ရရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်း ၂-ပါး တို့တွင် တစ်ပါးပါးမပြည့်စုံပါက မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သော တရားထူး တရားမြတ်များကို မရရှိနိုင်ကြပေ” ဟုဖြေကြား ပေးခဲ့ရပါသည်။

ပြင်သစ်မှ ဝါရှင်တန် ဒီ၊စီ သို့

ပြင်သစ်နိုင်ငံ သကျမုနိုသာသနာ့ရိပ်သာ၌ ၆ ရက် တရားစခန်း သိမ်းပြီးသောအခါ၊ ၁၉၉၄ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့နံနက် ၈ နာရီ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဒီဂေါလ်လေဆိပ်မှ လေယာဉ်ဖြင့် ဦးပညာသီဟ(လန်ဒန်)၊ ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်တို့နှင့် ဆရာတော်တို့သည် လန်ဒန်လေဆိပ်သို့ ကြွရောက်ခဲ့ပါသည်။ လန်ဒန်လေဆိပ်၌ ခေတ္တနား၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဝါရှင်တန် ဒီ၊စီ သို့ ကြွလာခဲ့ပါသည်။ သကျမုနိုသာသနာ့ရိပ်သာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝိဇယလည်း လိုက်ပါခဲ့ပေသည်။

လန်ဒန်လေဆိပ်မှ ၁၂ နာရီထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဝါရှင်တန် ဒီ၊စီ သို့ ညနေ ၅ နာရီ ရောက်ကြပါသည်။ လေဆိပ်၌ ဆရာတော် ဦးကေလာသနှင့် မောင်ထွန်းလင်း၊ မောင်ဖြိုးဝင်းတို့ စောင့်၍ ကြိုကြပါသည်။

ဝါရှင်တန်မြို့ဆရာတော်ဦးကေလာသနေထိုင်သောမင်္ဂလာရာမကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ချမ်းမြေ့ရိပ်သာ ဆရာတော်၊ ဘုံဘေဆရာတော်တို့နှင့်အတူတကွ နေထိုင်ရပါသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ဇူလိုင်လ ၉ ရက်နေ့၊နေ့လည် ၁ နာရီမှ ၂ နာရီအထိ ရခဲခြင်းတရား ၄ ပါးဟောကြားခဲ့ပါသည်။ တရားနာပရိသတ် ၂၀ ခန့်သာ ရှိပေသည်။ မြန်မာပရိသတ်များသာ ဖြစ်ပြီး ရိုရိုသေသေ နာကြားကြပေသည်။

ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့၌လည်း နေ့လည် ၁ နာရီမှ ၂ နာရီ အထိ တရားဟောရပါသည်။ တရားနာပရိသတ် ၂၀ ခန့် မျှသာရှိပေသည်။ မြန်မာတရားနာပရိသတ်များသာ ဖြစ်ကြ ပေသည်။ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် သောတာပန် ၂၄-မျိုးတို့ကို ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

သောတာပန် ၂၄-မျိုးတို့ကို ဟောကြားရာ၌ ၂၄-မျိုး ဖြစ်ပုံကို အကျဉ်းချုပ် ခေါင်းစဉ် ၃-ခုထား၍ ဟောကြား ပါမည်။

- ၁။ ဘဝအပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၃-ယောက်၊
- ၂။ ဓူရအပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၂-ယောက်၊
- ၃။ အကျင့်အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၄-ယောက်။

ဘဝအပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၃ ယောက်ကို ဓူရအပိုင်းအခြား သောတာပန် ၂ ယောက်ဖြင့် မြှောက် လိုက်ရင် ၆ ယောက်၊ ယင်း ၆ ယောက်ကို အကျင့်အပိုင်း အခြား သောတာပန် ၄ ယောက်ဖြင့် မြှောက်လိုက်ရင် ၂၄ ယောက် ဖြစ်ပေသည်”ဟု အကျဉ်းချုပ် ဟောကြား လိုက်ပါသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ထို့နောက်မှအကျင့်အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၄-ယောက်ကို အနည်းငယ်ချဲ့၍ ဟောကြားပါသည်။

သောတာပန်ဖြစ်အောင် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြသည့်အခါ-

၁။ ငြိငြိငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း အားထုတ်ရ၍ တရားလည်း အတွေ့နှေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ ငြိငြိငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်း အားထုတ်ရပါသော်လည်း တရားကိုတော့ မြန်မြန်တွေ့သောပုဂ္ဂိုလ်၊

၃။ ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် အားထုတ်ရပြီး တရားတော့ အတွေ့နှေးနေသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၄။ ချမ်းချမ်းသာသာလည်းအားထုတ်ရ၊ တရားလည်း မြန်မြန်တွေ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ၄ မျိုးရှိပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးတို့တွင် ငြိငြိငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း အားထုတ်ရ၍ တရားလည်း အတွေ့နှေးသောပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာသည့် အဆင့်သို့ ရောက်အောင် ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုမှတ်နိုင်ရမည်။ ယင်းဒုက္ခဝေဒနာကို လွှမ်းမိုးအောင် ရှုမှတ်နည်းတို့သည် ၃ မျိုးရှိပေသည်။

(က) ဒုက္ခဝေဒနာကို ပျောက်သွားရအောင် ရည်ရွယ်၍ ရှုမှတ်သောနည်း၊

- (ခ) ဒုက္ခဝေဒနာကို အပြုတ်တိုက်ထုတ်မည်ဟု စိတ်ကြမ်းကြီး ထူထောင်၍ ရှုမှတ်သောနည်း၊
- (ဂ) ဒုက္ခဝေဒနာ၏သဘောကို သိအောင် ရှုမှတ်သောနည်း ဟူ၍ ၃-မျိုးရှိပေသည်။

(က) ဒုက္ခဝေဒနာကို ပျောက်သွားရအောင် ရည်ရွယ်၍ ရှုမှတ်သောနည်း၌ ဒုက္ခဝေဒနာကိုပျောက်ချင်နေတာ တရားကိုယ်ကောက်တော့ ချမ်းသာကိုလိုချင်နေသည့် လောဘပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်တယ်ဆိုတာ လောဘကင်းအောင် ရှုမှတ်တာဖြစ်သည်။ ယခုတော့ မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်ချက်တိုင်း လောဘကိလေသာ ပါဝင် ကြားညှပ်နေသောကြောင့် တရားတွေ တော်တော်နဲ့မတွေ့နိုင်၊ တရားတွေ တော်တော်နဲ့ မတက်နိုင်၊ တရားတွေ တော်တော်နဲ့ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒီရှုမှတ်နည်းကို မယူရပေ။ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

(ခ) ဒုက္ခဝေဒနာကိုအပြုတ်တိုက်ထုတ်မည်ဟုစိတ်ကြမ်းကြီး ထူထောင်၍ရှုမှတ်သောနည်း၌ စိတ်ကြမ်းကြီးကို တရားကိုယ်ကောက်လိုက်တော့ ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ ဖြစ်ပေသည်။ တရားရှုမှတ်တယ်ဆိုတာ ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ ကင်းအောင် ရှုမှတ်တာ ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ ကိလေသာများ ပါဝင် ကြားညှပ်နေသောကြောင့် တရားတွေ တော်တော်နဲ့ မတွေ့နိုင်၊ တရားတွေ တော်တော်နဲ့ မတက်နိုင်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တရားတွေ တော်တော်နဲ့ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။
ထို့ကြောင့် ဒီ ရှုမှတ်နည်းကိုလည်း မယူရပေ။ ရှောင်ကြဉ်
ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

(ဂ) ဒုက္ခဝေဒနာ၏သဘောကို သိအောင် ရှုမှတ်သော
နည်းသည် မှန်ကန်သော ရှုမှတ်နည်း ဖြစ်ပေသည်။ ဝိပဿနာ
တရား ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ ရှေးဦးစွာ သဘောကိုသိအောင်
ရှုမှတ်ကြရပေသည်။ သဘောကို သိမှ ဖြစ်ပျက်ကို သိနိုင်ပေ
သည်။ ဖြစ်ပျက်ကို သိမှသာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့ကို သိနိုင်
သည်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဉာဏ်အမြင်ပိုင်မှသာ မိမိတို့
အလိုရှိအပ်သည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြမည်
ဖြစ်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားက မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ဒုက္ခဝေဒနာများပေါ်
လာသောအခါ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့၊ စိတ်မနာ
အောင် ကျင့်ရမည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဂ္ဂတိုင်း သုသု
မာရဂိုရ်မြို့အနီး တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။
ထိုအခါ သုသုမာရဂိုရ်မြို့၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဘဝငါးရာ
သားအဖတော်ခွဲဖူးသော နကုလပီတာလို့ ခေါ်သည့် သူဌေး
ကြီးတစ်ယောက်ရှိပေသည်။ သူဌေးကြီးသည် အသက်အရွယ်
အလွန် အိုမင်းသွားပြီဖြစ်၍ အားအင်များ နည်းပါးလာ
ပေသည်။ ရောဂါဝေဒနာများ ဖိစီးနှိပ်စက်လာပေသည်။

ထို့ကြောင့် နောင်များတော့ မြတ်စွာဘုရားထံ သွားနိုင်
တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ယခု သွားနိုင်ခိုက် မြတ်စွာဘုရားထံ
သွားရောက်၍ တရားတစ်ပုဒ်နာယူမည်ဟုကြံစည်ကာ မြတ်စွာ
ဘုရားထံ သွားရောက်ကာ လျှောက်ထားလေသည်။

“မြတ်စွာဘုရား....တပည့်တော် အသက်အရွယ် အလွန်
အိုမင်းသွားပြီဖြစ်၍ အားအင်တွေက အလွန် နည်းပါး
ရောဂါဝေဒနာများက အလွန်များသောကြောင့် ကျန်းမာ
တယ်လို့ကို မရှိတော့ပါ ဘုရား၊ နောက်များလည်း မြတ်စွာ
ဘုရားထံ လာနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် တပည့်
တော်အား တရားတစ်ပုဒ် ဟောကြားတော်မူပါ ဘုရား”
ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားက.... “သူဌေးကြီး....ရောဂါဝေဒနာကင်း
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရှိပေ။ ရောဂါဝေဒနာ မရှိ ဟု ပြောသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မသိလို့၊ မှိုက်လို့ ပြောတာပင်ဖြစ်ပေသည်” ဟု
မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် “သူဌေးကြီး.... ကိုယ်သာနာပါစေ၊
စိတ်မနာစေလင့်၊ စိတ်မနာအောင် ကျင့်” ဟု မိန့်ကြား
တော်မူလိုက်ပေသည်။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသည်ကို အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာထံသို့ သွား၍ လျှောက်ထားသောအခါ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာက ကိုယ်လည်း နာ၊ စိတ်လည်းနာ၊ ကိုယ်သာနာ၍
စိတ်မနာတရားကို ဟောကြားပေသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကိုယ်လည်းနာ၊ စိတ်လည်းနာ ဆိုသည်မှာ ရုပ်နှင့် နာမ် မကွဲဘဲ တစ်ပေါင်းတည်း ထင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ်လည်းနာ၊ စိတ်လည်းနာဖြစ်ကြရပေသည်။ ရုပ်နှင့်နာမ် ကွဲအောင် ရှုမှတ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ်သာနာ၍၊ စိတ်မနာ ဖြစ်ကြရပေသည်ဟုမိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါသည်။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်၍ မခံသာသည့် ဒုက္ခဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ရှေးဦးစွာ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံမည်ဟု နှလုံးသွင်းရပေသည်။ ဒီဝေဒနာကို တစ်နာရီ လုံး ခံနေရတော့မည်လားဟု ကြောင့်ကြပူပန်မှုများလည်း မရှိစေရ။ ဝေဒနာ သူ့ သဘောအတိုင်း သူ့ နာမှာပဲ။ ရှုမှတ် ဖို့ရာမှာ မိမိ၏တာဝန်ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရပေ သည်။ ဝေဒနာ ပြင်းထန်လာသောအခါ ယောဂီများက ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်းတင်းထားတတ်ကြပေသည်။ စိတ်ကိုလည်း တင်းထားတတ်ကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့လည်း မတင်းထားမှု ၍ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း အနည်းငယ်လျော့၊ စိတ်ကိုလည်း အနည်းငယ် လျော့ပေးကြရပေသည်။

ထိုသို့ လျော့ထားပြီးမှ ဝေဒနာပေါ်မှာ မှတ်သိစိတ် ကို တည့်တည့်ချပြီး ဝေဒနာ နာနေသည်မှာ အသားပေါ် အရေပေါ်လောက်ပင် နာသည်။ အကြောထိအောင် နာ သည်၊ အရိုးထိအောင် နာသည်၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ ထိအောင် နာသည်.... စသည်ဖြင့် ဝေဒနာ၏နာနေပုံအတိုင်းအတာကို

သိအောင် စိတ်ဖြင့် စူးစိုက်၍ “နာတယ်၊ နာတယ်” စသည် ဖြင့် ရှုမှတ်ရပါသည်။

လေးချက် ငါးချက်ခန့် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်လိုက်သောအခါ တိုး၍တိုး၍ နာသည်ကို တွေ့လာတတ်ကြပေသည်။ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်အောင် နာပြီးသောအခါ ဝေဒနာလည်း အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြန်၍ သက်သာလာတတ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဝေဒနာတိုး၍တိုး၍ နာတာ၊ ပြန်၍ပြန်၍ သက်သာတာများကို တွေ့သိခြင်းသည် ဝေဒနာ၏သဘောကို သိခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆက်ကာဆက်ကာ ရှုမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့်အားရှိထက်သန်လာသောအခါ နာတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် တစ်ချက်မှ တစ်ချက် ပိုနာတာကို တွေ့သိကြရ ပေသည်။ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်အောင် နာပြီးသောအခါ ဝေဒနာလည်း အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြန်၍သက်သာလာတတ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်ချက်မှ တစ်ချက်ပိုနာ တစ်ချက်မှ တစ်ချက် သက်သာလာတာကိုတွေ့သိခြင်းသည် ဝေဒနာ၏ သဘောကို ပို၍ သိလာခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ဆက်ကာ ဆက်ကာ ရှုမှတ်၍ သမာဓိ ဉာဏ်များ တစ်ဆင့် ရင့်ကျက် အားရှိ ထက်သန်လာသောအခါ နာတယ်လို့ရှုမှတ်လိုက်လျှင် ဝေဒနာများ ပေါ်လာပြီးလျှင် ပျောက် ပျောက်သွားသည်ကို တွေ့သိကြရပေသည်။ ပေါ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တာက ဖြစ်၊ ပျောက် ပျောက်သွားတာက ပျက် ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက် ပျက်သွားတာကို မြင်သွားသောအခါ နာတာကို သိတာက အဓိက မဟုတ်တော့ပေ။ ဖြစ်ပြီးလျှင်ပျက် ပျက်သွားတာကို သိနေတာက အဓိက ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာကို မှတ်သိစိတ်က စ၍ လွမ်းမိုးသွားပြီးဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ဆက်ကာ ဆက်ကာ ရှုမှတ်၍ သမာဓိ ဉာဏ်များ တစ်ဆင့် အားရှိထက်သန်လာ၍ ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ နာတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် ဖြစ်တာက မထင်ရှားတော့ပါဘဲ၊ ပျက် ပျက်သွားတာကပင် ထင်ရှားလာပေသည်။ ထို့နောက် သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့် အားရှိထက်သန်လာသောအခါ နာတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် နာနေသည့်ဝေဒနာ ပျက်သွားတာကို မြင်ပြီးတဲ့အပြင် နာတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့ မှတ်သိစိတ်ပါ ပျက်သွားတာကို မြင်ကြရပေသည်။ ဤကဲ့သို့ မြင်သွားသောအခါ နာတာကို မှတ်သိစိတ်က လွမ်းမိုးသွားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာ ဖြစ်ကြရပေသည်ဟု ဟောကြား လိုက်ပေသည်။

တရားနာပရိသတ်များက ဝိပဿနာယောဂီများ ဖြစ်ကြလေတော့ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ အနည်းနှင့်အများရှိနေကြပါသည်။ ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေများနှင့် တွေ့ဆုံကြတဲ့အခါမှာ ဓမ္မမိတ်ဆွေများက ဓမ္မလက်ဆောင်လေးများ တောင်းလေ့ရှိကြပါ

သည်။ အဲဒီလို တောင်းသည့်အခါ ဓမ္မမိတ်ဆွေ.... ကိုယ်သာ
နာစေ၊ စိတ်မနာစေလင့်၊ စိတ်မနာအောင် ကျင့်လို့ ဓမ္မ
လက်ဆောင်လေးတစ်ခုတော့ ရရှိသွားပေပြီ။

ဓမ္မလက်ဆောင် ဆောင်ပုဒ်လေး ဆိုကြရမယ်။

ကိုယ်သာနာစေ၊ စိတ်မနာစေ၊ ကျင့်လေသတိပဋ္ဌာန် ။

တရားနာပရိသတ်တို့သည် ဝေဒနာကို ရှုမှတ်ပုံရှုမှတ်နည်း
ကို အထူးပင်သဘောကျပေသည်။ ဆရာတော်တို့ကို တာဝန်
ခံ၍ ပင့်ပေးသော ဒေါ်ခင်ခင်ကြီးထံ ဖုန်းဆက်၍ ဝေဒနာ
ရှုပုံရှုနည်းကို သဘောကျတဲ့ အကြောင်း ပြောကြသည်ဟု
ကြားသိရပါသည်။

ဝါရှင်တန် မှ နယူးယောက်သို့

ဝါရှင်တန်မြို့ မင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက်၌ ၂ ရက် တရား
ဟောပြီးသောအခါ ၁၉၉၄-ခု ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်နေ့
နေ့လည် ၂-နာရီ ဝါရှင်တန် လေဆိပ်မှ ဆရာတော်၊
ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည် တို့သည် နယူး
ယောက်သို့ ထွက်သောလေယာဉ်ဖြင့် ကြွလာခဲ့ကြပေသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ညနေ ၃ နာရီခွဲအချိန် နယူးယောက် လေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ လေဆိပ်၌ နယူးယောက်မြို့ လောကချမ်းသာ ဘုရားကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးဣန္ဒက၊ ဦးမဟောသစပဏ္ဍိတ၊ ဦးဘယာလင်္ကာရ၊ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးဟန်ကြူတို့ စောင့်၍ ကြိုနေကြပါသည်။

လောကချမ်းသာဘုရားကျောင်း၌ ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက်နေ့ည ၈ နာရီမှ ၁၀ နာရီအထိ ရခဲခြင်းတရား ၄ ပါးကို ဟောကြားပါသည်။ တရားနာပရိသတ် ၂၀ ခန့်ရှိပါသည်။ ဇူလိုင် ၁၃ ရက်နေ့ည ၈ နာရီမှ ၉ နာရီခွဲအထိ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် သောတာပန် ၂၄ မျိုးတရား ဟောကြားပါသည်။ တရားနာပရိသတ်များ ၂၅ ယောက်ခန့်ရှိပါသည်။ လိုလိုချင်ချင် ရိရိ သေသေ တရားနာကြပေသည်။

ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့ည ၈ နာရီမှ ၉ နာရီခွဲအထိ အနုဂ္ဂဟိတသုတ္တန်ကို ဟောကြားပါသည်။ တရားနာပရိသတ်များ ၂၅ ယောက်ခန့်ရှိပေသည်။ အမေရိကန်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော အမြို့မြို့မှ ဦးအေဇ်၊ ဒေါ်ဖိတ်လွမ်းတို့၏ သမီး ဒေါက်တာမြတ်မြတ်မွန်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ဒေါက်တာ မစုသွယ်၊ ဒေါက်တာ မချိုချိုတို့လည်း တရားလာနာကြပေသည်။

ဒီနေ့ မြန်မာလို ၁၃၅၆ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက် ဖြစ်တယ်။ ၇ ရက်နေ့မှာ နယူးယောက်မြို့ လောကချမ်းသာ

ဘုရားကျောင်း၌ ဟောကြားရမည့် တရားတော်က အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်လာ အနုဂ္ဂဟိတသုတ္တန် ဖြစ်ပါတယ်။ အနုဂ္ဂဟိတဆိုတာ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ရမည် ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

တရားနာပရိသတ်များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြတော့ တစ်နေ့သောအခါ မဂ်ရောက် ဖိုလ်ရောက် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ကြမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်ကြ ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ဝိပဿနာတရားကို မဂ်ရောက် ဖိုလ် ရောက် အားထုတ်ကြတဲ့ အခါမှာ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို တရားငါးမျိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ကြရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ရမည့် တရားငါးမျိုး မှာ-

- ၁။ သီလာနုဂ္ဂဟိတာ = သီလဖြင့်လည်း ချီးမြှောက်ရမယ်။
- ၂။ သုတာနုဂ္ဂဟိတာ - တရားနာခြင်းစသော သုတဖြင့်လည်း ချီးမြှောက်ရမယ်။
- ၃။ သာကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာ = တရားဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်လည်း ချီးမြှောက်ရမယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

၄။ သမထာနုဂ္ဂဟိတာ = သမထဖြင့်လည်း ချီးမြှောက်ရမယ်။

၅။ ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာ = ဝိပဿနာဖြင့်လည်း ချီးမြှောက်ရမည်ဟု တရားငါးမျိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ရမည်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အဋ္ဌကထာဆရာများက မဂ်ရောက် ဖို့လ်ရောက် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ချီးမြှောက်ကြောင်းတရား ငါးပါးဖြင့် ချီးမြှောက်ရပုံကို သစ်ပင်ငယ်များ စိုက်ပျိုးပုံဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြကြပါတယ်။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးကြသောသူတို့သည် သစ်ပင်ငယ်များ ရှင်သန်ကြီးထွားလာပြီး ထိုက်တန်သော အပွင့်အသီးများ ရရှိနိုင်ရန်အတွက် သစ်ပင်ငယ်များကို—

၁။ ခြံခတ်၍လည်း ချီးမြှောက်ရပါတယ်။

၂။ ရေလောင်း၍လည်း ချီးမြှောက်ရပါတယ်။

၃။ ပေါင်းသင်၍လည်း ချီးမြှောက်ရပါတယ်။

၄။ ပိုးကောင်များကို ပယ်ရှားပေး၍လည်း ချီးမြှောက်ရပါတယ်။

၅။ ပိုးမျှင်များကို ပယ်နှုတ်၍လည်း ချီးမြှောက်ရပါတယ်။

ဤ ချီးမြှောက်ခြင်းငါးမျိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ပေးကြရ
ပါတယ်။ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ခြင်း
တရား ငါးမျိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ကြရမယ်လို့ ဖွင့်ပြကြပါ
တယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် လိုက်ဆိုကြရမယ် -

သစ်ပင်ငယ်များ.... စိုက်ထားပါလျှင်၊
ခြံခတ်စေရလောင်း.... မြစ်ဟောင်းပေါင်းသင်၊
ပိုး ပိုးမျှင်များ.... ပယ်ရှားပေးလျှင်၊
ပြုလုပ်ရ.... မုချ ထာဝစဉ်။ ။

၁။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးထားသောသူတို့သည်
ကျွဲ၊ နွား စသော သတ္တဝါတို့၏ အန္တရာယ်ကြောင့် မပျက်
စီးသွားစေရန် သစ်ပင်ငယ်များကို ခြံခတ်၍ ချီးမြှောက်ရ
သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို မပျက်စီးစေရန်
သီလဖြင့် ခြံခတ်၍ ချီးမြှောက်ကြရမည်ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

သစ်ပင်ငယ်များကို ခြံခတ်ထားခဲ့သော် ကျွဲ၊ နွား
စသော သတ္တဝါတို့၏ အန္တရာယ်ကြောင့် သစ်ပင်ငယ်များ
ပျက်စီးသွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို
သီလဖြင့်ခြံခတ်၍ မချီးမြှောက်ခဲ့သော် ကိုယ်နှုတ်တို့၌ အနန္တ
ရိယကံကြီးများ ထိုက်ခလောက်အောင် လွန်ကျူးဖြစ်ပေါ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

လာသော လောဘကြမ်း၊ ဒေါသကြမ်း၊ မောဟကြမ်း စသည်တို့ကြောင့် ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ ပျက်စီးသွားနိုင်ပေတယ်။ ထို့ကြောင့် သီလဖြင့်ခြံခတ်၍ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ်ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

သီလဖြင့်ကာ၊ ခြံခတ်ထား၊ မခြား တူပေသည်။

၂။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးထားသောသူတို့သည် သစ်ပင်ငယ်များ မညှိုးနွမ်းသွားစေရန်၊ အားရှိရှင်သန်စေရန် ရေလောင်းပေးရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အားရှိထက်သန်လာစေရန် တရားနာခြင်းစသော ဗဟုသုတဖြင့် ရေလောင်း၍ ချီးမြှောက်ပေးကြရမည်ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

စိုက်ပျိုးခါစ သစ်ပင်ငယ်များကို ရေမလောင်းပေးခဲ့သော် ညှိုးနွမ်း၍ ပျက်စီးသွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို တရားနာခြင်းစသော ဗဟုသုတဖြင့် ရေလောင်း၍ မချီးမြှောက်ခဲ့သော် တရားရှုမှတ်၍ မကောင်းသောအခါ၊ ကြိုးစား၍ ရှုမှတ်ပါသော်လည်း တရားတွေ့

မတိုးတက်လာသောအခါ၊ မထူးခြားလာသောအခါတို့၌ ပျင်းရိငြီးငွေ့ကာ စိတ်ဓာတ်များ ကျဆင်းသွားတတ်ပါ တယ်။ ထို့ကြောင့် စာရားနာခြင်းစသော ဗဟုသုတဖြင့် ရေလောင်း၍ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ပေးကြရ မည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

သုတသည်ကား၊ ရေလောင်းခြား၊ မခြားတူပေသည်။

၃။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးထားသောသူတို့သည် သစ်ပင်ငယ်တို့၏ အမြစ်ရင်း၌ ရှုပ်ထွေးနေသော အမြစ် ဟောင်းများနှင့် မြက်ချုံများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ပေါင်း သင်ပေးရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ် ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို တရားဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပေါင်းသင်ပေး၍ ချီးမြှောက်ကြရ မည်ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

သစ်ပင်ငယ်တို့၏ အရင်း၌ရှိနေသော အမြစ်ဟောင်း များနှင့် ရှုပ်ထွေးနေသော မြက်ချုံများကို ခုတ်ထွင်ပေး ခြင်း၊ ပေါင်းသင်ပေးခြင်း မရှိခဲ့သော် သစ်ပင်ငယ်များ မသန်မစွမ်း မကြီးထွားလာနိုင်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿ နာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ရှုမှတ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

မှုများ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေခြင်း၊ ချွတ်ချော်နေခြင်းများကို တရား ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်ခြင်း မရှိခဲ့သော် တရားအတွေ့နှေး၊ တရားအတက်နှေး၊ တရားထူး တရား မြတ်များ ရတာ နှေးသွားတတ်ကြပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို တရားဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပေါင်းသင်၍ ချီးမြှောက်ကြရမည်ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

ဆွေးနွေးသည်ကား၊ ပေါင်းသင်ငြား၊ မခြား တူပေသည်။

၄။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးထားသော သူတို့သည် သစ်ပင်ငယ်များ၌ ကျရောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပိုးကောင်များကို ပယ်ပစ်ပေးရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာ တရားအားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ပိုးကောင်များနှင့် တူသော မိမိတို့၏ သန္တာန် နာမ်အစဉ်၌ ထ၍ ထ၍ ဖြစ်လာကြသော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာ (ပိုးကောင်)တို့ကို သမထဖြင့်ပယ်၍ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ရမည်ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

သစ်ပင်ငယ်များ၌ ကျရောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပိုးကောင်များကို မပယ်ပေးခဲ့သော် ပိုးကောင်များက ဖျက်ဆီးသောကြောင့် သစ်ပင်ငယ်များ ပျက်စီးသွားနိုင် သကဲ့

သဒ္ဓိမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

သို့၊ ထို့အတူ မိမိတို့၏ သန္တာန် နှစ်အစဉ်၌ ထ၍ ထ၍ ဖြစ်လေ့ ရှိကြသော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာ(ပိုးကောင်)တို့ကို သမထဖြင့် မပယ်နိုင်ခဲ့သော် ထိုပိုးကောင်များနှင့်တူသောကိလေသာတို့ကြောင့်ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပျက်စီးသွားနိုင်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို သမထဖြင့် ကိလေသာပိုးကောင်တို့ကို ပယ်ရှား ၍ ချီးမြှောက်ကြရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—
 သမထသည်ကား၊ ပိုးပယ်ရှား၊ မခြားတူပေသည်။

ယခုခေတ်အခါ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပိုးကောင်နှင့် တူသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်နိုင်သော ဈာန်သမာပတ်များရသည်အထိ အားမထုတ် နိုင်ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာ မရှုမှတ်မီ(ပုဗ္ဗဘာဂ ပရိကမ်) ရှေးအဖို့၌ ပြုလုပ်ရမည့် “ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၊ မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၊ မရဏာဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း” ဟူသော ကိုယ်စောင့်တရား လေးပါး ဖြစ်သည့် သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းများကို တတ်နိုင်သမျှ နှလုံး သွင်းကြရပါတယ်၊ ပွားများကြရပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းက မောဟကို ပယ် စွမ်းနိုင်ပါတယ်။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းက ဒေါသကို ပယ်စွမ်း

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နိုင်ပါတယ်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းက လောဘကို ပယ်စွမ်းနိုင်
ပါတယ်။ သေခြင်းကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ နှလုံးသွင်းတဲ့
မရဏာနိဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းက မာနကို ပယ်စွမ်းနိုင်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်
တော်တို့ကို အာရုံပြု၍ အဖန်ဖန် သတိကပ်၍ ရှုမှတ် ပွား
များနေခြင်းပင်ဖြစ်ပေတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ဂုဏ်တော်တို့သည်
အနန္တ - မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ
ဂုဏ်တော်တို့၏အစွမ်းအာနိသေတို့သည်လည်း အနန္တ - မရေ
မတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားပေတယ်။ ထို့ကြောင့်
ဂုဏ်တော်တို့ကို ပွားများသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း မရေ
မတွက်နိုင်အောင် များပြားသော အကျိုးတရားများကို ရရှိ
နိုင်ကြပေတယ်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများက ဖွင့်ပြကြပါတယ်။

သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတို့သည်
လည်း အနက်အားလျော်စွာ အကျိုးတရားတို့ကို ရရှိနိုင်ကြ
ပေတယ်။ အဲဒီဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပွားများရခြင်း၏ အကျိုး
တရားတို့ကို ဟောကြားပါမယ်။

ဘေးရန်အန္တရာယ်များနှင့် တွေ့ကြုံရမည့်အခါ၊ တွေ့ကြုံ
နေဆဲအခါတို့၌ “အရဟံ - ကိလေသာရန်သူကိုပယ်သတ်တော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား”ဟု ပွားများကြရ
ပေတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများလိုက်လျှင် ဘေးရန် အန္တ
ရာယ်များ ကင်းသွားနိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ဘေးရန်ကင်းလို၊ အရဟံကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

သိဖို့ရန် အလွန်ခက်သော အရာများကိုသိလိုသောအခါ၊ အလွန်ခက်ခဲသော စာမေးပွဲများကို ဖြေဆိုရမည့်အခါတို့၌ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါ တကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများ လိုက်လျှင် ခက်ခဲနက်နဲခဲသော အရာများကို လွယ်လွယ်နှင့် သိလာတတ်ကြပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

နက်နဲသိလို၊ သမ္ဗုဒ္ဓကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

မိမိတို့သန္တာန်၌ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့နှင့် ပြည့်စုံလို သောအခါ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်၍ တရားတွေမြန်မြန် တွေ့၊ တရားတွေ မြန်မြန်တက်လိုသောအခါတို့၌ “ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈ ပါး၊ စရဏ ၁၅ ပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများလိုက်လျှင် မိမိ တို့ အလိုရှိအပ်သည့် သီလသိက္ခာ၊ သမာဓိသိက္ခာ၊ ပညာ သိက္ခာများ ပြည့်စုံလာတတ်ကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

သိက္ခာပြည့်လို၊ ဝိဇ္ဇာကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ခရီးသွားခါနီး၊ ခရီးသွားနေဆဲအခါတို့၌ ဘေးရန်ကင်းပြီး မိမိသွားလိုရာအရပ်သို့ ချမ်းသာစွာရောက်လိုသောအခါ “သုဂတော-ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများလိုက်လျှင် မိမိသွားလိုရာအရပ်သို့ ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာစွာ ရောက်ရှိသွားနိုင်ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ခရီးသွားလို၊ သုဂတောကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

မိမိတို့အလိုရှိအပ်သောကိစ္စများ ပြီးမြောက်စေရန် စကားပြောရသည့်အခါ၊ နှုတ်မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုရမည့်အခါတို့၌ “သုဂတော-ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ပွားများလိုက်လျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိစ္စများ လွယ်လွယ်နှင့် ပြီးမြောက်သွားနိုင်ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

စကားပြောလို၊ သုဂတောကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

လူမှုရေး စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးဟူသော လောကရေးရာတို့ကို သိလို၍ စုံစမ်းလေ့လာသောအခါ လူပျောက်

ပစ္စည်းပျောက်များကို ရှာဖွေရမည့်အခါတို့၌ “လောက
ဝိဒ္ဓ-လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
ပါတကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ပွားများ
လိုက်လျှင် မိမိသိလိုသောအကြောင်းအရာများကို လွယ်လွယ်
နှင့် သိလာနိုင်ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

လောကသိထို၊ ဝိဒ္ဓကို၊ ပွားကိုပွား၊ ရမည်။

ငယ်ရွယ်သူ မယဉ်ကျေးသူများကို ပြောဆိုဆုံးမရမည့်
အခါတို့၌ “အနုတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရထိ-အတုမရှိမြတ်တော်
မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသေးသော လူ့ယောက်ျား၊ နတ်
ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင်
ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွား
များကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ပွားများပြီး ဆုံးမလိုက်လျှင်
မယဉ်ကျေးသူများ ယဉ်ကျေးလာတတ်ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ဆုံးမပေးလို၊ အနုတ္တရောကို၊ ပွားကိုပွား၊ ရမည်။

မိမိက သင်တန်းဆရာ၊ အတန်းပြဆရာအဖြစ်ဖြင့် သင်
ကြား ပို့ချပေးရမည့်အခါတို့၌ “သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ=

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါ
တကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများ၍
သင်ကြားပေးလိုက်လျှင် သင်ယူသူများ လွယ်လွယ်နှင့်
တတ်မြောက်သွားနိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

သင်ကြားပေးလို၊ ငါ့အတွက်၊ ပွားကိုပွားရမည်။

မိမိကိုယ်တိုင် အတတ်ပညာများကို သင်ယူလိုသော
အခါ သင်ယူနေသောအခါတို့၌ “ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါး
ကို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွား
များကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပွားများ၍ သင်ယူလျှင်
အတတ်ပညာများကို လွယ်လွယ်နှင့် တတ်မြောက်နိုင်ကြပေ
တယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

အတတ်သင်လို၊ ဗုဒ္ဓေါကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

မိမိ၏အကျိုးကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးကိစ္စတို့
ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမည့် အခါတို့၌
“ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားပါတကား” ဟု ပွားများကြရပါတယ်။ ယင်း

ကဲ့သို့ ပွားများလိုက်လျှင် မိမိ၏အကျိုးကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးကိစ္စများ လွယ်လွယ်နှင့် ပြီးမြောက်သွားတတ်ကြ ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

အကျိုးပြီးထို၊ အဂဝါကို၊ ပွားကိုပွားရမည်။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ပွားများရခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို ဟောကြားနေဆဲတွင် အချို့သော တရားနာပရိသတ်များက စာဖြင့်ရေး၍ မှတ်သားကြပေ သည်။

၅။ သစ်ပင်ငယ်များကို စိုက်ပျိုးထားသောသူတို့သည် သစ်ပင်ငယ်များ၏ သန့်စွမ်းကြီးထွားမှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေတတ်သော သစ်ပင်ငယ်များ၏ အဖျားတို့၌ ငြိကပ် လာသည့် ပင့်ကူမျှင်၊ ပိုးမျှင်များကို ပယ်နှုတ်ပေးရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း ဒွါရ ၆-ပါးတို့၌ အာရုံ ၆-ပါးတို့ လာတိုက်၍ အဖန်ဖန်ဖြစ်လာ၊ ကိန်းလာကြသော အာရာမ္မဏာနုဿယ ကိလေသာပိုးမျှင်တို့ကို အားရှိသော ဗလဝ ဝိပဿနာဖြင့် ပယ်နှုတ်၍ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချီးမြှောက်ပေးရမည် ဟု ဆိုလိုပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

သစ်ပင်ငယ်များ၏ အဖျားတို့၌ ငြိကပ်လာသည့် ပင့်ကူ
မျှင်၊ ပိုးမျှင်များကို ပယ်နှုတ်ပေးခြင်းမရှိခဲ့သော် သစ်ပင်
ငယ်များ မကြီးထွားနိုင်၊ မသန်စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ
မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဟူသော
ဒွါရ ၆-ပါးတို့၌ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊
သဘောဓမ္မာရုံဟူသော အာရုံ ၆-ပါးတို့သည် နေ့စဉ်နှင့်
အမျှ လာတိုက်လျက် ရှိကြပေတယ်။

ယင်းကဲ့သို့ လာတိုက်သောအခါ မြင်တယ်၊ ကြားတယ်၊
နံတယ်၊ စားတယ်၊ ထိတယ်၊ ကြံစည်တယ် စသည်ဖြင့်
ဗလဝ ဝိပဿနာဖြင့် မရှုမှတ်နိုင်ခဲ့သော် အာရမ္မဏာနုဿယ
ကိလေသာပိုးမျှင်များ ငြိကပ်လာသောကြောင့် ဝိပဿနာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ မတိုးတက်ပါဘဲ ဆုတ်ယုတ်သွားနိုင်ပေသည်။ ထို့
ကြောင့် ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဗလဝ ဝိပဿနာဖြင့်
အာရမ္မဏာနုဿယ ကိလေသာပိုးမျှင်တို့ကို ပယ်နှုတ်၍
ချီးမြှောက်ပေးရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်--

ဝိပဿနာကား၊ ပိုးမျှင်များ၊ ပယ်ရှားတူပေသည်။

ဤကဲ့သို့ အနုဂ္ဂဟိတသုတ္တန် တရားတော်ကို နာကြားရ၍
ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော အမျိုးကောင်းသား၊
အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် မိမိတို့သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာ
သော ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို--

- သီလဖြင့် ခြံခတ်ထားနိုင်ခြင်း၊
- သုတဖြင့် ရေလောင်းပေးနိုင်ခြင်း၊
- တရားဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပေါင်းသင်ပေးနိုင်ခြင်း၊
- သမထဖြင့် ကိလေသာပိုးကောင်တို့ကို ပယ်ပစ်ပေးနိုင်ခြင်း၊
- ဗလဝ ဝိပဿနာဖြင့် အနုဿယပိုးမျှင်တို့ကို ပယ်နှုတ် ပေးခြင်းတို့ဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင်တအပ်သော မဂ် ဖိုလ် တရားထူး၊ တရားမြတ်တို့ကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

နယူးယောက်မှ ဆန်ဟိုဆေးသို့

နယူးယောက်မြို့ လောကချမ်းသာ ဘုရားကျောင်း၌ သုံးည တရားဟောပြီးသောအခါ ဆရာတော်နှင့်ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်တို့သည် ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၈ ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ နယူးယောက်လေဆိပ်မှ ထွက်သောလေယာဉ်ဖြင့် ဆန်ဖရန်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

စစ္စကိုလေဆိပ်သို့ ကြွလာကြပါသည်။ လေဆိပ်၌ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး၊ ဦးဝါကြူ၊ ဦးစိုးကော၊ ဒေါက်တာမောင်မောင်မြင့်တို့ လာရောက်၍ ကြိုနေကြပါသည်။

ထိုလေဆိပ်မှ မိုင်(၂၅)ခန့် ဝေးကွာသော ဆန်ဟိုဆေးမြို့၊ တထာဂတရိပ်သာသို့ ဦးစိုးကော၏ ကားဖြင့် ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ဆန်ဟိုဆေးမြို့ တထာဂတရိပ်သာ၌ ၁၃၅၆ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှ စ၍ ဝါဆိုလဆုတ် ၂ ရက်နေ့အထိ ၅ ရက်စခန်းဖွင့်၍ တရားဟော၊ တရားပြ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ယောက် (၃၀)ခန့် အားထုတ်ကြပေသည်။

တရားစခန်း စဖွင့်သောနေ့၌ ဆရာတော်က သြဝါဒတိုက်တန်းစကားနှင့် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်သောအခါ လိုက်နာရမည့် အချက် ၄-ချက်ကို ယောက်ြား ပေးရပါသည်။

ဒီနေ့ ၁၃၅၆ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ဆန်ဟိုဆေးမြို့ တထာဂတရိပ်သာ၌ ၅ ရက်စခန်း စဖွင့်သောနေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုတရားစခန်းဖွင့်ပွဲ၌ သြဝါဒတိုက်တန်းစကားနှင့်ဝိပဿနာရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်သောအခါ လိုက်နာရမည့် အချက် ၄-ချက်ကို ယောက်ြားပါမယ်။

ယခုတရားနာပရိသတ်များ၊ ယောဂီများ အားထုတ်ကြမည့် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်းအလုပ်သည် ယခု ဘဝအတွက်၊ နောင်ဘဝများအတွက် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သွားဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံး၊ အကျိုးအများဆုံးအလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများခြင်းအလုပ်သည် ရှုမှတ်မှုလေး တစ်ခုကိုသာပြုလုပ်ကြရပါတယ်။ အကျိုးကိစ္စကတော့ နှစ်မျိုး နှစ်မျိုး ပြီးမြောက် သွား ကြ ပါတယ်။ မိမိတို့ကို အပါယ်သံသရာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ကျရောက်စေတတ်သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတို့ကို တစ်ဖက်က ပယ်သတ်ခြင်း ကိစ္စကိုလည်း ပြီးမြောက်စေတယ်။ တစ်ဖက်က မိမိတို့ကို နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်စေတတ်သည့် သမာဓိဉာဏ်များ ရင့်ကျက်စေခြင်း ကိစ္စကိုလည်း ပြီးမြောက်စေတယ်။ ထို့ကြောင့် အချိန်ရသမျှ ကြိုးစား၍ အားထုတ်ကြရမည်ဟု သြဝါဒ တိုက်တွန်းစကားပြောကြားလိုက်ရပါသည်။

သြဝါဒ တိုက်တွန်းစကားပြောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ယခုဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာရမည့် အချက် ၄ ချက်ကို ဟောကြားပါတော့မယ်။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ သမာဓိဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြရ ပါတယ်။ သမာဓိဖြစ်မှ ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

သမာဓိဖြစ်အောင် အားထုတ်နိုင်စေရန် အရှင်ကစ္စာယန မထေရ်က အချက် ၄ - ချက် ညွှန်ပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။

၁။ စက္ခုမဿ ယထာ အန္ဓော = မျက်စိ အမြင် ကောင်းသူ ဖြစ်စေကာမူ ကန်းနေတဲ့သူကဲ့သို့ကျင့်ရမယ်။

၂။ သောတဝါ ဗမိရောယထာ - နားအကြား ကောင်းသူ ဖြစ်စေကာမူ နားမကြား၊ နားပင်းနေသူ ကဲ့သို့ ကျင့်ရမယ်။

၃။ ပညာဝဿ ယထာ မူဂေါ - စကားပြောကောင်းသည့် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်စေကာမူ ဆွံ့အ နေသူကဲ့သို့ ကျင့်ရမယ်။

၄။ ဗလဝါ ဒုဗ္ဗလော ရိဝ = အားအင် ပြည့်ဝသူ ဖြစ် စေကာမူ အားနည်းနေသူ လူမမာ ကဲ့သို့ ကျင့်ရမယ်လို့ ၄-ချက်ညွှန်ပြဟောကြားတော် မူပါတယ်။

၁။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုင်၍ ရှုမှတ်သောအခါ မျက်စိကို မှိတ်ထားရသည် ဖြစ်၍ ကန်းနေသူကဲ့သို့ ကျင့်ဖို့ရာ မလိုအပ်ပါသော်လည်း စကြ လျှောက်သည့်အခါ အထွေထွေ အသေးစိတ် ကိုယ်အမူအရာ များကို ရှုမှတ်သည့်အခါတို့၌ စက္ခုဒြေ - မျက်စိကို မစောင့်

စည်းထားမှု၍ မြို့ရွာအရပ်ဒေသများ၌ နေခဲ့သည့် အတိုင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ကြည့်နေပါက စိတ်တည်ငြိမ်မှု သမာဓိ မဖြစ်နိုင်ပေ။ သမာဓိမှ မဖြစ်လျှင် ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း မဖြစ်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ မြန်မြန် ဖြစ်စေ ရန်အတွက် မျက်စိအမြင်ကောင်းသူ ဖြစ်စေကာမူ မမြင်တဲ့ သူ၊ ကန်းနေတဲ့သူကဲ့သို့ ကျင့်ရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

မျက်စိအမြင်၊ ကောင်းသူပင်၊ မမြင်ကန်းပမာ။

၂။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် မြို့ရွာအရပ်ဒေသတို့၌ နေထိုင်ခဲ့သည့်အတိုင်း အသံ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကြားနေပါက ထို အသံအမျိုးမျိုးတို့ ကြောင့် စိတ်တည်ငြိမ်မှု သမာဓိမဖြစ်နိုင်ပေ။ သမာဓိမှ မဖြစ်လျှင် ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ သို့ ဖြစ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ မြန်မြန်ဖြစ်စေရန်အတွက် နား အကြားကောင်းသူ ဖြစ်စေကာမူ နားမကြားသူ၊ နားပင်း နေသူကဲ့သို့ ကျင့်ရမည်ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

နားအကြားတွင်၊ ကောင်းသူပင်၊ နားလျှင်ပင်းပမာ။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

၃။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စကားပြောစရာ အကြောင်းကိစ္စထူး မရှိခဲ့လျှင် စကား မပြောဘဲ နေကြရပေတယ်။ စကားပြောခြင်းသည် ရှုမှတ်မှု သမာဓိကို ပျက်စေတယ်။ အားထုတ်နေသည့် ယောဂီ အချင်းချင်း စကားပြောမိပါက နှစ်ယောက်လုံး တရားအမှတ် သမာဓိများ ပျက်သွားကြပေတယ်။ ၅-မိနစ် စကားပြော မိကြလျှင် ၁၀-မိနစ်ခန့် တရားအမှတ် သမာဓိများ ပျက်သွား ကြပေတယ်။ စကားပြောနေစဉ်ကလည်း တရားအမှတ် သမာဓိတွေ ပျက်နေပေတယ်။ ပြောပြီးသောအခါ ပြန် စဉ်းစားတာကလည်း ၅ မိနစ်ခန့် တရားအမှတ် သမာဓိ တွေ ပျက်နေကြပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာတရား အား ထုတ်နေသည့်အခိုက်မှာ စကားပြောကောင်းသည့် ဉာဏ် ပညာနဲ့ ပြည့်စုံသောသူ ဖြစ်စေကာမူ ဆွံ့အနေသူကဲ့သို့ ကျင့်ရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

စကားပြောတွင်၊ ကောင်း သူပင်၊ အသွင်ဆွံ့ပမာ။

၄။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် အားအင်ပြည့်ဝသူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကိုယ်အမူအရာ များကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပြုလုပ်နေပါက မှတ်သိစိတ်များက ကိုယ်အမူအရာများကို မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် မရှု မှတ်နိုင်ကြပေ။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် မရှုမှတ်နိုင်ပါက သမာ

စိမဖြင်နိုင်၊ သမာဓိမဖြစ်ပါက ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း မဖြစ်
တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေသည့်
အခိုက်မှာ အားအင် ပြည့်ဝသူ ဖြစ်စေကာမူ အားနည်းနေ
သော လူမမာကဲ့သို့ ကျင့်ရမည်ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -
ပြည့်ဝအားအင်၊ ရှိသူပင်၊ အားအင်နည်းပမာ။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်သောအခါ ကိုယ်အမှုအရာ
များကို လူမမာကဲ့သို့ သိမ်မွေ့စွာ ပြုလုပ်မှသာ မှတ်သိစိတ်က
မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပေတယ်။
ပစ္စုပ္ပန်တည့်မှသာ သမာဓိဖြစ်တယ်၊ သမာဓိဖြစ်မှ ပေါ့သည့်၊
လေးသည့်သဘော၊ တွန်းသည့်ဆွဲသည့်သဘော စသည်များ
ကို သိနိုင်မည်ဖြစ်ပေတယ်။ သဘောကိုသိမှသာ ဥဒယဗ္ဗယ-
ဖြစ်ပျက်ကိုသိနိုင်မည် ဖြစ်ပေတယ်။ ဖြစ်ပျက်ကိုသိမှ အနိစ္စ၊
ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့ကို မြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပေတယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တတို့ကို မြင်မှ မိမိတို့အလိုရှိအပ် တောင်းတအပ်သော
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။
သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေသောအခါ ကိုယ်
အမှုအရာများကို လူမမာကဲ့သို့ သိမ်မွေ့စွာ ပြုလုပ်ခြင်း
ဖြစ်ပေတယ်။

မဂ်ရောက် ဖိုလ်ရောက် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သည်
အထိ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြမည့် အမျိုးကောင်း

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

သား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် စက္ခု-နှေး-မျက်စိကို လည်း စောင့်စည်းကြရမည် ဖြစ်ပေတယ်။ သောတိ-နှေး-နားကိုလည်း စောင့်စည်းကြရမည် ဖြစ်ပေတယ်။ ဇိဝိ-နှေး-နှုတ်ဖြင့် စကားပြောမှုကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ကြရမည် ဖြစ်ပေတယ်။ ကာယိ-နှေး-ကိုယ်အမှုအရာများကိုလည်း သိမ်မွေ့စွာ ပြုလုပ်ကြရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

ဤကဲ့သို့ အရှင်ကဏ္ဍာယနမထေရ် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင်းတအပ်သော တရားထူး တရားမြတ်တို့ကို ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသော အကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

၁၃၅၆ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက် နေ့မှစ၍ နေ့စဉ် နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီ အထိ ညနေ ၂ နာရီမှ ၃ နာရီအထိ တရား စစ်ဆေး ပေးရပါသည်။ ဗိယက်နမ်ယောဂီနှင့် အမေရိကန်ယောဂီများကို ဒေါက်တာ ဦးမြအောင် ဘာသာပြန်ပေးခြင်းဖြင့် စစ်ဆေးရပါသည်။

ဆန်ဟိုဆေး ၅ ရက် စခန်း၌ တရား စစ်ဆေးရာတွင် ထူးခြားသော လျှောက်ထားချက်များကို ဖြေကြားပေး

ရပါသည်။ ဗိယက်နမ် ကိုယ်တော် အရှင်နန္ဒာစာရ က
 လျှောက်ထားသည်မှာ “တပည့်တော် တရားထိုင်ရာ၌ တစ်
 ဆက်တည်း ၂ နာရီခွဲအထိ ထိုင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ထိုင်တဲ့
 အခါ ဘယ်ခြေက ကွေးထားရာမှ သူ့ဟာသူ အလိုလို ဆန့်
 ထွက်သွားပါတယ်။ ထို့နောက် ညှာခြေကလည်း အလိုလို
 ဆန့်ထွက်သွားပါတယ်။ တပည့်တော်က ပြုလုပ်ပေးတာလဲ
 မဟုတ်ပါ။ ထို့နောက် ခြေထောက်များ သူ့ အလိုလိုပင်
 ပြန်၍ ကွေးလာကြပါတယ်။ လက်များလည်း ထိုနည်းတူစွာ
 ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်တာ တရားသဘော ဟုတ်ပါရဲ့လား
 ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။

ဆရာတော်က တရားသဘောပင်ဖြစ်ပါတယ်လို့ ဖြေလိုက်
 ပါတယ်။ ဒီဉာဏ်အဆင့်မှာ အခြား ယောဂီများလည်း
 အရှင်နန္ဒာစာရလိုပဲ လက်တွေ့၊ ခြေတွေ့ အလိုလို ဆန့်ထွက်
 သွားတာ ပြန်ကွေးတာများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘာသဘော
 တရားတွေလဲဆိုတော့ ဥဗ္ဗေဂပီတိလို့ ဆို ရ ပါ တယ်။
 ဥဗ္ဗေဂပီတိ က အလွန်ပင် ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ဖြစ်တတ်
 ပါတယ်။ တရားအမှတ် ကောင်းလာသည့်အခါ အထက်သို့
 လည်း မြောက်တက်သွားတတ်ပါတယ်။ လက်ခြေ အမူအရာ
 တွေ အမျိုးမျိုးလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ကနေ-ခုန်နေ
 သလိုလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို အမူအရာ အမျိုးမျိုး တွေ ဖြစ်လာတာကို
 ကြောက်လန့်မှု၊ စိုးရိမ်မှုများ မရှိစေပါဘဲ ဖြစ်လာသည့်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကိုယ်အမှုအရာအမျိုးမျိုးတို့ကိုပင် ရှိရှိသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ပြန်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဆန့်တယ်၊ ဆန့်တယ်၊ ကွေးတယ်၊ ကွေးတယ် စသည်ဖြင့် သူဖြစ်လာသည့် အတိုင်း ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဖြစ်လာတဲ့ကိုယ်အမှုအရာ အမျိုးမျိုးတို့၌ ကုန်ပျက်တဲ့ ဖက်သို့ စိတ်ကိုညွတ်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်” ဟု ဖြေကြားလိုက်ရပါတယ်။

ဗီယက်နမ်ကိုယ်တော် အရှင်သုဇာတက လျှောက်ထားသည်မှာ “တပည့်တော် စင်္ကြံ လျှောက်မှတ်သည့် အခါမှာ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ်လို့ ၃ ချက် ရှုမှတ်ပါတယ်။ ကြွတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါ ပေါ့သွားပါတယ်။ လှမ်းတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ တွန်းလိုက်သလို တွေ့ရပါတယ်။ ချတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ လေးသွားပါတယ်။ အဲဒီလို ပေါ့တာ၊ တွန်းတာ၊ လေးတာတွေဟာ တရား ဟုတ်ပါရဲ့လား” ဟု လျှောက်ထားပြန်ပါတယ်။

အဲဒီလို စင်္ကြံလျှောက်တဲ့အခါမှာ ပေါ့တာ၊ တွန်းတာ၊ လေးတာများကို တွေ့ရတာ တရားသဘောများကို တွေ့ရတာပင်ဖြစ်ပေတယ်။ ပေါ့တာကို တွေ့တာက တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ်တို့၏ သဘောကို တွေ့တာပင် ဖြစ်ပေတယ်။ တွန်းတာကို တွေ့တာက ဝါယောဓာတ်၏ သဘောကို တွေ့တာပင်ဖြစ်ပေတယ်။ လေးတာကို တွေ့တာက ပထဝီဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ်တို့၏ သဘောကို တွေ့တာပင်ဖြစ်ပေတယ်” ဟု ဖြေကြားလိုက်ရပါတယ်။

ဗီယက်နမ်ကိုယ်တော် အရှင်ဆွန်းက လျှောက်ထားသည် မှာ “တပည့်တော် တရားထိုင်မှတ်ရာမှာ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ များ အဆင့်ဆင့် ဖောင်းသွား ပိန်သွားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဖောင်းဆုံး ပိန်ဆုံးမှာ ရပ်ရပ်သွားတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုတွေတာ တရားသဘော မှန်ပါရဲ့လား ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။

“တရားသဘော မှန်ပါတယ်။ သမာဓိဉာဏ်များ အားရှိ ထက်သန်လာသောအခါ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာများ အဆင့် ဆင့် ဖောင်းသွား၊ ပိန်သွားတာကို တွေ့သိ လာတတ်ပါတယ်။ ဖောင်းဆုံး၊ ပိန်ဆုံးတို့မှာ ရပ်ရပ်သွားတာကို တွေ့ရ တာကတော့ အပျက်သဘောကို စ၍ တွေ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေ တယ်။ ရပ်ရပ်သွားတာကိုတွေ့တော့ ဖောင်းတာနှင့် ပိန်တာ မဆက်တော့ဘဲ ပျက်ပျက်သွားတာကို တွေ့ရတာပင် ဖြစ်ပေ တယ်။ ဖောင်းတာ ပျက်သွားပြီးမှ ပိန်တာ ပေါ်လာခြင်း၊ ပိန်တာပျက်သွားပြီးမှ ဖောင်းတာ ပေါ်လာခြင်း ဟူသော အပျက်သဘောကို တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်” ဟု ဖြေ ကြားလိုက်ရပါတယ်။

အမေရိကန်အမျိုးသား ယောဂီအာသာဟင်က လျှောက် ထားသည်မှာ “ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့က ဖောင်းပိန်ကို ရှုမှတ်ရတာ အရင်ကထက် ပို၍ ကောင်းလာပါတယ်။ စိတ် ထွက်သွားရင်လည်း ချက်ချင်းပင် မှတ်နိုင်ပါတယ်။ မှတ် လိုက်ရင်လည်း ပျောက်ပျက် သွားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အဲဒါ တထူးသဘော မှန်ပါရွဲ့လား”ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။

“အဲဒီလို စိတ်ထွက်သွားသည်များကို ချက်ချင်း မှတ်နိုင်တာ၊ မှတ်လိုက်ရင်လည်း ပျောက်ပျက်သွားတာကို တွေ့ရတာ မှတ်အားတွေ ပိုကောင်းလာလို့ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ ဉာဏ်စဉ်အဆင့်အားဖြင့် အပျက်ကိုမြင်နိုင်တဲ့ ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ ရောက်နေလို့ပင် ဖြစ်ပေတယ်”လို့ ဖြေကြားလိုက်ရပါတယ်။

တရုတ်လူမျိုး အမျိုးသမီး အသက် ၄၅ နှစ်ရှိ ဒေါ်လန်နီချန်က လျှောက်ထားသည်မှာ “တပည့်တော်မ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်က ဒုက္ခဝေဒနာများကို ရှုမှတ်နိုင်ပါတယ်။ စိတ်ဒုက္ခများကို မရှုမှတ်နိုင်ပါ။ တပည့်တော်မ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပညတ်နှင့် ပရမတ် ခွဲရှုလို့ရပါတယ်။ စိတ်ကိုတော့ ပညတ်နှင့် ပရမတ် ခွဲရှုလို့ မရပါဘုရား”ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။

စိတ်ဒုက္ခများကိုလည်း ရှုမှတ်အားများ ကောင်းလာသည့်အခါ ရှုမှတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ရှုမှတ်အားများ ကောင်းလာအောင် အမှတ်ကို စိပ်စိပ် မှတ်ရပါတယ်။ အထွေထွေအသေးစိတ် အမှတ်များကို ရှုမှတ်နိုင်ရအောင် အထူး သတိထား၍ လေ့ကျင့်ရပါတယ်။

ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်၌ ပညတ်နှင့် ပရမတ်ကို ခွဲရှုလို့ ရတာတော့ မှန်ပါတယ်။ စိတ်ကိုတော့ ပညတ်နှင့် ပရမတ် ခွဲရှုလို့ မရ

နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုပါလျှင် စိတ်ကိုက ပရမတ် အစစ် ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ ပရမတ်အစစ်တစ်ခုတည်းဖြစ်နေတော့ ပညတ်နှင့် ပရမတ် ထပ်ပြီးခွဲရှုလို့ မရနိုင်တော့ခြင်း ဖြစ်ပေ တယ်”ဟု ဖြေကြားလိုက်ရပါသည်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၂-ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၄- ရက်နေ့၊ ညနေ ၄ နာရီမှ ၅ နာရီခွဲအထိ တရားစခန်း သိမ်းပွဲ၌ တရားဟောပေးရပါသည်။ ဝေါက်တာဦးမြအောင် က အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ပေးပါသည်။ ဗီယက်နမ် ဘုန်း တော်ကြီး ဦးဝိရပညောက ဗီယက်နမ်လို ဘာသာပြန်ပေး ပါသည်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၂-ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၁၄- ရက်နေ့၊ ဆန်ဟိုဆေးမြို့၊ တထာဂတရိပ်သာ ၅-ရက်တရား စခန်းပြီးဆုံးသောအခါ တရားစခန်းသိမ်းပွဲ၌ ဆရာတော်က တရားဟောပေးရပါသည်။

စခန်းသိမ်းသည့်အခါ သိဖွယ်ရာ

ယခုခေတ်အခါသည် ဝိပဿနာတရား ထွန်းကားလာ သောအခါ ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုထိုမြို့ရွာ အရပ်ဒေသ တို့၌ တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ကာ ဝိပဿနာတရား အား ထုတ်လေ့ ရှိကြပေသည်။ အချို့သော မြို့ရွာ အရပ် ဒေသ တို့၌ ၁၀-ရက်စခန်း၊ အချို့သော မြို့ရွာ အရပ်ဒေသတို့၌

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

၇ ရက်စခန်း၊ အချို့သော မြို့ရွာ အရပ်ဒေသတို့၌ ၅ ရက် စခန်း စသည်များကို ပြုလုပ်၍ ဝိပဿနာတရား အားထုတ် လေ့ ရှိကြပေသည်။

တရားစခန်း သိမ်းသောနေ့တို့၌ တရားစခန်းသိမ်းပွဲ များ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြပေသည်။ ထိုတရားစခန်းသိမ်းပွဲများ၌ ဆရာတော် သံဃာတော်များက စခန်းသိမ်းတရား ဟော ကြားကြရပေသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကာလီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်၊ ဆန်ဟိုဆေးမြို့၊ တထာဂတ ရိပ်သာ၌လည်း သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာ ဆရာတော်ကို အမှူးထား၍ ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃-ရက်၊ (၂၀-၇-၆၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှ စ၍ ဝါဆိုလဆုတ် ၂-ရက် (ဇူလိုင် ၂၄-ရက်) နေ့အထိ ၅-ရက်စခန်းဖွင့်၍ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြပါသည်။

တရားစခန်းပြီးသော ဝါဆိုလဆုတ် ၂-ရက်၊ တနင်္ဂနွေ နေ့ ညနေ ၄-နာရီမှစ၍ ၅-နာရီခွဲအထိ တရားစခန်းသိမ်းပွဲ ပြုလုပ်ကြပေသည်။ ထိုတရားစခန်းသိမ်းပွဲ၌ သဒ္ဓမ္မရုံသီ ရိပိသာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် တရားဟောကြားပေးပါရန် လျှောက်ထားကြသဖြင့် စခန်းသိမ်းပွဲတရား ဟောရပါ သည်။

ယနေ့ စခန်းသိမ်းပွဲတရားကို ၃-မျိုး ဟောကြားပါ မည်။

၁။ ၅-ရက်တိုင်တိုင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ရ၍
ဝမ်းမြောက်ဖို့ရာ၊

၂။ တရားလမ်းဆုံးသို့ မရောက်သေးပါဘဲ ရှုမှတ်မှုကို
မရပ်ထားဖို့ရာ၊

၃။ အထွေထွေအသေးစိတ် အမှတ်များကို ဆက်လက်၍
ရှုမှတ်နေဖို့ရာဟူ၍ ၃-မျိုး ဟောကြားပါမည်။

၁။ “၅ ရက်တိုင်တိုင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ရ၍
ဝမ်းမြောက်ဖို့ရာ”ဟု ဆိုရာ၌ မိမိတို့ရွှေ့မှ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
သို့ စံဝင်သွားကြသည့် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ အား
ထုတ်ကြသည့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို မိမိတို့လည်းအားထုတ်
ကြရပေပြီ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ ကြံသွားရာလမ်း
သို့ မိမိတို့လည်း လိုက်ကြရပေပြီ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ
တို့ ကြံရောက်စံဝင်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ တစ်နေ့သောအခါ
ကေနိမ့်ချ ရောက်ရစော့မည်ဟု နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်လိုက်
ပါက ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကောင်းလှပါပေသည်။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရခြင်းသည် မိမိတို့အတွက်
အကျိုးများလှ၍လည်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ကောင်းလှပါပေ
သည်။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရခြင်းအလုပ်သည် မိမိ
တို့အတွက် အကျိုးအများဆုံးအလုပ် ဖြစ်ပေသည်။ မိမိတို့
ရရှိထားသည့် အချိန်ပိုလေးများကို အကောင်းဆုံး အကျိုး

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အရှိဆုံး အသုံးချလိုပါလျှင် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်၍ နေလိုက်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ခြင်း အလုပ်သည် ရှုမှတ်မှုလေးတစ်ခုကိုသာ ပြုလုပ်ကြရပေသည်။ အကျိုးကိစ္စကတော့ ၂-မျိုး၊ ၂-မျိုးပြီးမြောက်သွားပေသည်။ မိမိတို့ကို အပါယ်သံသရာ အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ကျရောက်စေတတ်သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်ခြင်း အကျိုးကိစ္စကိုလည်း တစ်ဖက်က ပြီးမြောက်စေသည်။ မိမိတို့ကို နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်စေတတ်သည့် သမာဓိဉာဏ်များ ရင့်ကျက်အားရှိစေခြင်း အကျိုးကိစ္စကိုလည်း တစ်ဖက်က ပြီးမြောက်စေသည်။ ဤကဲ့သို့ အကျိုးကိစ္စ နှစ်မျိုး နှစ်မျိုးကို ပြီးမြောက်သွားစေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်နေခြင်းသည် ရှုမှတ်ချက်တိုင်း ရှုမှတ်ချက်တိုင်း အပါယ်သံသရာ အပါယ်ဆင်းရဲဒုက္ခဘေးမှ ကင်းဝေး ကင်းဝေးသွားစေပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့် နီးကပ် နီးကပ်၍ သွားစေသည်။ မိမိတို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်တိုင်း ပြုလုပ်တိုင်း ဆုတောင်းခဲ့သည့် “အပါယ်သံသရာ အပါယ်ဆင်းရဲဘေးမှ လွတ်မြောက်ရပါလို၏။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်ရပါလို၏” ဟူ၍ တောင်းခဲ့သော ဆုတောင်း

ပတ္တနာလည်း ပြည့်သွားနိုင်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးများလှပေသည်။ ဤကဲ့သို့ အလွန်အကျိုးများလှသော ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ကောင်းလှပါပေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အနည်းဆုံး ၁-စက္ကန့်မှာ တစ်မှတ်တော့ ရှုမှတ်နိုင်ကြပေသည်။ ၁ မိနစ်မှာ အမှတ်ပေါင်း ၆၀၊ ၁ နာရီမှာ အမှတ်ပေါင်း ၃၆၀၀၊ ၅ ရက်အတွင်းမှာ ၁ ရက်လျှင် ၁၄ နာရီခန့် ရှုမှတ်နိုင်ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁ ရက်မှာ အမှတ်ပေါင်း ၅၀၄၀၀၊ ၅ ရက်မှာ အမှတ်ပေါင်း ၂၅၂၀၀၀ ရရှိကြပေသည်။ ထို ၂၅၂၀၀၀ သော အမှတ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်သည်အထိ အကျိုးပေးကြမည့် ကုသိုလ်တရားများသာ ဖြစ်ကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့ သင်္ချာနည်းအားဖြင့် ရေတွက်ကြည့်ပါက အကျိုးများလှသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ကောင်းလှပါပေသည်။

၂။ “တရားလမ်းဆုံးသို့ မရောက်သေးပါဘဲ ရှုမှတ်မှုကို မရပ်ထားဖို့ရာ”ဟု ဆိုရာ၌ ၅-ရက် တရားစခန်းသိမ်း၍ ရိပ်သာမှ ထွက်ခွာသွားရသည်နှင့် ရှုမှတ်မှုကိုရပ်ထားလိုက်ပါက အခြားကိစ္စများဖြင့် အချိန်ကုန်သွားတတ်ကြပေသည်။ ယခုဘဝမှာ ရသင့် ရထိုက်သော တရားထူး၊ တရားမြတ်များကို မရလိုက်ပါဘဲဖြစ်သွားတတ်ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တရားလမ်းဆုံးသို့ မရောက်သေးပါဘဲ ရှုမှတ်မှုကို မရပ်
ထားရဟူ၍ ဟောကြားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အဋ္ဌကထာဆရာများက “အန္တရာဓ အပျောသနေန” ဟု
ဖွင့်ပြကြပါသည်။ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရား
လမ်းဆုံးသို့ မရောက်သေးပါဘဲ ရှုမှတ်မှုကို အဆုံးမသတ်ရ၊
ဆက်လက်၍ ရှုမှတ်သွားရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ လမ်းဆုံး မရောက်၊ လက်မြောက်၊
တောက်လျှောက်သွားရမည်။ (စည်)

မိမိတို့ ရယူရရှိထားသော လူ့ဘဝသည်-

- ၁။ အလွန်ရနိုင်ခဲ့သော လူ့အဖြစ်ကို ရရှိထားခြင်း၊
- ၂။ အလွန် ရှင်နိုင်ခဲ့သော အသက်ရှင်နေခြင်းကို ရရှိ
ထားခြင်း၊
- ၃။ အလွန်ကြားနာရခဲ့သော သူတော်ကောင်း တရားတို့
ကို ကြားနာနေခြင်း၊
- ၄။ အလွန်တွေ့နိုင်ကြုံနိုင်ခဲ့သော သာသနာတော်ကြီးနှင့်
တွေ့ကြုံနေခြင်း၊

ဟူသော ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါးတို့ကို ရရှိထားသော
ဘဝဖြစ်၍ တရားလမ်းဆုံးဖြစ်သည့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ

သို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရိပိသာမု ထွက်ရ ပါသော်လည်း ရှုမှတ်မှုကို မရပ်ထားပါဘဲ ဆက်လက်၍ ရှုမှတ်နေကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

တရားနာပရိသတ် ယောဂီများနှင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားလမ်းဆုံးတို့သည်-

(က) သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် အာရုံ ပြု၍ ရောက်ရှိသွားနိုင်သော လမ်းဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်၊

(ခ) သကဒါဂါမိ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် အာရုံ ပြု၍ ရောက်ရှိသွားနိုင်သော လမ်းဆုံး ဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်၊

(ဂ) အနာဂါမိ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် အာရုံပြု၍ ရောက်ရှိသွားနိုင်သော လမ်းဆုံးဖြစ်သည့်နိဗ္ဗာန်၊

(ဃ) အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် အာရုံပြု၍ ရောက်ရှိသွားနိုင်သော လမ်းဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန် ဟူ၍ ၄-မျိုးရှိပေသည်။

ထို ၄-မျိုးသော လမ်းဆုံး ဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်တို့တွင် အနည်းဆုံး သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် အာရုံ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ပြု၍ ရောက်ရှိသွားနိုင်သော လမ်းဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင်တော့ အားထုတ်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

၃။ “အထွေထွေ အသေးစိတ် အမှတ်များကို ဆက်လက်၍ ရှုမှတ်နေဖို့ရာ”ဟု ဆိုရာ၌ ၅ ရက်တရားစခန်း ပြီးသွား၍ မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သွားသည့် အခါမှာလည်း လမ်းဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်တဲ့ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း စသော အထွေထွေ အသေးစိတ် ဖြစ်သည့် ကိုယ်အမူအရာများကို ဆက်လက်၍ ရှုမှတ်နေကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အထွေထွေ အသေးစိတ် အမှတ်ဟူသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သမ္မဇညအမှတ်များပင်ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မဇညဆိုသည်မှာ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း စသော ကိုယ်အမူအရာ အမျိုးမျိုးတို့ကို အမှန် အတိုင်း သိအောင် ရှုမှတ်ရသော အမှတ်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

အဘိက္ကန္တေ ပဋိကန္တေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ။

ရှေ့သို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်သည့် ကိုယ်အမူအရာများကို အမှန်အတိုင်းသိအောင် ရှုမှတ်ရမည်ဟု ရှေးဦးစွာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်သည့် ကိုယ်အမူအရာများမှာ

- (က) သွားလျက်နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်၊
- (ခ) ရပ်လျက် နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်၊
- (ဂ) ထိုင်လျက် နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်၊
- (ဃ) လျောင်းလျက်နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ ဆုတ် ဟူ၍ ၄-မျိုးဖြစ်ပေသည်။

သွားလျက်နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ် ဆိုသည်မှာ စင်္ကြံလျှောက်၍ တရားရှုမှတ်သောအခါ ပို၍ ထင်ရှားပေသည်။ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ် စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်၍ ရွှေသို့ သွားနေခြင်းသည် ရွှေသို့တက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ စင်္ကြံလမ်းဆုံး၍ နောက်သို့ပြန်လှည့်ရခြင်းသည် နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ်လို့ ရှုမှတ်သည့်အခါမှာ သမ္မုဗ္ဗေပိုင်းအနေဖြင့် ကိုယ်ကာယ - ကိုယ်အမူအရာများကို ရှုမှတ်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ပါသော်လည်း ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ရာတွင် ထင်ရှားရာမှစ၍ ရှုမှတ်နိုင်သည်-ဟု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထင်ရှားရာမှ စ၍ ရှုမှတ်နိုင်ကြပေသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ် စသည်ဖြင့် ရွှေသို့တက်ပြီး၍ စင်္ကြံလမ်းအဆုံးသို့ ရောက်သွားသောအခါ အနည်းငယ် ရပ်ပြီးမှ နောက်သို့ ပြန်လှည့်ရပေသည်။ ပြန်ဆုတ် ရပေသည်။ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ရ လှည့်ရမည့်အခါမှာ အထူးသတိထား လိုက်လျှင် လှည့်ချင်သော စိတ်များ ထင်ရှား နေတတ်ပေသည်။ ယင်းလှည့်ချင်သောစိတ်ကို “လှည့်ချင်တယ်၊ လှည့်ချင်တယ်” လို့ရှုမှတ်ရပေသည်။ ထို့နောက် လှည့်သည့် ကိုယ်အမူအရာများပေါ်လာမှ “လှည့်တယ် လှည့်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပေသည်။

ဤကဲ့သို့ လှည့်ချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ ရသွားပါက ဉာဏ်စဉ် ၂- ဆင့် ရရှိသွားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ လှည့်ချင်သည့် စိတ်က သိတတ်သည့်နာမ်တရား၊ လှည့်နေသည့်ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရားဖြစ်၏-ဟု နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော နှ-မရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားပေသည်။ လှည့်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် လှည့်သော ကိုယ်အမူအရာများဖြစ်လာပေသည်။ လှည့်ချင်သည့် စိတ်က အကြောင်းတရား၊ လှည့်နေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက အကျိုးတရား ဖြစ်၏-ဟုအကြောင်းနှင့်အကျိုးတို့ကို သိမ်းဆည်း၍ သိသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့်ကို ရရှိသွားပေသည်။

(ခ) ရပ်လျက်နှင့် ရွှေသို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်ဟု ဆိုသည်မှာ ရပ်လျက်နှင့် အောက်သို့ကုန်းညွှတ်၍ ပြုဖွယ်ကိစ္စ

များကို ပြုလုပ်ရသောအခါတို့၌ ထင်ရှားပါသည်။ အောက်
သို့ ကုန်းညွတ်လိုက်ခြင်းသည် ရွှေသို့ တက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေ
သည်။ ပြုဖွယ်ကိစ္စပြုပြီး၍ အထက်သို့ ပြန်ထူခြင်းသည်
နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ရပ်လျက်နှင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စများရှိ၍ အောက်သို့ ကုန်းညွတ်
ရမည့်အခါ၌ အထူးသတိထားလိုက်လျှင် ကုန်းညွတ်ချင်သည့်
စိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါသည်။ ယင်း ကုန်း
ညွတ်ချင်သောစိတ်ကို “ညွတ်ချင်တယ်၊ ညွတ်ချင်တယ်” ဟု
ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ညွတ်ချသည့် ကိုယ်အမူအရာ
ပေါ်လာမှ “ညွတ်တယ်၊ ညွတ်တယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။
ညွတ်ချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ နာမ်တရား၊ ညွတ်နေသည့်
ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရားဖြစ်၏-ဟု နာမ်
နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို
ရရှိသွားပေသည်။

ညွတ်ချင်သော စိတ်ကြောင့် ညွတ်သော ကိုယ်အမူ
အရာများဖြစ်လာပေသည်။ ညွတ်ချင်သည့်စိတ်က အကြောင်း
တရား၊ ညွတ်နေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက အကျိုးတရား
ဖြစ်၏-ဟု အကြောင်းနှင့် အကျိုးကို သိမ်းဆည်း၍ သိသော
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

ပြုဖွယ်ကိစ္စများပြုပြီး၍ ပြန်ထူရမည့်အခါ၌ အထူးသတိ
ထားလိုက်လျှင် ထူချင်သောစိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေ

ပြည်ပရီးသွားမှတ်တမ်း

တတ်ပါသည်။ ယင်းထူချင်သောစိတ်ကို “ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ထူသည့် ကိုယ်အမှုအရာများပေါ်လာမှ “ထူတယ်၊ ထူတယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထူချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့နာမ်တရား၊ ထူနေသည့် ကိုယ်အမှုအရာများက မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရားဟု နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားပေသည်။

ထူချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ထူသော ကိုယ်အမှုအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ ထူချင်သည့် စိတ်က အကြောင်းတရား၊ ထူနေသည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကျိုးတရား ဖြစ်၏-ဟု အကြောင်းနှင့် အကျိုးကို သိသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

(ဂ) ထိုင်လျက်နှင့် ရှေ့သို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ် ဆိုသည်မှာ ဘုရား ရှိခိုးသောအခါ ပို၍ ထင်ရှား ပါသည်။ ဘုရားကို အာရုံပြု၍ ရှိခိုးဦးချလိုက်ခြင်းသည် ရှေ့သို့ တက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ရှိခိုးဦးချပြီးသောအခါ ပြန်၍ ထူခြင်းသည် နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုင်လျက်နှင့် ဘုရားကို ရှိခိုးဦးချတော့မည့်အခါ အထူးသတိထားလိုက်လျှင် ရှိခိုးဦးချချင်သည့် စိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါသည်။ ယင်းရှိခိုးချင်သောစိတ်ကို “ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက်

ရှိခိုးချလိုက်သော ကိုယ်အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာမှ “ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ရှိခိုးချင်သည့် စိတ်က သိတတ်တဲ့ နှာမ်တရား၊ ရှိခိုးချသည့် ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရားဖြစ်၏-ဟု နှာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားပေသည်။

ရှိခိုးချင်သော စိတ်ကြောင့် ရှိခိုးချသော ကိုယ်အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ ရှိခိုးချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းတရား၊ ရှိခိုးချသည့် ကိုယ်အမူအရာများက အကျိုးတရား ဖြစ်၏-ဟု အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိမ်းဆည်း၍ သိသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

ရှိခိုးဦးချပြီး၍ ပြန်ထူရမည့်အခါ၌ အထူးသတိထားလိုက်လျှင် ပြန်ထူချင်သည့်စိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါသည်။ ယင်းပြန်ထူချင်သည့် စိတ်ကို “ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ထူနေသော ကိုယ်အမူအရာများဖြစ်ပေါ်လာမှ “ထူတယ်၊ ထူတယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထူချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ နှာမ်တရား၊ ထူနေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ရုပ်တရားဖြစ်၏-ဟုနှာမ်နှင့်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိသော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားပေသည်။

ထူချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ပြန်ထူသော ကိုယ်အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ ထူချင်သည့်စိတ်က အကြောင်း

ပြည်ပခရီးလွှားမှတ်တမ်း

တရား၊ ထူနေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက အကျိုးတရား ဖြစ်၏-ဟု အကြောင်းနှင့်အကျိုးကိုသိသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

(ဆ) လျောင်းလျက်နှင့် ရွှေ့သို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ်ဟု ဆိုသည်မှာ ထိုင်ရာမှ လျောင်းအိပ်ချလိုက်ခြင်းသည် ရွှေ့သို့ တက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ လျောင်းအိပ်ချပြီးသောအခါ ပြန်ထူထခြင်းသည် နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုင်ရာမှ လျောင်းအိပ်ချရမည့်အခါ၌ အထူးသတိထား လိုက်လျှင် လျောင်းချင်သောစိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေ တတ်ပါသည်။ ယင်း လျောင်းချင်သောစိတ်ကို “လျောင်း ချင်တယ်၊ လျောင်းချင်တယ်”ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့ နောက် လျောင်းချလိုက်သော ကိုယ်အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ် လာမှ “လျောင်းတယ်၊ လျောင်းတယ်”ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ လျောင်းချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့နာမ်တရား၊ လျောင်းချ နေသည့် ကိုယ်အမူအရာများကမသိတတ်တဲ့ရုပ်တရားဖြစ်၏- ဟု နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍သိသော နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်ကို ရရှိသွားပေသည်။

လျောင်းချချင်သည့်စိတ်ကြောင့် လျောင်းချရပေသည်။ လျောင်းချင်သောစိတ်က အကြောင်းတရား၊ လျောင်းနေ သည့် ကိုယ်အမူအရာများက ။ အကျိုးတရား ဖြစ်၏-ဟု

အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိမ်းဆည်း၍သိသော ပစ္စယ
ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

လျောင်းချပြီး၍ပြန်ထူထရမည့်အခါ၌ အထူးသတိထား
လိုက်လျှင် ပြန်ထူထချင်သည့်စိတ်က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေ
တတ်ပါသည်။ ယင်း ထူထချင်သည့်စိတ်ကို “ထချင်တယ်၊ ထ
ချင်တယ်” ဟု ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက်ထနေသော ကိုယ်
အမူအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာမှ “ထတယ်၊ ထတယ်” ဟု ရှုမှတ်
ရပါသည်။ ထချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ နှာမိတရား၊ ထ
နေသည့်ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရားဖြစ်-၏
ဟု နှာမိနှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍သိသော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်
ကို ရရှိသွားပေသည်။

ထချင်သောစိတ်ကြောင့် ထရပေသည်။ ထချင်သည့်စိတ်
က အကြောင်းတရား၊ ထနေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက
အကျိုးတရားဖြစ်၏-ဟု အကြောင်းနှင့် အကျိုးကိုသိသော
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုလည်း ရရှိသွားပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ရွှေ့သို့တက်၊ နောက်သို့ဆုတ် စသည်များကို
ပြုလုပ်ရာ၌ ပြုချင်သည့် စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ ရသွားပါက
နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဟူသော ဤ
ဉာဏ် ၂ ဆင့်ကို ရရှိသွားသောကြောင့် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်
စသော ကောင်းမြတ်သည့် သုဂတိဘဝတို့၌ ဖြစ်ရခြင်း
မြဲသွားပေပြီ။ စူဠသောတာပန် ဖြစ်သွားပေပြီဟု အဋ္ဌကထာ
ဆရာများက ဖွင့်ပြ မိန့်ဆိုကြပါသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဤကဲ့သို့ တထာဂတရိပ်သာ တရားစခန်း၌ ၅-ရက် တိုင်တိုင် ဝိပဿနာတရားအားထုတ်၍ -

- ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်သည့်အကြောင်း၊
- ရှုမှတ်မှုများကို ရပ်မထားဖို့အကြောင်း၊
- အထွေထွေအသေးစိတ် အမှတ်များကို ဆက်လက်၍ ရှုမှတ်နေရမည့် အကြောင်းတရားတို့ကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် ပိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော တရားထူး တရားမြတ်တို့ကို ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသော အကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု.... သာဓု.... သာဓု....။

ဆန်ဟိုစားမှ ချီကာဂိုသို့

၁၃၅၆-ခု ဝါဆိုလဆုတ် ၆-ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၈-ရက်
 နေ့တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုလေဆိပ်မှ နေ့လည် ၂-နာရီ ၄၀-
 မိနစ် ထွက်သောလေယာဉ်ဖြင့် ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ
 ဦးမြအောင် တို့သည် ချီကာဂိုသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။
 ချီကာဂိုလေဆိပ်သို့ ညနေ ၅-နာရီ ၄၀-မိနစ် ရောက်ကြပါ
 သည်။ ချီကာဂိုလေဆိပ်၌ ချီကာဂို မြန်မာဘုန်းတော်ကြီး
 ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကေသဝ၊ ဦးဝိဇယ၊ ဦးဓမ္မပိယ၊
 ဒေါ်မေကြည်ဝင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ဒကာ ဒကာမများက
 စောင့်၍ ကြိုကြွယ်ပါသည်။

ချီကာဂို မြန်မာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ “ရှေးက
 တရားစခန်းများမပွင့်ခဲ့ဖူးသေး” ဟုသိရပါသည်။ သဒ္ဓမ္မရုံသီ
 ရိပိဿာ ဆရာတော်ကြွလာသောအခါ တရားစခန်း ဖြစ်
 မြောက်ရေးကို ဒေါ်မေကြည်ဝင်းက အထူး ကြိုးစား၍
 ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်းကို သိရပါသည်။ ဒေါ်မေကြည်
 ဝင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ကျောင်းဒကာဒကာမများ၏ကြိုးစား
 ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် တရားစခန်း ဖြစ်မြောက် သွားကြပေ
 သည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ချီကာဂိုမြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ တရားစခန်း အစီအစဉ်

၁၃၅၆-ခု ဝါဆိုလဆုတ် ၇-ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉-ရက်နေ့
ည ၇-နာရီမှ ၉-နာရီအထိ တရားပွဲကျင်းပရန်။

ဝါဆိုလဆုတ် ၈-ရက်၊ ဇူလိုင်လ ၃၀-ရက်နေ့ နံနက်
၈-နာရီမှ ၁၀-နာရီ အလုပ်ပေး တရားနာ၍ ရှုမှတ်ကြရန်။
နေ့လည် ၁-နာရီမှ ၂-နာရီ ဆွမ်းအနံ့မောဒနာ တရား
နာကြားရန်

၂-နာရီမှ ၃-နာရီ တရားထိုင်ရန်

၃-နာရီမှ ၄-နာရီ တရားစစ်ဆေးခံရန်

၄-နာရီမှ ၅-နာရီ တရားထိုင်ရန်

၅-နာရီမှ ၆-နာရီ စကြံလျှောက်ရန်

၇-နာရီမှ ၈-နာရီ တရားထိုင်ရန်

၈-နာရီမှ ၉-နာရီခွဲ တရားနာရန်

ဝါဆိုလဆုတ် ၉-ရက်နေ့ ၈-နာရီမှ ၁၀-နာရီ တရား
ရှုမှတ်ရန်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၇-ရက်နေ့ ည ၈-နာရီမှ
၉-နာရီခွဲအထိ ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါး ဟောကြားပါ
သည်။ တရားနာပရိသတ် ၂၅-၃၀-ခန့်ရှိပါသည်။ အမေ
ရိကန်လူမျိုး ၂-ဦးနို့လာထောက်၍ နာကြပါသည်။ တရားပွဲ

ပြီးဆုံးသောအခါ အချို့သော ဒကာဒကာမများက ဤ တရားကိုနာရတာ မိမိတို့အတွက် အလွန်အကျိုးများ၍ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြပါသည်။

ဒီနေ့ ၁၃၅၆-ခု ဝါဆိုလဆုတ် ၇-ရက် ဖြစ်ပါတယ်။ ၇-ရက်နေ့ည ချီကာဂို မြန်မာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ဟောကြားရမည့်တရားက “ယခုဘဝကောင်းမြတ်လှတရား တော်”ဖြစ်ပါတယ်။ တရားနာ ပရိသတ်များ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ဘဝ ပေါင်းဟာ အနုမတဂ္ဂ သုတ္တန် တရားတော်အရ ရေတွက်လို့ မရအောင် များပြားခဲ့တဲ့ ဘဝပေါင်းများစွာတို့တွင် ယခု ရရှိထားသည့် လူ့ဘဝသည် အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ် ပေတယ်။

ဘာကြောင့် ယခုရရှိထားသည့် ဘဝသည် အကောင်း မြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ရပါသလဲဆိုပါလျှင် သက်တန်းတွေ သိပ် ရှည်နေလို့လည်း မဟုတ်ပေ။ လွန်ခဲ့ပြီးသည့် အတိတ် ဘဝ များက အသက်သောင်းတန်း၊ သိန်းတန်းအထိ ရှည်ခဲ့သည့် လူ့ဘဝမှာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြပါတယ်။ ဘဝတွေကခြားလို့ မသိ ကြတော့ဘဲ ဖြစ်ကြတယ်။ ထို့ကြောင့် ယခု ဘဝဟာ သက်တန်းရှည်၍ ကောင်းမြတ်သည့် ဘဝ ဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ပေ။

ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ သိပ်ပေါများကြွယ်ဝနေလို့ ကောင်း မြတ်တဲ့ဘဝ ဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ပေ။ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ သိပ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

မပေါများ မကြွယ်ဝကြပါ။ ယခုဘဝထက်ပစ္စည်းဥစ္စာများ ပေါများကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးကြီးတွေ သူကြွယ်ကြီးတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ဘဝပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ဘဝတွေက ခြားသွားလို့မသိကြတော့ဘဲ ဖြစ်ကြပေတယ်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ သိပ်ပေါများကြွယ်ဝနေလို့ ယခုဘဝမှာ အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ပေ။

ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တွေ သိပ်ကြီးနေလို့ ကောင်းမြတ်တဲ့ဘဝ ဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ပေ။ ယခုဘဝထက် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးတဲ့ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်မင်းများ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြပါတယ်။ ဘဝတွေကခြားသွားလို့သာ မသိကြတော့ဘဲ ဖြစ်ကြရပေတယ်။ ထို့ကြောင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တွေ သိပ်ကြီးနေလို့ အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်တာလဲ မဟုတ်ပေ။

ဘာကြောင့် ယခုရရှိထားသည့်ဘဝသည် အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပါသလဲဆိုရင် အပယ်တံခါးပိတ်သွားဖို့ရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သွားဖို့ရာ၊ တရားထူး တရားမြတ်များရသွားဖို့ရာ အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေတယ်။

ဘာကြောင့် ယခုဘဝသည် အပယ်တံခါးပိတ်နိုင်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သွားနိုင်၊ တရားထူး တရားမြတ်များကို ရသွားနိုင်ပါသလဲဆိုရင် တရားနာပရိသတ်များ၏ သန္တာန်၌

ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါး ရရှိထားသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေ-
တယ်။

တရားနာပရိသတ်များနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏
သန္တာန်တို့၌ရှိနေသော ရခဲခြင်းတရား ၄ ပါးကို တစ်ချိန်
သောအခါ ဗာရာဏသီပြည် ဂင်္ဂါမြစ်သို့ သွားရာခရီး၌
ကုက္ကိုပင်ကြီး ၇-ပင်တို့တွင် တစ်ပင်သောကုက္ကိုပင်၏အနီး၌
လူဘဝဆုံးရှုံးသွားတဲ့ ရေကပတ္တ နဂါးမင်းကို အကြောင်း
ပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

၁။ လူအဖြစ်ကိုရဖို့ရာ အလွန်ခဲယဉ်းတယ်။

၂။ လူတစ်ယောက် အသက်ရှင်နေဖို့လည်း အလွန်
ခဲယဉ်းတယ်။

၃။ သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို နာ ကြား ဖို့ လည်း
အလွန်ခဲယဉ်းတယ်။

၄။ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံဖို့လည်း အလွန်
ခဲယဉ်းတယ် ဟူ၍ ခဲယဉ်းခြင်းတရား၊ ရခဲခြင်း
တရား ၄-ပါးကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါ
တယ်။

အဲဒီ ခဲယဉ်းခြင်းတရား ၄-ပါး တရားနာပရိသတ်များ
သန္တာန်မှာ ရှိနေသောကြောင့် နည်းမှန် လမ်းမှန် သတိ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်လျှင် ယခုဘဝ၌ပင် အပါယ်တံခါး ပိတ်သွားနိုင်ကြပေတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သွား နိုင်ကြပေတယ်။ တရားထူး၊ တရားမြတ်များ ရရှိသွားနိုင် ကြပေတယ်။ ထို့ကြောင့် တရားနာပရိသတ်များ ယခု ရရှိ ထားသည့်ဘဝသည် အကောင်းမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ပေတယ်။

၁။ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ ခဲယဉ်းပုံကို မြတ်စွာဘုရား သုတ္တန်တစ်ခု ဟောကြားပါတယ်။ ထိုသုတ္တန်၏အမည်က နခသီခသုတ္တန်-တဲ့။ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သည်းပေါ်၌ မြေမှုန့်လေးတင်ပြပြီး ဟောကြားတော်မူတဲ့ သုတ္တန်ဖြစ်ပါ တယ်။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်။ တစ်နေ့သောအခါ ရဟန်းတော်များနှင့် တရားနာပရိသတ် များက မြတ်စွာဘုရားထံမှ တရားနာယူဖို့ရာ စည်းဝေးပြီး စောင့်နေကြပါတယ်။ ဒီနေ့မှာ တရားဟောဖို့ရာ အချိန်မရ သောကြောင့် တရားနာပရိသတ်များနှင့် ရဟန်းတော်များ ရှိရာသို့မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာတော်မူပါတယ်။

ရောက်လာသောအခါ မြေကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့ မြေမှုန့် ကလေးကို ကောက်ယူပြီး လက်သည်းပေါ်မှာတင်ထားကာ ရဟန်းတော်များကို မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်။ “ချစ်

သား ရဟန်းတို့— ငါဘုရား၏ လက်သည်းပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ မြေမှုန့်နှင့် မဟာပထဝီမြေကြီးမှာ ရှိနေကြသည့် မြေမှုန့်တို့တွင် အဘယ်မြေမှုန့်က ပို၍များနေသလဲ” လို့ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်။ ရဟန်းတော်များက “မြတ်စွာဘုရား...လက်သည်းပေါ်မှာ တင်ထားသည့် မြေမှုန့်ကလေးသည် မဟာပထဝီမြေကြီးမှာ ရှိနေသည့် မြေမှုန့်များကို ထောက်ထားလိုက်လျှင် အလွန်ပင်နည်းပါးပါတယ် ဘုရား၊ မဟာပထဝီမြေကြီးမှာ ရှိနေတဲ့ မြေမှုန့်တွေက အလွန်ပင်များပြားပါတယ်ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက “ချစ်သားရဟန်းတို့— သင်တို့ရရှိထားသည့် လူ့ဘဝသည် ငါဘုရားလက်သည်းပေါ်မှာ တင်ထားသည့် မြေမှုန့်လောက်ပင် ရှိပေတယ်။ လူ့ဘဝက ကွယ်လွန်စုတေသွားပြီး လူ့ဘဝမှာ လူပြန်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါဘုရား လက်သည်းပေါ်မှာတင်ထားသည့် မြေမှုန့်လောက်ပင် ရှိပေတယ်။ လူ့ဘဝက ကွယ်လွန်စုတေသွားပြီး အပါယ် ၄-ဘုံသို့ ကျရောက်သွားကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေဟာ မဟာပထဝီမြေကြီးမှာရှိတဲ့ မြေမှုန့်တွေလောက် များပြားကြတယ်” ဟု လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ ခဲယဉ်းပုံကိုဟောကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်။

တရားနာပရိသတ်များ ယခုရရှိထားသည့် လူ့ဘဝသည် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သည်းပေါ်မှာတင်ထားသည့် မြေမှုန့်လောက်ပင် ရှိပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှပေ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဓာယ်။ တရားနာပရိသတ်များ အလွန်ခဲယဉ်းတဲ့ လူ့အဖြစ်ကို ရရှိထားကြသည်ကိုသိပြီး တရားတွေ ကြီးကြီးစားစား အားထုတ်နိုင်ရအောင် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက တရားနာပရိသတ်များနှင့် နောင်လာ နောင်သားတွေ မှတ်သားလွယ်ကူရအောင် ဆောင်ပုဒ်များ စီထားခဲ့ပါတယ်။

အားလုံးလိုက်ဆိုကြရမယ် -

လူတစ်ယောက်ဟာ၊ ဖြစ်ဖို့ရာ၊ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။
ဖြစ်ခဲလှစွာ၊ လူဆိုတာ၊ ဖြစ်ကာနေရပြီ။

မြတ်စွာဘုရား ဒီနေ့မှာ တရားဟောဖို့ရာ အချိန်မရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဆက်လက်၍ မှာကြားသွားပါတယ်။ ငါဘုရား လက်သည်းပေါ်မှာ တင်ထားသည့် မြေမှုန့်လောက်နည်းပါးသည့် လူ့ဘဝကို ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရထားကြသည့် အတွက်ကြောင့် ငါဘုရား၏ သာသနာတော် ရှိနေသည့် အခိုက်မှာ “မမေ့ကြနဲ့...မမေ့ကြနဲ့၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြ” ဟု မှာကြားသွားပါတယ်။

“မမေ့ကြနဲ့ မမေ့ကြနဲ့၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြ” ဟူသော စကားတော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ကုသိုလ်များလောက် ပြည့်စုံကြပြီးလျှင် လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်၊ ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားစံစားဖို့ရာ မမေ့

ကြန့်၊ မမေ့ကြန့်လို့ မှာကြားတော်မူလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်
ဟုတ်သလား မဟုတ်ဘူးလား။

[မဟုတ်ပါဘုရား....]

တရားနာပရိသတ်များနှင့်တကွ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
တွေ ယခုဘဝမှစပြီး အပါယ်သံသရာမှအပြီးတိုင်လွတ်မြောက်
ကြောင်း၊ အလုံးစုံသော သံသရာဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်
ကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည့်
သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ရာ
မမေ့ကြန့် မမေ့ကြန့်လို့ မှာတော်မူလိုရင်း အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်
ပေတယ်။

သာမန် မမေ့ကြန့်လို့ ဟောကြားတော်မူသည့် စကား
တော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘာကြောင့် အလုံးစုံသော သံသရာ
ဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကို မမေ့
ကြန့်....ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ယူရပါသလဲ ဆိုလိုရိရင်....

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် လေးအသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ
တစ်သိန်း အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုမငဲ့ညှာဘဲ အနစ်နာခံပြီး ပါရမီ
တော်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သည်မှာ တရားနာပရိသတ်များနှင့်
တကွ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်
စည်းစိမ်၊ ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ်တွေ ခံစားစံစားဖို့ရာကို ရည်ရွယ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ပြီး၊ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မဉ္ဇူညာပါဘဲ အနစ်နာခံပြီး ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာ မဟုတ်ပေ။

တရားနာ ပရိသတ်များနှင့်တကွ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ ယခုဘဝမှစ၍ အပါယ်သံသရာမှ လွတ်မြောက် ပြီး အလုံးစုံသော သံသရာဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာသို့ရောက်သွားဖို့ရာကိုသာရည်ရွယ်၍ လေးအသင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မဉ္ဇူညာပါဘဲ အနစ်နာခံပြီး ပါရမီတော်တွေကို ဖြည့်ကျင့် ခဲ့တာ ဖြစ်ပေတယ်။

ထို့ကြောင့် သာမန် မမေ့ကြန့် မမေ့ကြန့်၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေကြဟု ဆိုသည့် စကားတော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အပါယ်သံသရာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ အလုံးစုံသော သံသရာဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည့် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်မှုများကို မမေ့ကြန့် မမေ့ကြန့် ဟု ဟောကြားတော် မူလိုရင်း အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်ပေတယ်။

မမေ့ကြန့် မမေ့ကြန့်ဟု မှာကြားဟောကြားတော်မူသည့် အတိုင်း ယခုတရားနာပရိသတ်များ အချိန်ရသမျှ သတိ ပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်မှာ သောတာပန်ဖြစ်အောင် အားထုတ်တာလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုကျမဟုတ်သေးပေ။ သကဒါဂါမ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်တာလည်း မြတ်စွာဘုရားအလိုကျ မဟုတ်သေးပေ။ အနာဂါမ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်တာလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုကျမဟုတ်သေးပေ။ ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်နိုင်မှသာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုကျ ဖြစ်ပေတယ်။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက ပါရမီအခြေခံ ရင့်ကျက်ပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက များကြသောကြောင့် ရဟန္တာ ဖြစ်အောင် အားထုတ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်ထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ် တွေ များကြပါတယ်။ ယခုတရားနာ ပရိသတ်များခေတ်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ သာသနာ့နောက်ပိုင်း ဖြစ်၍ ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အလွန် ပင် နည်းသွားပါပြီ။ အနည်းဆုံးတော့ သောတာပန် ဖြစ်အောင် အားထုတ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်ထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ် များတော့ ရှိကြပါတယ်။

သာသနာတော်ကြီးနှင့် လာတွေ့ကြုံနေရသည့် လူ့ဘဝ ရရှိထားသည့်အခိုက်မှာ အနည်းဆုံး အပါယ်ဘေးငြိမ်းသည့် ဉာဏ်အဆင့်၊ သောတာပန် ဖြစ်အောင်တော့ အားထုတ်သင့် ကြပါတယ်။ တရားနာပရိသတ်များ အားမထုတ်သင့်ပဲ ဘူးလား.... [အားထုတ်သင့်ပါတယ်ဘုရား]

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

မေတ္တာကရုဏာကြီးမားကြသည့် ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ဝေဘူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ တောင်ပုလူ ဆရာတော် ဘုရားကြီး စသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးများက တပည့်ရင်းများနှင့် တွေ့ရသည့်အခါ အားထုတ်ကြ-အားထုတ်ကြ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံနေသည့်အခိုက်၊ အပါယ်ဘေးငြိမ်းသည့်အဆင့်၊ အပါယ်တံခါးပိတ်သည့် အဆင့်ထိအောင် အားထုတ် ကြရ မည်ဟု တိုက်တွန်းတော်မူကြပါတယ်။ ရနိုင်လို့သာ တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ မရနိုင်လျှင်တော့ တိုက်တွန်းကြမှာ မဟုတ်ပေ။ ယခု တရားနာ ပရိသတ်များလည်း တိုက်တွန်း သည့် အတိုင်း စွမ်းနိုင်သမျှ အားထုတ် နေကြရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ကတော့ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ဆောင်ပုဒ်ဖြင့် တိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ ဆောင်ပုဒ် လိုက်ဆိုကြရမယ်-

အပါယ်ဘေးငြိမ်းခွင့်၊ ဉာဏ်အဆင့်၊ အသင့်
 ရောက်ပါစေ။

မြတ်စွာဘုရားလည်း မကြာခဏ တိုက်တွန်းတော် မူပါတယ်။ ခဏောဝေမာဥပစ္စဂါ-ဘုရား ပွင့်တော်မူလာသည့်

အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ သာသနာတော်ကြီးကို မလွန်သွား
 စေလင့်၊ မလွန်သွားခင် အနည်းဆုံး အပယ်တံခါး ပီတိ
 သည့် အဆင့်ထိအောင် အားထုတ်ကြရမည်ဟု တိုက်တွန်း
 တော်မူခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူသည့်
 အတိုင်း ယခု တရားနာပရိသတ်များလည်း အချိန်ရသမျှ
 အားထုတ်နေကြရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားတိုက်တွန်းတော်မူသည့်အတိုင်း
 အားမထုတ်နိုင်ခဲ့သော် ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွားနိုင်ပါသလဲ
 ဆိုရင် ခဏာတိတာ-ဘုရား ပွင့်တော် မူလာသော အခွင့်
 ကောင်း အခါကောင်းကို လွန်စေကြကုန်သောသူတို့သည်။
 နိရယမို့- ငဲ့၍။ သမပ္ပိတာ-ကျရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
 သောစန္ဒိ-အနုသောစန္ဒိ-အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ် ပူပန်ကြရ
 ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝေါစ-ကရုဏာရွှေသွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြား
 တော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ဘုရား ပွင့်တော်မူလာသော အခွင့်ကောင်း အခွင့်သာ
 သာသနာတော်ကြီးကို တရားမရလိုက်ဘဲ လွန်စေကြကုန်
 သော သူတို့သည် နောင် ဘဝတစ်ခုခု၌ ငဲ့သို့ ကျသွားနိုင်
 ကြပေတယ်။ ငဲ့ဆင်းရဲကို ခံကြရမည်ဖြစ်ပေတယ်။ ဤကဲ့သို့
 ငဲ့ဆင်းရဲ ခံရတဲ့အခါကျမှ နောင်တ ပူပန်မှုတွေ ဖြစ်ကြရ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

လိမ့်မယ်။ လူဖြစ်စဉ်အခါက အပါယ်တံခါးကို ပိတ်စေ နိုင်တဲ့ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရပါလျက် အပါယ် တံခါးပိတ်တဲ့ အဆင့်ထိအောင် အားမထုတ်မိခဲ့တဲ့ အတွက် ကြောင့် ယခုငရဲဆင်းရဲတွေ ခံနေရတာပဲဟု မျက်ရည် ကြီး ငယ်များကျပြီး အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် နောင်တ ပူပန်မှု များဖြစ်ကြရလိမ့်မည်ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူ ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ နောင်တ ပူပန်မှုများ မဖြစ်ကြရအောင် မြတ်စွာ ဘုရား သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံနေရတဲ့ အခိုက်မှာ မိမိတို့ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား ရှိသလောက် အားထုတ်ကြရ မည်ဟု ဆိုလိုပါတယ်။ ရထိုက်သည့်အခိုက် အနည်းဆုံး ပူပန် ခြင်းကင်းစင်မှုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သံသရာ တစ်ဖက်ကမ်း သို့ ကူးသွားနိုင်သည့် လှေငယ်နှင့် တူသော သောတာပတ္တိ မဂ် တစ်ခုလောက်ကိုတော့ ရအောင် အားထုတ်ကြရမည်ဟု ဟောကြားတော်မူလိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။

၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မှာ လူတစ်ယောက် အသက်ရှင်ဖို့ရာ အလွန်ပင် ခဲယဉ်းသည်ဟု မြင်တော်မူပါ တယ်။ တရားနာပရိသတ်များ၏ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင် ကြည့် လျှင်လည်း လူတစ်ယောက် အသက်ရှင်နေဖို့ရာ ခဲယဉ်းတဲ့ အကြောင်းကို အသင့်အတင့် သိနိုင်ကြပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မှာတော့ မိမိတို့၏ အသက်
ဟာ ဒီနေ့ ရှင်နေပါသော်လည်း နက်ဖြန်ခါ ရှင်ချင်မှ ရှင်
တော့မည်ဟု မြင်တော်မူပါတယ်။ ဝါကြောင့် ဒီနေ့ပဲ ပြုလုပ်
အားထုတ်ကြရမည်ဟု လူတစ်ယောက် အသက်ရှင်နေဖို့ရာ
ခဲယဉ်းတဲ့အကြောင်း ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာဟော် ဘုရားကြီး၏
မှတ်သားဖွယ်ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

လူတစ်ယောက်ဟာ၊ ရှင်ဖို့ရာ၊ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။
ရှင်ခဲလှစွာ၊ သက်ဆိုတာ၊ ရှင်ကာနေရပြီ။

မိမိတို့၏အသက်ဟာ ဒီနေ့ရှင်နေပါသော်လည်း နက်ဖြန်
ခါ ရှင်ချင်မှ ရှင်တော့မည့် အကြောင်းကို ဘဒ္ဒေကရတ္တ
သုတ္တန်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။
ဘာကြောင့် မိမိတို့၏အသက်ဟာ ဒီနေ့ရှင်နေပါသော်လည်း
နက်ဖြန်ခါ ရှင်ချင်မှ ရှင်တော့မည်ဟု ဆိုရပါသလဲ။

မိမိတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ ၉၆-ပါးသော ရောဂါ
ဝေဒနာတွေနှင့် အပြင်ပက ဓား၊ လှံ၊ လက်နက်၊ အဆိပ်....
စသည် များစွာသော သေကြောင်းစစ်သည်ရှိသော သေ
ခြင်း သဘောတရားတည်း ဟူသော သေမင်းနှင့် ဘယ်လိုမှ
ချိန်းချက်ထားလို့ ၁ နှစ်၊ ၂ နှစ်၊ ၃ နှစ်လောက် နေပါရ
စေဦး။ ၁လ၊ ၂လ၊ ၃လ လောက် နေပါရစေဦး....

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍ သေမင်းကို တံစိုးလက်ဆောင်များ သွားပေးထားလို့ မရပေ။

သေမင်းကို မိတ်ဆွေသွားဖွဲ့ထားလို့လည်းမရပေ။ သေမင်းကို အနိုင်တိုက်ယူဖို့ရာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတွေ စုဆောင်းထားလို့လည်း မရပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ အသက်ဟာ ဒီနေ့ ရှင်နေပါသော်လည်း နက်ဖြန်ခါ ရှင်ချင်မှ ရှင်တော့မည် ဖြစ်ပေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ဝါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်အလုပ်များကို ပြုခွင့်ရလျှင် ဒီနေ့ပင် ပြုကြရမည်။ အထူးသဖြင့် အပယ်တံခါးပိတ်ကြောင်း ဝိပဿနာအလုပ်ကို ဒီနေ့အခွင့်ရလျှင် ဒီနေ့ပင် အားထုတ်ပါဟု ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်သားဖွယ်ဆောင်ပုဒ်ကိုဆိုကြရမယ်။

- စစ်သည်များပြား၊ သေမင်းအား၊
- ချိန်းထားလက်ဆောင် မရှိပါ။
- တွန်းလှန်နိုင်ကြောင်း၊ ဗိုလ်ပါပေါင်း၊
- စုဆောင်းထားခြင်း မရှိပါ။
- ဒါကြောင့် ထို့မှာ၊ နက်ဖြန်ခါ၊ ရှင်မှာကေနိ ပသိပါ။
- ဒါကြောင့် နောက်ခန၊ ရက်မရွှေ၊
- ယနေ့ပင်လျှင် အားထုတ်ပါ။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

၃။ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်သည်အထိ ကျင့် ကြံ အားထုတ်ပုံ နည်းမှန်လမ်းမှန် ဟောကြားသည့် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို နာကြားဖို့ကလည်း အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှပါတယ်။

ဒါနတရား၊ သီလတရား၊ သမထတရားတို့ကို နာကြားဖို့ ရာ မခဲယဉ်းလှပေ။ တရားနာပရိသတ်များ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ နာခဲ့ဖူးကြပါတယ်။ သာသနာပအခါ လူဖြစ်သည့် အခါကလည်း နာကြားခဲ့ဖူးကြပါတယ်။ ဘဝတွေက ခြား သွားလို့သာ မသိကြဘဲ ဖြစ်ကြပေတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿ နာ သူတော်ကောင်းတရားကိုတော့ သာသနာပအခါမှာ မနာကြားကြရပေ။ ဘုရားမပွင့်သည့် သာသနာပအခါမှာ ဟောကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောကြောင့် မနာကြားကြရ ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

သာသနာတွင်းအခါမှာလည်း ဒါနခေတ်၊ သီလခေတ် တို့၌ မနာကြားကြရပေ။ ဒါန၊ သီလလောက်နှင့်ပင် ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်နေကြပေတယ်။ လူတွေကလည်း ဘုရားဒကာကြီး၊ ဘုရားအမကြီး၊ ကျောင်းဒကာကြီး၊ ကျောင်းအမကြီး.... စသည့် ဒါနကုသိုလ်ရှင်များ ဖြစ်ကြလျှင် နှစ်သက်ရောင့် တင်းတိမ်သွားကြပေတယ်။

ဆရာတော်ကြီး သံဃာတော်ကြီးများကလည်း သိက္ခာပုဒ် အထူးဂရုပြု၍ လုံခြုံအောင် ကျင့်သုံးကြ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

လူတွေကလည်း သီလသိက္ခာပုဒ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဆရာတော် သံဃာတော်ကြီးများကို အလွန်ပင်ကြည်ညိုအားကိုးကြပေတယ်။ အချို့သောဆရာတော်ကြီးများကလည်း သီလသိက္ခာလောက်နှင့်ပင် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်သွားကြပေတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို ဟောကြားခြင်း မရှိကြပေ။ ထို့ကြောင့် ဒါနခေတ်၊ သီလခေတ်များ၌ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာသူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားဖို့ရာ အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှပါတယ်။

ယခု တရားနာပရိသတ်များ ခေတ်သို့ရောက်လာတော့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ သူတော်ကောင်းတရား ထွန်းကားလာသည့် အချိန်အခါဖြစ်၍ နာကြားနေရခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ သူတော်ကောင်းတရား ထွန်းကားလာသည့်အချိန်အခါပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း ပါရမီအခြေခံ မပါလာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မနာကြားနိုင်ကြပေ။ နာကြားဖို့ရာ အလွန်ပင် ခဲယဉ်းကြပေတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ်ကို ဆိုကြရမယ်။

တရားတော်ဟာ၊ နာဖို့ရာ၊ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။
 နာရခဲစွာ၊ တရားဟာ၊ နာကာနေရပြီ။

၄။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံဖို့ရာလည်း အလွန်ပင် ခဲယဉ်းပေတယ်။ ဘုရားပွင့်သည့်အခါမှသာ သာသနာ ရှိပေတယ်။ ဘုရား တစ်ဆူတစ်ဆူပွင့်ဖို့ရာမှာလည်း လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ရှစ်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မငဲ့ညှာပါဘဲ ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရပေတယ်။ ပါရမီတော်တွေ ပြည့်လာမှသာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လာကြပေတယ်။ ဘုရားပွင့်လာပေတယ်။

ဘုရားပွင့်သည့် ကမ္ဘာနှင့် ဘုရားမပွင့်သည့် ကမ္ဘာတို့မှာလည်း နှိုင်းဆလို မရလောက်အောင် ဘုရားမပွင့်သည့်ကမ္ဘာတွေက များပြား၊ ဘုရားပွင့်သည့် ကမ္ဘာက အလွန်နည်းပါး၊ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားပွင့်သည့်အခါ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဖို့ရာလည်း အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှပေတယ်။

ယခု တရားနာ ပရိသတ်များမှာတော့ ဘဝါဘဝက သာသနာတော်နှင့် တွေ့ဖို့ရာ ကုသိုလ်ပါရမီ အထူးတွေ ဆည်းပူးခဲ့ကြလို့သာ ယခုလို သာသနာတော်ကြီးနှင့် လာတွေ့ကြရတာဖြစ်တယ်။ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံနေရသည့်အခိုက် အနည်းဆုံး အပါယ်တံခါးပိတ်တဲ့ အဆင့်ရောက်အောင် အားမထုတ်သင့်ပေဘူးလား.... [အားထုတ်သင့်ပါတယ်ဘုရား]။

ပြည်ပရီးသွားမှတ်တမ်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

သာသနာဟာ၊ တွေ့ဖို့ရာ၊ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။

တွေ့ခဲလှစွာ၊ သာသနာ၊ တွေ့ကာနေကြပြီ။

ယခု ပြောခဲ့ပြီးတဲ့ အကြောင်း ၄-ဖြာ ဆိုဖို့ရာလည်း အလွန်ပင် ခဲယဉ်းပါတယ်။

- (က) အလွန်ရခဲသည့် လူ့အဖြစ်ကို ရထားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း၊
- (ခ) အလွန် ရှင်နိုင်ခဲ့သည့် အသက်ရှင် နေ ခြင်းကို ရထားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း၊
- (ဂ) အလွန်ကြားနာရခဲသည့် ဒီဘဝမှာပင် အပါယ် တံခါးကို ပိတ်စေနိုင်သည့် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ စသော သူတော်ကောင်း တရားတို့ကို နာကြား နေရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၊
- (ဃ) အလွန်တွေ့နိုင်ခဲ့ ကြုံနိုင်ခဲ့သည့် မြတ်စွာဘုရား သာ သနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံနေရခြင်းတည်း ဟူ သော အကြောင်း၊ ဤအကြောင်း ၄ ဖြာဆိုဖို့ ရာမှာလည်း အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှပေတယ်။ ဘဝ

အသင်္ချေ လွန်လေငြားသော်လည်း မဆုံနိုင်
ခဲ့ပေ။ တရားနာ ပရိသတ်များမှာတော့ ဘဝါ
ဘဝက ကုသိုလ်ပါရမီထူးတွေ ဆည်းပူး ခဲ့ကြ
လို့သာ ဒီအကြောင်း ၄-ဖြာဆုံခိုက်မှာ လူလာ
ဖြစ်နေကြရတာဖြစ်ပေတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏
မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

အကြောင်း ၄-ဖြာ၊ ဆုံဖို့ရာ၊ လွန်စွာ ခဲယဉ်းသည်။
ဆုံခဲလှစွာ၊ ဧကြောင်း ၄-ဖြာ၊ ဆုံကာနေကြပြီ။

ဤအကြောင်း ၄-ဖြာ ဆုံခိုက်မှာ နည်းမှန် လမ်းမှန်
ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ပါလျှင် အရိယာ မဂ်တွေ
ရသွားနိုင်ကြမည့်အဖြစ်ကို သိစေလို၍ မြတ်စွာဘုရား ဤ
ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါးကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်
ပေတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးက
မြတ်စွာဘုရား သိစေလိုသော အဓိပ္ပာယ်ကို နောင်လာ
နောင်သား တပည့်များ ထင်ရှားစွာသိကြပြီး အပါယ်
တံခါးပိတ်သည့် အဆင့်ထိအောင် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ
တရားတွေ ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်နိုင်စေရန် အတွက်
မိဆောင်ပုဒ်စီကုံး၍ တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

မှတ်သားပွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

အကြောင်း ၄-ဖြာ၊ ဆုံခိုက်မှာ၊ အရိယာမဂ်ဟာ
ရသင့်သည်။

ယခု တရားနာ ပရိသတ်များ ရရှိထားသည့် ဘဝဟာ တရားရနိုင်သည့်ဘဝ ဖြစ်တယ်၊ အပါယ်တံခါး ပိတ်နိုင် သည့် ဘဝဖြစ်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သွားနိုင်သည့် ဘဝ ဖြစ် တယ်ဆိုတာယုံကြည်သွားကြပါပြီ။ တကယ်ယုံကြည်ကြပါရဲ့ လား....[ယုံကြည်ပါတယ်ဘုရား] ယုံကြည်လို့ရှိရင် နည်းမှန် လမ်းမှန် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ကြဖို့ပဲ လိုပါတော့တယ်။

သို့ဖြစ်၍ နည်းမှန် လမ်းမှန် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပုံများကို အကျဉ်းချုပ် ဟောကြား ပါတော့မယ်။ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ရှုမှတ်ပုံရှုမှတ်နည်း အလုပ်ပေးတရား က သုံးမျိုးရှိပါတယ်။

- ၁။ ထိုင်မှတ်သည့် အမှတ်ကတစ်မျိုး၊
- ၂။ စင်္ကြံလျှောက်၍ မှတ်သည့် အမှတ်က တစ်မျိုး၊
- ၃။ အထွေထွေ အသေးစိတ် အမှတ်က တစ်မျိုး ဟူ၍ သုံးမျိုးဖြစ်ပါတယ်။
- ၁။ ထိုင်မှတ်သည့်အမှတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောကြားပါ မယ်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသဆရာတော်

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး
 ညွှန်ပြသောနည်းဖြင့် ဝိပဿနာ ရှုမှတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ကြာကြာ ထိုင်နိုင်
 သည့် ဣရိယာပုတ်မျိုးဖြင့် ထိုင်ရပါတယ်။ ခူးတုပ်၍ဖြစ်စေ၊
 တင်ပလွင်ခွေ၍ ဖြစ်စေ ထိုင်ရပါတယ်။ ခေါင်းကိုလည်း
 ဟည့်တည့်မတ်မတ်၊ ခါးကိုလည်း တည့်တည့်မတ်မတ် ထား
 ရပါတယ်။ မျက်စိကို မှိတ်ထားရပါတယ်။ စိတ်ကိုတော့
 ဝမ်းဗိုက်မှာ စူးစိုက်ထားရပါတယ်။

အသက်ရှုသွင်းလိုက်လို့ ဝမ်းဗိုက်အဆင့်ဆင့် ဖောင်းတက်
 လာတာကို ဖောင်းစမှ ဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး
 ဘယ်သို့မှမထွက်သွားရအောင် စူးစိုက်၍ ဖောင်းတယ်လို့
 ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်း ဝမ်းဗိုက်
 ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကိုတော့ အာရုံမပြုပါဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍
 အတွင်းက တောင့်တင်းတုန်းကန်သည့် သဘောကိုတော့ သိ
 နိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်၍ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်
 ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ဟာ ပညတ်ဖြစ်တယ်။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာ မဟုတ်
 ပေ။ တောင့်တင်း တုန်းကန်သည့်သဘောက ပရမတ်ပဲ။
 ဝိပဿနာရှုဖို့ရာ ဖြစ်တယ်။

အသက်ရှုထုတ်လိုက်လို့ ဝမ်းဗိုက်အဆင့်ဆင့် ပိန်ကျသွား
 တာကို ပိန်စမှ ပိန်ဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး ဘယ်သို့မှ
 မထွက်သွားရအောင် စူးစိုက်၍ ပိန်တယ်လို့ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်း ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ အတွင်းက တစ်ရွှေ့ပြီးတစ်ရွှေ့ ရွှေ့သွားသည့်သဘော လှုပ်သွားသည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက် ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကြီးဟာ ပညတ်ပဲ၊ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာ မဟုတ်ပေ။ အတွင်းက တစ်ရွှေ့ပြီးတစ်ရွှေ့ ရွှေ့သွားသည့် လှုပ်သွားသည့် သဘောကတော့ ပရမတ်ပဲ၊ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာဖြစ်တယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်လို့ ၂-ချက်မှတ်တာ စိတ်က သိပ် မငြိမ်ဘဲ အပြင်အာရုံသို့ ထွက်ထွက်သွားပါလျှင် ထိတယ်လို့ ၁-ချက်တိုး၍ ၃-ချက် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထိတယ်လို့ ရှုမှတ် တဲ့အခါမှာလည်း ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ တင်ပါးနဲ့ ကြမ်းနှင့်၊ အဝတ်နှင့် ထိထားလို့ မာ နေတဲ့သဘော၊ ပူနေတဲ့သဘောများကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိတယ်လို့ ၃-ချက် မှတ်ပါ သော်လည်း စိတ်ကသိပ်မငြိမ်၊ ပြင်ပအာရုံသို့ထွက်နေသေး လျှင် ထိုင်တယ်လို့ ၁-ချက်တိုး၍ ၄-ချက် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထိုင်တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ထိုင်ချင် သည့် စိတ်များက တွန်းကန်ထားလို့ တောင့်တင်းနေသည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါ

တယ်။ ၄-ချက် ရှုမှတ်လိုက်ရင်တော့ စိတ်ဟာ ငြိမ်သွားတာများပါတယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်လို့ နှစ်ချက်ပဲ ရှုမှတ်လို့ ကောင်းရင် သမာဓိဖြစ်လျှင် နှစ်ချက်ပဲ ရှုမှတ်ပါ။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိတယ်လို့ ၃-ချက် ရှုမှတ်လို့ ကောင်းရင် သမာဓိဖြစ်ရင် ၃-ချက်ပဲ ရှုမှတ်ပါ။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်လို့ ၄-ချက် ရှုမှတ်လို့ ကောင်းရင် သမာဓိဖြစ်ရင် ၄-ချက်ပဲ ရှုမှတ်ပါ။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ကြသည့် အခါမှာ တရားတွေမြန်မြန်တွေ့၊ တရားတွေမြန်မြန်တက်ရအောင် ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ပညတ်များကို အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ပရမတ် သဘောများကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက် ၂-ချက်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ပညတ်နှင့် ပရမတ် ခွဲခြား၍ သိထားဖို့ရာမှာ ပကတိသော မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသည့်၊ ကိုင်တွယ်သုံးသပ်၍ ရကောင်းသည့် အထည်ဒြပ်များသည် ပညတ်များပင် ဖြစ်ပေတယ်။ ပကတိသောမျက်စိဖြင့် မမြင်ကောင်းသည့်၊ ကိုင်တွယ်သုံးသပ်၍ မရကောင်းသည့်သဘော၊ စိတ်ဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့်သာ တွေ့

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကောင်းသော ပူသည့်သဘော၊ အေးသည့်သဘော၊ မာသည့်သဘော၊ ပျော့သည့်သဘော၊ တွန်းကန်သည့်သဘော၊ တောင့်တင်းသည့်သဘော၊ လှုပ်ရှားသည့်သဘော၊ ဖွဲ့စည်းထားသည့်သဘော၊ ယိုစီးနေသည့်သဘော၊ နာသည့်သဘော၊ ကျင်သည့်သဘော၊ ထုံသည့်သဘော စသည့်သဘောများသည် ပရမတ် ဖြစ်ပေတယ်။ ထိုပညတ်နှင့် ပရမတ် ၂-မျိုးတို့တွင် ပညတ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ပရမတ်သဘောများကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။

ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင် ရှုမှတ်ကြရမယ်။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်မှသာ တရားသဘောများကို တွေ့နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။ တရားနာပရိသတ်များသန္တာန်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား ၂-ပါးလုံးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာသာ ရှိကြပေတယ်။ ၁-ဆံခြည် ၁-စက္ကန့်မျှလွဲသွားလျှင် မရှိကြတော့ပေ။ မရှိတဲ့တရားကို ရှုမှတ်နေလျှင် တရားမတွေ့နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြမည်ဖြစ်ပေတယ်။

ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန် အခိုက်မှာသာ ရှိကြ၍ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်ပုံကို ပါဠိတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ -

ရူပါ ရူပဓမ္မာ-ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ အဒဿနတော-
မမြင်ရာအရပ်မှ။ အာယန္တိ-မြင်လာ၊ ရောက်လာကြကုန်၏။
ဘင်္ဂါ-ချုပ်ပျက်သွားပြီးကြသော ရုပ် နာမ်တရားတို့သည်။
အဒဿနံ-မမြင်ရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ = သွားကြကုန်၏။

တရားနာ ပရိသတ်များ၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်လာကြသော
ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့သည် မဖြစ်ခင်၊ မဖြစ်မီက ဤ
ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မရှိကြ၍ မမြင်ရပေ။ ဖြစ်လာ
ပြီးလျှင် ချက်ချင်းပင် ချုပ်ပျက်သွားကြပေတယ်။ ချုပ်ပျက်
သွားပြီးတဲ့အခါမှာလည်း ဤခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ
မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ ဖြစ်ခိုက် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာသာ ရှိကြ
ပေတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ကောင်းကင်၌ လက်သွားတဲ့ လျှပ်စစ်
ရောင်နှင့်တူပေတယ်။

အာကာသေ-ကောင်းကင်၌။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒေါ-တိမ်လွှာ
၂ ထပ်ခတ်မိလိုက်၍ဖြစ်ပေါ်လာသော လျှပ်စစ်ရောင်ကဲ့သို့။
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစ-ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဝယန္တိစ-ပျက်လည်း
ပျက်သွားကြကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အဝေါစ-ကရုဏာရွှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟော
ကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကောင်းကင်၌ တိမ်လွှာ ၂-ထပ် ခတ်မိလိုက်၍ ဝင်းကနဲ လက်သွားသော လျှပ်စစ်ရောင်သည် လက်ပြီးစားနဲ့ ဖြတ်ကနဲ ပျောက်ပျက်သွားပေတယ်။ ဘယ်တိမ်တိုက်ထဲမှာမှ မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ အဲဒီ လျှပ်စစ်ရောင်ဟာ မလက်ခင် ကလည်း ဘယ်တိမ်တိုက်ထဲမှာ ရှိသည်ဟူ၍လည်း ရွာဖွေလို့မရ၊ လက်ပြီးသည့် နောက်ကာလ မှာလည်း ဘယ် တိမ်တိုက်ထဲမှာ ကျန်နေခဲ့သည်ဟူ၍လည်း ရွာဖွေလို့ မရသကဲ့သို့။

ထို့အတူ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့ မဖြစ်ပေါ်ခင်ကလည်း သည်ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မရှိ၊ ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်ပျက်သွားပြီးသော အခါမှာလည်း ဒီခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ ဖြစ်ခိုက် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် မှာသာ ရှိပေတယ်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်ရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခြင်းဖြစ်ပေတယ်။

လွန်ခဲ့ပြီးသော အတိတ်က ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်လည်း မရှိတော့ပေ။ မရောက်သေးတဲ့ အနာဂတ် ရုပ်နာမ် တရားတို့သည်လည်း မရောက်သေး၍ မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်း အတိတ်ရုပ်နာမ်၊ အနာဂတ် ရုပ်နာမ်တို့ကို ရှုမှတ်၍ မရပေ။ ပစ္စုပ္ပန်၌ရှိသော ရုပ်-နာမ်တရားတို့ကိုသာ ရှုမှတ်ကြရမည်ဟု ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတာကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မှတ်သားလွယ်ကူရအောင် ဆောင်ပုဒ်များ စီထားခဲ့ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်များ ဆိုကြရမယ်-

အတိတ်အဟောင်းကိုလည်း၊ မပြန်နဲ့။
အနာဂတ်အသစ်ကိုလည်း၊ မကြံနဲ့။
ဖြစ်ခိုက်ရုပ်နာမ်၊ ပစ္စုပ္ပန် အမှန်မလွတ်အောင်၊
ရှုမှတ်ပါ

၂။ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ် စသည်ဖြင့် စကြံ
လျှောက် မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ထိုးနည်းတူစွာ ပစ္စုပ္ပန်
လည်း တည့်အောင် ပရမတ်ကိုလည်း တည့်အောင် စူးစိုက်၍
ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်နိုင်ပါက မကြာခဏ
တရားသဘောများကို တွေ့လာနိုင်ကြပါတယ်။

ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ ခြေထောက် ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်
ကို အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ....
ပညတ်ဖြစ်လို့ပါ။ အထက်သို့ တစ်ရွေ့ပြီးတစ်ရွေ့ ရွေ့တက်
နေတဲ့ သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင် ရှုမှတ်ရပါ
တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ....ရွေ့နေသည့်သဘောက ပရမတ်ဖြစ်
လို့ပါ။ ရွေ့နေသည့်အစဉ်ကိုလည်း ပစ္စုပ္ပန် တည့်နိုင်သမျှ
တည့်အောင် ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ယင်းကဲ့သို့ ခြေထောက်
ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီး၊ ရွေ့နေတဲ့
သဘောကိုလည်း ရှုမှတ်လို့ရသွားပြီး၊ ရွေ့နေသည့် အစဉ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကိုလည်းမိအောင် ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့်အောင် ရှုမှတ်လို့ရ သွားပါလျှင် ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ အပေါ်သို့ ရွှေရွှေ တက်သွားတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီး တက် သွားတာကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

လှမ်းတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ခြေထောက် ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီး၊ ရွှေသို့ ရွှေနေ သည့် သဘောကိုလည်း ရှုမှတ်လို့ ရသွားပြီး၊ ရွှေနေသည့် အစဉ်ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း တည့် အောင် ရှုမှတ်လို့ရသွားပါလျှင်၊ လှမ်းတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့ အခါ ရွှေသို့ရွှေရွှေသွားတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီး ရွှေသွားတာကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

ယင်းကဲ့သို့ ကြွလိုက်သောအခါ ပေါ့ပေါ့ပြီး တက်သွား တာ၊ လှမ်းလိုက်တဲ့အခါ ပေါ့ပေါ့ပြီး ရွှေသွားတာကို တွေ့ သိတာသည် တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ်တို့၏သဘော ကို တွေ့သိတာပင်ဖြစ်တယ်။

မှတ်သားဖွယ်ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

တေနှင့် ဝါမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ ပေါ့တာထင်ရှားသည်။

တေ-က တေဇော-အနီးဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ အပေါ့ဓာတ်၊ ဖြစ်တယ်။ ဝါ-က ဝါယော= လေဓာတ်၊ အပေါ့ဓာတ် ဖြစ်တယ်။

ချုတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီး၊ အောက်သို့ရွေ့ကျနေသော သဘောကိုလည်း ရှုမှတ်လို့ရသွားပြီး၊ ရွေ့နေသည့်အစဉ်ကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်လို့ရသွားလျှင် ချုတယ်လို့ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ အောက်သို့ ရွေ့ရွေ့ကျသွား တာကို သိပြီးတဲ့အပြင် လေးလေးပြီးကျသွားတာကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

လေးတာကိုသိတာက ပထဝီဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ်တို့၏ သဘောကိုသိတာပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ပနှင့် အာမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ လေးတာထင်ရှားသည်။

ပ-က ပထဝီ=မြေဓာတ်၊ အမာဓာတ်၊ အလေးဓာတ် ဖြစ်တယ်။

အာ-က အာပေါ=ရေဓာတ်၊ အဖွဲ့ဓာတ်၊ အလေးဓာတ် ဖြစ်တယ်။

၃။ ထိုင်မှတ်တဲ့ အချိန်လည်းမဟုတ်၊ စင်္ကြံလျှောက်မှတ် တဲ့ အချိန်လည်းမဟုတ်၊ မိမိတို့အဆောင်သို့ပြန်၍ အထွေ ထွေကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာလည်း ရှုမှတ်ကြရ ပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ထူရိယာပုထ်ကြီး လေးပါးကစပြီး ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ယခု တရားနာပြီး၍ ထရမည့်အခါ၊ တရားထိုင်ပြီး၍ ထရမည့်အခါတို့၌ အမြန်မထလိုက်ပါဘဲ စိတ်ကိုအာရုံပြု ကြည့်လိုက်လျှင် ထချင်သည့်စိတ်များက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှား နေတတ်ပါတယ်။ ယင်း ထချင်သည့်စိတ်ကို ထချင်တယ် ထချင်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် ထတဲ့ကိုယ်အမူ အရာများ ပေါ်လာမှ ထတယ် ထတယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထတယ် ထတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင် သမျှခွာ၍ ခန္ဓာကိုယ်အမူအရာ အထက်သို့ တစ်ရွေ့ပြီး တစ်ရွေ့ ရွေ့တက်သွားသည့်သဘောကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ထချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လိုရသွားလျှင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ ထချင်သည့်စိတ်က သိတတ်သည့်အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရား လား.... နာမ်တရားလား.... [နာမ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ် တယ်....နာမ်တရားဖြစ်တယ်၊ ထနေသည့်ကိုယ်အမူအရာများ က မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ်တရား လား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ်တရားဖြစ် တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ထိုင်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ထိုင်ရတယ်၊ ထိုင်ချင်သည့်စိတ် က အကြောင်းလား... အကျိုးလား... [အကြောင်းပါ

ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ထိုင်
သည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား... အကျိုး
လား... [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကျိုးတရား
ဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိသွားခြင်း
သည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ထချင်တာက နှာမ်၊ ထနေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊ ငါ
မဟုတ်၊ ထတာ နှာမ်နှင့် ရုပ်၊ နှာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
အမြင်ရှင်း၊ ထရင်းအလုပ်လုပ်။

ထရပ်ပြီး၍ သွားရတော့မည့်အခါ၌လည်း အမြန်မသွား
လိုက်ပါဘဲ၊ စိတ်ကို အာရုံပြုကြည့်လိုက်ရင် သွားချင်သည့်
စိတ်များက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း
သွားချင်သည့်စိတ်ကို “သွားချင်တယ်၊ သွားချင်တယ်” လို့
ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် သွားတဲ့ကိုယ်အမှုအရာ ပေါ်
လာမှ သွားတယ်၊ သွားတယ်၊ ဘယ်လှမ်းတယ်၊ ညာလှမ်း
တယ် စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း
ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံ
မပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ရွှေ့သို့တစ်ရွှေ့ပြီးတစ်ရွှေ့ ရွှေ့နေ
သည့် သဘောကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါ
တယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဤကဲ့သို့ သွားချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လိုရသွားလျှင် ဉာဏ်စဉ်၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ယောဂီများကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ သွားချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [နာမ် တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ သွား နေတဲ့ ကိုယ်အမှုအရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား... နာမ်တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

သွားချင်သည့်စိတ်ကြောင့် သွားရတယ်။ သွားချင်သည့် စိတ်က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကြောင်း ပါ ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ သွားနေသည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကျိုး တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိခြင်း သည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

သွားချင်တာက နာမ်၊ သွားနေဟန်က ရုပ်၊ သူ မဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ သွားတာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊ နာမ်ရုပ် နှစ်သင်း၊ အမြင်ရှင်း၊ သွားရင်းအလုပ်လုပ်။ ..

သွားပြီး၍ ရပ်ရတော့မည့်အခါလည်း အထူးအာရုံပြု ထားရင် မရပ်မီ ၁-လှမ်း၊ ၂-လှမ်း၊ ၃-လှမ်းလောက် တည်းက ရပ်ချင်သည့်စိတ်များ ရှေးဦးစွာထင်ရှားနေတတ် ပါတယ်။ ယင်း ရပ်ချင်သည့်စိတ်ကို “ရပ်ချင်တယ်၊ ရပ်ချင် တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် ရပ်တဲ့ကိုယ်အမှုအရာ များ ပေါ်လာမှ ရပ်တယ် ရပ်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ရပ်တယ် ရပ်စာယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ ရပ်ချင်သည့်စိတ်များက တွန်းကန်ထားလို့ တောင့် တင်းနေသည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက် ၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ရပ်ချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လိုရသွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ယောဂီများကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွား ကြပါတယ်။ ရပ်ချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ်တရားလား.... [နာမ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ ရပ်နေတဲ့ ကိုယ်အမှုအရာ များက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ် တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ် တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်း ခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွား ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ရပ်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ရပ်ရတယ်၊ ရပ်ချင်သည့်စိတ် က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကြောင်းပါ

ပြည်ခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ရပ်သည့်
 ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား... အကျိုးလား...
 [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။
 ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကိုသိခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ
 ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ရပ်ချင်ထာက နာမ်၊ ရပ်နေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊
 ငါမဟုတ်၊ ရပ်တာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
 အမြင်ရှင်း၊ ရပ်ရင်းအလုပ်လုပ်။

ရပ်ရာမှ ထိုင်ရတော့မည့်အခါ၌လည်း အမြန်မထိုင်လိုက်
 ပါဘဲ စိတ်ကိုအာရုံပြုကြည့်လိုက်လျှင် ထိုင်ချင်သည့်စိတ်များ
 က ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း ထိုင်ချင်
 သည့်စိတ်ကို “ထိုင်ချင်တယ်၊ ထိုင်ချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါ
 တယ်။ ထိုနောက် ထိုင်တဲ့ကိုယ်အမှုအရာများ ပေါ်လာမှ
 “ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊
 ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုပါဘဲ
 ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ အောက်သို့ တစ်ရွေ့ပြီးတစ်ရွေ့ ရွေ့ကျ
 သွားသည့် ကိုယ်အမှုအရာများကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိ
 အောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ယင်းကဲ့သို့ ထိုင်ချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လိုရသွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ယောဂီများကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ ထိုင်ချင်သည့်စိတ်က သိတတ်သည့် အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [နာမ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ ထိုင်နေတဲ့ကိုယ်အမှုအရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင်ဖြစ်ပေတယ်။

ထိုင်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် ထိုင်ရတယ်၊ ထိုင်ချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကြောင်းပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ထိုင်သည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိသွားခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ထိုင်ချင်တာက နာမ်၊ ထိုင်နေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊
ငါမဟုတ်၊ ထိုင်တာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
အမြင်ရှင်း၊ ထိုင်ရင်းအလုပ်လုပ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ထိုင်ရာမှ လျောင်းအိပ်ချရမည့် အခါ၌လည်း အမြန် မလျောင်းချ လိုက်ပါဘဲ၊ စိတ်ကို အာရုံပြု ကြည့်လိုက်ရင် လျောင်းချင်သည့် စိတ်များက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်းလျောင်းချင်သည့် စိတ်ကို “လျောင်းချင်တယ်၊ လျောင်းချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် လျောင်းချသည့် ကိုယ်အမူအရာများ ပေါ်လာမှ “လျောင်းတယ်၊ လျောင်းတယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ တစ်ရွေ့ပြီး တစ်ရွေ့ ရွေ့ကျသွားသည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ လျောင်းချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လျှင်သွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ယောဂီများ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ လျောင်းချင်သည့် စိတ်က သိတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား... နာမ်တရားလား... [နာမ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ လျောင်းနေတဲ့ ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား... နာမ်တရားလား... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင်ဖြစ်ပေတယ်။

လျောင်း ချင် သည့် စိတ် ကြောင့် လျောင်း ရ တယ်။
 လျောင်းချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းလား... အကျိုးလား...

[အကြောင်းပါဘုရား] ဟုတ်တယ်....အကြောင်းတရား ဖြစ်တယ်၊ လျောင်းနေသည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား....အကျိုးလား.... [အကျိုးပါဘုရား] ဟုတ်တယ်.... အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးကို သိသွားခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

လျောင်းချင်တာက နှာမ်၊ လျောင်းနေဟန်က ရုပ်၊
သူမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ လျောင်းတာ နှာမ်နဲ့ ရုပ်၊
နှာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အမြင်ရှင်း၊
လျောင်းရင်း အလုပ်လုပ်။

စားသောက်သောအခါ ရှုမှတ်ပုံ

စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေ စားသောက်တဲ့အခါမှာလည်း အထွေထွေအမှတ်များကို မှတ်ကြရပါတယ်။ ဆွမ်းပွဲကို မြင်ကတည်းက “မြင်တယ်၊ မြင်တယ်” လို့ မှတ်ရပါတယ်။ ဆွမ်းပွဲဆီသို့ လက်လှမ်းတော့ “လှမ်းတယ်၊ လှမ်းတယ်” ဆွမ်းနှင့် လက်နဲ့ထိတော့ “ထိတယ်၊ ထိတယ်” ဆွမ်းလုတ်ကို ပြင်တော့ “ပြင်တယ်၊ ပြင်တယ်” ဆွမ်းလုတ်ယူတော့ “ယူတယ်၊ ယူတယ်”၊ ခေါင်းက ငုံ့လာတော့ “ငုံ့တယ်၊ ငုံ့

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တယ်”၊ ပါးစပ်က ဟလိုက်တော့ “ဟတယ်၊ ဟတယ်”၊ ဆွမ်းလုတ်ကို ခွံ့လိုက်တော့ “ခွံ့တယ်၊ ခွံ့တယ်”၊ ခေါင်းပြန်ထူလိုက်တော့ “ထူတယ်၊ ထူတယ်”၊ ဝါးတော့ “ဝါးတယ်၊ ဝါးတယ်”၊ အရသာကိုသိတော့ “သိတယ်၊ သိတယ်”၊ မျိုလိုက်တော့ “မျိုတယ်၊ မျိုတယ်”လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသည့် ဆွမ်းတစ်လုတ်စားပုံဖြစ်ပေတယ်။

ရှုမှတ်ခါစမှာတော့ အကုန်လုံးတော့ မမှတ်နိုင်သေးပေ။ မမှတ်နိုင်ဘဲ လွတ်သွားတာကသာ များနေပါလိမ့်မယ်။ အမှတ်တွေ လွတ်လွတ်သွားတော့ စိတ်တော့ မပျက်ရပေ။ နောင် သမာဓိဉာဏ်များ အားရှိလာသောအခါ အကုန်လုံးပဲ ရှုမှတ်လို့ရပါလိမ့်မယ်။ ရှုမှတ်ခါစမှာတော့ ထင်ရှားသည့် ကိုယ်အမူအရာတစ်ခုခုကိုတော့ မလွတ်တမ်းပင် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ မိမိအတွက် ဘယ်အမူအရာက ပိုထင်ရှားသလဲ... လက်လှမ်းတာက ထင်ရှားရင် လက်လှမ်းတာကို မလွတ်တမ်း ရှုမှတ်ရမယ်။ ခေါင်းငုံ့တာက ထင်ရှားရင် ခေါင်းငုံ့တာကို မလွတ်တမ်း ရှုမှတ်ရမယ်။ ဝါးတာက ထင်ရှားရင် ဝါးတာကို မလွတ်တမ်း ရှုမှတ်ရမယ်။ ဝါးတဲ့အခါ အထက်မေးနှင့် အောက်မေး နှစ်ခုရှိရာတွင် အောက်မေးကသာ လှုပ်နေပေတယ်။ အဲဒီလို လှုပ်နေတာကို မြန်မာ ဝေါဟာရအားဖြင့် “ဝါးတယ်၊ ဝါးတယ်”လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဝိပဿနာ ရှုတယ် မှတ်တယ်ဆိုတာ တင့်တယ်တဲ့ အမူအရာများကိုသာ ရှုမှတ်ရတာ မဟုတ်ပေ။ မတင့်တယ်တဲ့ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်တဲ့ အမူအရာများကိုလည်း ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ရတော့မည်ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ စွန့်ချင်သည့် စိတ်များက ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း စွန့်ချင်သည့်စိတ်ကို “စွန့်ချင်ဇာယ်၊ စွန့်ချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ထို့နောက်စွန့်တဲ့ကိုယ်အမူအရာများပေါ်လာမှ “စွန့်တယ်၊ စွန့်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ စွန့်နေသည့် အခိုက်မှာ နာတာ၊ ကျင်တာ၊ အောင့်တာများဖြစ်လာတဲ့အခါမှာလည်း နာတယ်၊ ကျင်တယ်၊ အောင့်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဤကဲ့သို့မတင့်တယ်သည့် ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်စွန့်တဲ့ ကိုယ်အမူအရာများကို ရှုမှတ်ခြင်း သည်လည်း သမ္မဇညပိုင်း အနေဖြင့် ဝိပဿနာကုသိုလ်တွေ ရရှိပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၊ စွန့်ပယ်ခိုက်မှာ၊ သိဉာဏ်ပါ၊
ရှုတာသမ္မဇဉ်။

ဝိပဿနာတရားကို မပြတ် ရှုမှတ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘယ်အမူအရာမှာမဆို မဂ်ဖိုလ်တရားထူးများကို ရရှိသွားနိုင်ပေတယ်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများက ဖွင့်ပြကြပါတယ်။

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ယခုအားထုတ်ဆဲ တရားဖြင့် အပေါ်တံခါး ပိတ်သွားနိုင်သည်။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မြင် သွားနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရားကလည်း အားရှိ နေပေ၏။ ဝိပဿနာကိုလည်း မပြတ်ရှုနေ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သွားနေသည့်အခိုက် “သွားတယ်၊ သွား တယ်” လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိသွားနိုင်ပေတယ်။ ရပ်နေသည့်အခိုက် “ရပ်တယ်၊ ရပ် တယ်” လို့မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိ သွားနိုင်ပေတယ်။ ထိုင်နေသည့်အခိုက် “ထိုင်တယ်၊ ထိုင် တယ်” လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိ သွားနိုင်ပေတယ်။ လျောင်းနေသည့်အခိုက် “လျောင်းတယ်၊ လျောင်းတယ်” လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူး များ ရရှိသွားနိုင်ပေတယ်။ သစ်သီးခဲဖွယ်များကို ခဲစား နေခိုက်မှာ “ခဲတယ်၊ ခဲတယ်၊ စားတယ်၊ စားတယ်” လို့ ရှုမှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိသွား နိုင်ပေတယ်။ ထမင်းစားဖွယ်တို့ကို စားနေသည့်အခိုက် “စားတယ်၊ စားတယ်၊ ဝါးတယ်၊ ဝါးတယ်” လို့ မှတ်နေ စဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများကို ရရှိသွားနိုင်ပေ တယ်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများ ဖွင့်ပြကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

သွား ရပ် ထိုင် လျောင်း၊ ခဲစားကောင်းစွာ၊ ရှုစဉ်မှာ၊
ရပါမြတ်တရား။

ဤကဲ့သို့ မပြတ်မလပ် ရှုမှတ်နေ၍ အမှတ်များပြည့်သွား
 သောအခါ ရှေးဦးစွာ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ရှိ
 သွားပါတယ်။ ထို့နောက်သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏ်သို့ရောက်ရှိ
 သွားပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်
 နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနုမတဂ္ဂ သံသရာ ဘဝပေါင်းများစွာက
 မိမိတို့မိုက်ခဲ့၊ ဆိုးခဲ့လို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြမိသည့် အပါယ်ငရဲသို့
 ကျရောက်စေနိုင်သည့် ကံဆိုး၊ ကံဟောင်းများ အကုန်လုံး
 ကင်းပြတ်သွားကြပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က ပယ်
 သတ်လိုက်ပါတယ်။ နောင် ဘယ်သောအခါမှ အပါယ်
 သံသရာအတွက် အကျိုးပေးခွင့်မရတော့ပေ။ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က အပြီးတိုင် ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။

ယခုဘဝမှာလည်း ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက မသိမိုက်မှားလို့
 ပြုလုပ်မိခဲ့တဲ့ အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်စေနိုင်သည့် ကံဆိုး
 ကံဟောင်းများ ရှိခဲ့လျှင် ယင်း ကံဆိုး ကံဟောင်းများကို
 လည်း သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က အပြီးတိုင် ပယ်သတ်လိုက်
 ပါတယ်။ နောင် ဘယ်သောအခါမှ အပါယ်သံသရာအတွက်
 အကျိုးပေးခွင့် မရတော့ပေ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က ပယ်
 သတ်လိုက်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါး မိမိတို့သန္တာန်မှာ
 ရှိနေသည့်အခိုက် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတို့ကို နည်းမှန်
 လမ်းမှန် အားထုတ်လိုက်ပါက နောင် ဘယ်သောအခါမှ
 အပါယ်သံသရာသို့ ပြန်မရောက်ရတော့ပါဘဲ အပါယ်တံခါး

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အပြီးတိုင် ပိတ်သွားကြရပေတယ်။ ဘဝသံသရာမှာ မကြောက်
မရွံ့ ကျင်လည်၍ ရသွားကြပါတယ်။

ယခုဘဝ ကွယ်လွန်သွားလျှင် ငရဲများကျသွားရဦးမည်
လားဟု စိတ်ထဲမှာကိုပင် ယုံမှားသံသယ မရှိတော့ပေ။ မိမိ
သည် ငရဲမကျနိုင်တော့ပေ။ ယခုဘဝက ကွယ်လွန်သွား
လျှင် တိရစ္ဆာန်များ သွားဖြစ်ရဦးမည်လားဟု စိတ်ထဲမှာ
ကိုပင် ယုံမှားသံသယ မရှိတော့ပေ။ မိမိသည် သည်ဘဝမျိုး
မရောက်နိုင်တော့ပေ။ ယခုဘဝက ကွယ်လွန်သွားလျှင်
တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ပြိတ္တာများ သွားဖြစ်ရဦးမည်
လားဟု စိတ်ထဲမှာကိုပင် ယုံမှားသံသယ မရှိတော့ပေ။ မိမိ
သည် ဤဘဝမျိုးသို့ မရောက်နိုင်တော့ပေ။

ယခုဘဝက ကွယ်လွန်သွားလျှင် အသူရကာယ်လို့ဆိုတဲ့
အလွန်ရုပ်ရည်ဆိုးဝါးသည့် ဘဝမျိုးများ ရောက်သွားရ
ဦးမည်လားဟု စိတ်ထဲမှာကိုပင် ယုံမှားသံသယမရှိတော့ပေ။
မိမိသည် ဤ အသူရကာယ်ဘဝမျိုး မရောက်နိုင်တော့ပေဟု
ဘဝသံသရာမှာ မကြောက်မရွံ့ ကျင်လည်လိုရသွားပါတယ်။

ဘဝသံသရာမှာ ကျင်လည်သည့်အခါမှာလည်း ယခုဘဝ
ထက် မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝများသို့သာ ရောက်သွားကြရပါတယ်။
ယခုဘဝအောက် နိမ့်ကျသည့်ဘဝမျိုးမှာ ဘယ်သောအခါမှ
မဖြစ်ကြရတော့ပေ။ ယခုဘဝထက် စိတ်နေစိတ်ထားတွေ

မြင့်မြတ်သည့်ဘဝ၊ ယခုဘဝထက် အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်
မြင့်မြတ်သည့်ဘဝ၊ ယခုဘဝထက် ပစ္စည်းဥစ္စာတွေပေးများ
ကြွယ်ဝတဲ့ဘဝ၊ ယခုဘဝထက် ရုပ်ရည်အဆင်းတွေ လှပ
တင့်တယ်သည့်ဘဝများသို့သာ ရောက်ရှိသွားကြပါတယ်။

မြင့်မြတ်ရာ မြင့်မြတ်ရာ ဘဝများသို့ ရောက်သွားကြ၍
ဘဝချမ်းသာရေးနှင့် တွေ့သွားရလို့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ
တရား အားထုတ်ရမှာ မေ့သွားလို့ရှိရင်လည်း ၇-ဘဝသာ
မေ့လို့ရပါတယ်။ ၇-ဘဝကျရင် အထူးသံဝေဂရပြီး ဝိပဿ
နာတရား အားထုတ်လိုက်လျှင် ကိလေသာအာသဝေဝါ
တွေ ကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားမည် ဖြစ်
ပေတယ်။

သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ရောက်သွားပြီး
သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဝချမ်းသာများနှင့် တွေ့
သွားလို့ ပျော်တယ်ဆိုရာမှာလည်း အဆင်းကောင်းကောင်း၊
အနံ့ကောင်းကောင်း၊ အသံ ကောင်းကောင်း၊ အရသာ
ကောင်းကောင်း၊ အတွေ့အထိ ကောင်းကောင်း၊ အာရုံ
ငါးပါး ကာမဂုဏ်များဖြင့် ပျော်တာကတော့ အလွန်ပင်
နည်းပါးသွားပါတယ်။

ဘယ်အရာတွေနှင့်သာ ပျော်တာ များပါသလဲ ဆိုရင်
အလ္လဒါနတွေ ပြုလုပ်နေရလို့လဲ ပျော်၊ အလ္လဒါန ပြုလုပ်ဖို့ရာ
စီးပွားဥစ္စာတွေ ရှာနေရလို့လဲပျော်၊ သီလတွေဆောက်တည်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နေရလို့လဲပျော်၊ သမထတရားတွေ ပွားများအားထုတ်နေရလို့လဲပျော်၊ ရှေးအခါကတော့ ဈာန် သမာပတ် တွေနဲ့လည်းပျော်၊ ကျောင်းကန် ဘုရားရိပ်သာများ၌ ဝေယျာဝစ္စတွေ ပြုလုပ်နေရလို့လဲ ပျော်နေလို့ သတိပဋ္ဌာန်-ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်ရမှာ မေ့သွားတယ် ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ ၇-ဘဝသာ မေ့သွားနိုင်ပါတယ်၊ ၇-ဘဝကျရင် အထူးသံဝေဂရပြီး ဝိပဿနာတရား အားထုတ်လိုက်ရင် ကိလေသာ အာသဝေဂါတွေ ကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်ပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုဘဝဟာ ကောင်းမြတ်သည့် ဘဝဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ယနေ့ယခုအခါ၌ ရခဲခြင်းတရား၄-ပါးရရှိထား၍ တရားထူး တရားမြတ်များရနိုင်သောကြောင့် “ယခုဘဝကောင်းမြတ်လှ” ဟူသော တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော တရားထူး တရားမြတ်တို့ကို ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသော အကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

“ယခုဘဝ ကောင်းမြတ်လှ” ဟူသော တရားတော်ကို နာကြားရသော တရားနာပရိသတ်တို့သည် အလွန်ပင် နှစ်သက်ကြ၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပီတိများ ဖြစ်ကြရပေသည်။ အချို့သော တရားနာ ပရိသတ်များက ပီတိများ ဖြစ်ရ၍ မျက်ရည်များပင် ကျရပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြပါသည်။

ချီကာဂိုမှ ဆန်ဟိုခးဆေးသို့

ချီကာဂိုတရားစခန်းများ ပြီးသွားသောအခါ ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၁၀-ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၁-ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာဦးမြအောင်တို့သည် ချီကာဂိုလေဆိပ်မှ နံနက် ၉ နာရီထွက်သည့် လေယာဉ်ဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ်စကိုသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ဆန်ဖရန်စစ်စကိုလေဆိပ်သို့ နေ့လည် ၁ နာရီခွဲ ထောက်ကြပါသည်။ ဦးစိုးကောနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး၊ ဦးသိန်းမောင်၏သား ဦးသိန်းနိုင်တို့ စောင့်၍ ကြိုနေကြပါသည်။ ထိုလေဆိပ်မှ ဆန်ဟိုဆေးမြို့ တထာဂတရိပ်သာသို့ ဦးစိုးကော၏ကားဖြင့် ကြွလာခဲ့ပါသည်။

ဆန်ဟိုဆေးမြို့ တထာဂတရိပ်သာ၌ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့မှ ၄ ရက်နေ့အထိ အနားယူကာ နေထိုင်ကြပါသည်။ ထိုရက်များအတွင်းတွင် သက်ဆိုင်ရာ ဒကာဒကာမများက

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဆန်ဖရန်စစ်စကို အနီးအနားရှိ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သည့် အရပ်ဒေသများသို့ လိုက်ပို့ကြပါသည်။ မိမိတို့အိမ်သို့ ဆွမ်းစားပင့်၊ ပရိတ်ရွတ်များလည်း ပင့်ကြပါသည်။ သြဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့ ဦးသန်းတင်မိသားစုတို့က နေ့ဆွမ်း၊ သြဂုတ်လ ၃ ရက်နေ့ ရွှေငါးမိသားစုတို့က အရုဏ်ဆွမ်း၊ မင်းမင်းရှိန်မိသားစုတို့က နေ့ဆွမ်း၊ သြဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး မိသားစုတို့က နေ့ဆွမ်းပင့်ဖိတ်၍ သွားရောက်ကာ ဘုဦးပေးရပါသည်။ အနုမောဒနာတရားများလည်း ဟောကြားပေးရပါသည်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၁၃-ရက်၊ သြဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်ခင်ခင်ကြီးအိမ်သို့ ဆရာတော်နှင့် ဦးမံမ္မပိယ၊ ဦးဝိမလတို့ ဆွမ်းစားကြွသွားကြပါသည်။ ဆွမ်း မဘုဦးပေးမီ အနုမောဒနာတရား ဟောကြားရပါသည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး၊ ဒေါ်မျိုးသိမ့်တို့နှင့်တကွ တရားနာပရိသတ် ၁၅-ယောက်ခန့် ရှိပါသည်။ အမေရိကန် အမျိုးသမီး-ယောဂီတစ်ယောက်လည်း ပါပါသည်။ မြန်မာစကား ကောင်းကောင်း မတတ်ကြသည့် မြန်မာ ကလေးသူငယ်များလည်း ပါပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါက်တာဦးမြအောင်က အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ပေးရပါသည်။

ဒီနေ့ ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၁၃-ရက်၊ သြဂုတ်လ ၄-ရက်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ၄-ရက်နေ့၌ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး

၇

မိသားစုတို့၏ ဆွမ်းကျွေး၌ ဟောကြားရမည့်တရားတော်က မိမိတို့၏အိမ်သို့ သီလရှိသော ရဟန်းတော်များ ကြွရောက် လာသည့်အခါ မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများမှာ ကုသိုလ် အကျိုးတရားငါးမျိုးတိုးပွားရရှိကြသည်ဟု အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ တော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကုသိုလ်အကျိုးတရား ငါးမျိုးတိုးပွားရရှိသည်မှာလည်း အကြောင်းမဲ့တော့ မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းတရားငါးပါးကို ပြုလုပ်ရလို့ အကျိုးတရားငါးမျိုး ရရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။ မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသော ရဟန်းတော်များ ကြွရောက်လာ သောအခါမိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများက (၁) ရှေးဦး စွာကြည်ညိုရပါတယ်။

ယခုမိမိတို့အိမ်သို့ ကြွရောက်လာကြသော ရဟန်းတော် တို့သည် မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက အရိယာ သံဃာများမှ သက်ဆင်းလာသော ရဟန်းတော်၊ သံဃာ တော်များဖြစ်ကြပေတယ်။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် နေသော ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။ ဖြောင့်မတ်သည့် အကျင့်ကို ကျင့်နေသည့် ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ရာ ကျင့် နေသည့် ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။ လူ့အပေါင်း၏ ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ ပေါက်ရောက် ကြီး ပွားရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်အောင် ကျင့်နေ သည့် ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။

ပြည်ပစရိုးသွားမှတ်တမ်း

လူတွေ ကောင်းကျိုးရအောင် ကျင့်နေသည့် ရဟန်းတော်၊ သံဃာတော်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။ သွားပုံ၊ လာပုံ၊ ကိုယ်အမူအရာ၊ ပြောပုံ၊ ဆိုပုံ၊ နှုတ်အမူအရာ များကလည်း အရိယာ သံဃာတော်များ၏ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ များ ဖြစ်ကြပေတယ်ဟု အရိယာ သံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်များကိုရည်မှန်း၍ ကြည်ညိုလိုက်ကြရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ အရိယာသံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်များကို ရည်မှန်း၍ ကြည်ညိုလိုက်ခြင်းကြောင့် နောင်ဘဝများ၌ နတ်ပြည်မှာ သွားဖြစ်ခြင်း ကုသိုလ် အကျိုးတရားကို ရရှိနိုင်ပါတယ်။ နတ်ပြည်ဆိုတာ ယခုတရားနာပရိသတ်များ ကြားဖူးကြသည့်အတိုင်း လူ့ပြည်နှင့်တော့ အလွန်ကွာခြား သွားပါတယ်။ သွားဖြစ်ရတဲ့ အခါမှာကတည်းက လူ့ပြည် မှာလို ၉-လ၊ ၁၀-လ အမိဝမ်းတွင်းမှာ ဒုက္ခတွေမခံရ တော့ပေ။ ကောင်းကင်မှ အရာဝတ္ထုတစ်ခု ကျလာသကဲ့သို့ သူ့ရှေ့ဗိမာန်မှာ ချမ်းချမ်းသာသာ သွားဖြစ်လိုက်တာပါပဲ။ နတ်သားဆိုရင်လည်း အသက် ၂၀-အရွယ်၊ နတ်သမီး ဆို ရင်လည်း အသက် ၁၆-နှစ်အရွယ် နတ်ဝတ်တန်ဆာတွေ ဝတ်ဆင်ထားပြီးပင် ဖြစ်ပေတယ်။

တစ်ဘဝတာမှာ နေရသည့် အခါမှာလည်း လူ့ပြည် မှာလို အအေးဒဏ်တွေက လွန်ကဲ၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ရ တာ၊ အပူဒဏ်တွေက လွန်ကဲ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် တွေ့ရတာ

လုံးဝမရှိပေ။ အမြဲတမ်း အအေး၊ အပူ ဥတုရာသီကလည်း မျှတနေတယ်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို စားသောက်ချင်ရင်လည်း စိတ်က ညွတ်လိုက်တာနဲ့ စားလိုတဲ့ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေ အလိုလို ရောက်လာကြတော့တာပါပဲ။ အဝတ်အထည်တွေဝတ်ချင်ရင်လည်း စိတ်ကညွတ်လိုက်တာနဲ့ ဝတ်ချင်တဲ့ အဝတ်အထည်တွေ အလိုလိုရောက်လာတော့တာပါပဲ။ လူ့ပြည်မှာလို ရှာမှီးနေရတဲ့ ဒုက္ခတွေ မရှိကြပေ။ အလွန်ပင် ချမ်းသာကြပေတယ်။

သက်တမ်းကလည်း အလွန်ပင်ရှည်ကြပါတယ်။ လူ့ပြည်က အသက်နှင့် တွက်လိုက်ရင် သိန်းနှင့် သန်းနှင့် ကုဋေနှင့် ချီပြီးတော့ ရှည်ကြပါတယ်။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့၏ အသက်နှင့် တွက်လိုက်ရင် လူ့ပြည်၌ အနှစ် ၁၀၀-သည် နတ်ပြည်၌ ၇၅-မိနစ်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ ဤကဲ့သို့ သက်တမ်းလည်း အလွန်ပင်ရှည်ကြပါတယ်။ လူ့ပြည်က သံဝေဂဉာဏ်တရား မပါသွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာတော့ ပျော်ပါးနေတာနှင့် နတ်သက်တွေ ကုန်သွားတတ်ကြပါတယ်။

တရားနာပရိသတ်များလို လူ့ပြည်က တရားပါသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာတော့ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် တစ်ကွေး တစ်ဆန် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် အပါယ်တံခါး ပိတ်သည့် အဆင့်က စပြီး တရားထူး တရားမြတ်များ ရရှိသွားနိုင်ကြပေတယ်။ ကံအဟုန်က ကြီးမားကြသည့် ဥပပတ္တိဘဝဖြစ်၍ ဉာဏ်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ပညာ အလွန်ထက်မြက်ကြပေတယ်။ ထို့ကြောင့် တရားထူး
တရားမြတ်များ မြန်မြန်ရနိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပေတယ်။ အရိယာ
သံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်များကို ရည်မှန်း၍ ကြည်ညို
လိုက်ရသဖြင့် ဤကဲ့သို့ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရခြင်း ကုသိုလ်အကျိုး
စာရားတို့ကို ရရှိနိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ကြည်ညိုခြင်းဟာ၊ နတ်ပြည်မှာ၊ မှန်စွာ ဖြစ်ကြောင်း
တည်း။

၂။ ဒုတိယမိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသောရဟန်းတော်များ
ကြွလာသောအခါ မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများက ကြို
ဆို၍ မွန်မြတ်သည့် နေရာထိုင်ခင်းများကို ပေးကြရပါတယ်။
ရှိခိုးကန်တော့ကြရပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ ကြိုဆို၍ မွန်မြတ်သည့်
နေရာထိုင်ခင်းတို့ကိုပေးခြင်း၊ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ရခြင်းတို့
ကြောင့် နောင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းတို့၌ မြင့်
မြတ်သည့် အမျိုးအနွယ်များမှာ ဖြစ်ရခြင်း ကုသိုလ်အကျိုး
တရားများကို ရရှိနိုင်ကြပါတယ်။

မြင့်မြတ်သည့် အမျိုးအနွယ်မှာ ဖြစ်ဖို့ရာမှာ လည်း
အလွန်ပင် အရေးကြီးကြပါတယ်။ မြင့်မြတ်သည့် အမျိုး
အနွယ်မှာ ဖြစ်မှသာ မိမိတို့၏ အမျိုးအနွယ် အားလျော်စွာ

စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်များ ဖြစ်ကြပေတယ်။ ရှိကြပေတယ်။
 စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်များရှိမှသာ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ
 ဝိပဿနာစသော ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်နိုင်ကြ
 ပေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ရှိမှသာ ကောင်းမြတ်ရာ
 ကောင်းမြတ်ရာ ဘုံဘဝများသို့ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြပေတယ်။
 ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပြုလုပ်နိုင်ကြ
 ပေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်များရှိမှသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့
 ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။ ထို့ကြောင့် မြင့်မြတ်
 တဲ့ အမျိုးအနွယ်၌ဖြစ်ဖို့ရာ အလွန်ပင် အရေးကြီးပါတယ်။

ယုတ်နိမ့်သော အမျိုးအနွယ်များ၌ သွား၍ဖြစ်ခဲ့သော်
 အမျိုးအနွယ်အားလျော်စွာ စိတ်ဓာတ်များလည်း ယုတ်နိမ့်
 သွားတတ်ကြပေတယ်။ စိတ်ဓာတ်များ ယုတ်နိမ့်သွားပါက
 ကုသိုလ်တရားများပြုလုပ်တာ နည်းပါးပြီး အကုသိုလ်တရား
 များ ပြုလုပ်မိတာက များနေတတ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်ကနည်း
 ပြီး အကုသိုလ်က များနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယုတ်နိမ့်ရာ
 ယုတ်နိမ့်ရာ ဘုံဘဝများသို့ ရောက်ရှိသွားတတ်ကြပေတယ်။
 ထို့ကြောင့် မြင့်မြတ်သည့်အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ဖို့ရာ သီလရှိ
 သော ရဟန်းတော်များ မိမိတို့အိမ်သို့ ကြွရောက်လာသော
 အခါ အရိယာသံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ရည်မှန်း
 ၍ ကြိုဆိုကြရပေတယ်။ မှန်မြတ်သည့်နေရာထိုင်ခင်းများကို
 ပေးကြရပေတယ်။ ရှိခိုးကန်တော့ကြရပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ကြိုဆိုခြင်းဟာ၊ မြင့်မြတ်ရာ၊ မှန်စွာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ပြည်ပခရီး သွားမှတ်တမ်း

၃။ တတိယ မိမိတို့ထံသို့ သီလရှိသောရဟန်းတော်များ ကြွလာသောအခါ မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများမှာ ဝန်တို နှမြောခြင်းများ ကင်းပျောက်သွားကြပေတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဝန်တိုနှမြောခြင်းများ ကင်းပျောက်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် နောင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းတို့၌ ဘုန်းကံကြီးမား ခြင်း ကုသိုလ်အကျိုးတရားကို ရရှိကြပါတယ်။ ဘုန်းကံ ကြီးမားဖို့ရာလည်း အလွန်ပင်အရေးကြီးပါတယ်။ ဘုန်းကံ ကြီးမားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်တို့သည် မိမိ၏ အကျိုးကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့ အကျိုးကိစ္စတို့ကို ချမ်းချမ်း သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ပြီးမြောက်သွားစေနိုင်ကြပေ တယ်။ ဘုန်းကံနည်းပါးကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆောင်ရွက် ချက်တို့သည် မိမိ၏အကျိုးကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးကိစ္စ တို့ကို လွယ်လွယ်နှင့် မပြီးမြောက်စေနိုင်ပေ။ အခက်အခဲ များစွာနှင့် တွေ့နေတတ်ကြပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ဘုန်းကံ ကြီးမားဖို့ရာလည်း အလွန်ပင် အရေးကြီးကြပါတယ်။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဘုန်းကံ ကြီးမားလား၊ ဘုန်းကံနည်းပါးလားလို့ သိလိုသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နောက် သို့ လိုက်သွားပြီး အကျိုးကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အကျိုးကိစ္စအဝဝတို့သည် လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ပြီးမြောက် သွားပါက ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဘုန်းကံကြီးမားတယ်လို့ ဆိုရပါ တယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နောက်သို့ လိုက်သွားပြီး အကျိုးကိစ္စအဝဝ တို့ကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဘယ်အကျိုးကိစ္စမှ လွယ်လွယ်နှင့်

မပြီးမြောက်၊ အရာရာမှာ အခက်အခဲများစွာနှင့် တွေ့ကြုံနေရလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဘုန်းကံနည်းပါးတယ်လို့ ဆိုရပါတယ်။

ဝန်တို့နှမြောခြင်းသည် ဘုန်းကံ နည်းပါးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်တယ်။ ဝန်တို့နှမြောခြင်းမရှိ ဝန်တို့ခြင်းကင်းခြင်းသည် ဘုန်းကံကြီးမားခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်တယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ဝန်တို့ကင်းကွာ၊ ဘုန်းကံမှာ၊ မှန်စွာ ကြီးကြောင်း တည်း။

၄။ စတုတ္ထ မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသောရဟန်းတော်များ ကြွလာသောအခါ မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများက သင့်တော်သည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းကြရပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းရသောကြောင့် နောင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းတို့၌ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများကြွယ်ဝခြင်း ကုသိုလ်အကျိုးတရားများကို ရရှိနိုင်ကြပါတယ်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများကြွယ်ဝဖို့ရာမှာလည်း အလွန်ပင် အရေးကြီးပါတယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများကြွယ်ဝမှသာ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဒါနကုသိုလ်ကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်ကြပေတယ်။ ဥပုသ်ဆီလကိုလည်း အချိန်ယူ၍ စောင့်ထိန်းနိုင်ကြပေတယ်။ သမထဝိပဿနာတရားတို့ကိုလည်း အချိန်ယူ၍ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပေတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်နိုင် အားထုတ်နိုင်သောကြောင့် မြင့်မြတ်ရာ မြင့်မြတ်ရာ ဘုံဘဝများသို့လည်း ရောက်ရှိသွားနိုင်ပေတယ်။ အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့လည်း ရောက်ရှိသွားကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။

ပစ္စည်းဥစ္စာမရှိ နှမ်းပါးနေပါလျှင် ဒါနကုသိုလ်ကိုလည်း ကောင်းကောင်းမပြုနိုင်၊ သီလများကိုလည်း အချိန်ယူ၍ မစောင့်ထိန်းနိုင်၊ သမထ ဝိပဿနာတရားကိုလည်း အချိန်ယူ၍ မပွားများနိုင်ကြပေ။ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာကုသိုလ် နည်းပါးသူတို့သည် ယုတ်နိမ့်သောဘုံဘဝများသို့လည်း ရောက်ရှိ သွားတတ်ကြပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများကြွယ်ဝဖို့ရာလည်း အရေးကြီးပါတယ်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသော ရဟန်းတော်များ ကြွလာသည့်အခါ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများကြောင်း ဖြစ်သည့် အလှဒါနကို ပြုလုပ်ရခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ဣဒါနိုးခြင်းဟာ၊ မြတ်ဥစ္စာ၊ မှန်စွာပေါကြောင်း တည်း။

၅။ မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသည့်ရဟန်းတော်များ ကြွလာ
 သောအခါ မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားများက မိမိတို့၏
 ဉာဏ်မှာ မရှင်းလင်းသေးတဲ့ ဒါနအကြောင်း၊ သီလ
 အကြောင်း၊ ဘာဝနာအကြောင်း စသည်များကို လျှောက်
 ထားကြရပါတယ်။ လျှောက်ထားရင် ရဟန်းတော်များက
 တရားဟောကြပါတယ်။ မလျှောက်ထားငြားသော်လည်း
 ရဟန်းတော်များက အလိုက်သိ၍ တရားဟောတတ်ကြပါ
 တယ်။ ဤကဲ့သို့တရားဟောတာကို နာကြားရသောကြောင့်
 မိသားစု အိမ်သူအိမ်သားပျိုသည် နောင် ဖြစ်လေရာဘဝ
 တိုင်း ဘဝတိုင်းတို့၌ ဉာဏ်ပညာကြီးမားခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာ
 နှင့် ပြည့်စုံခြင်း ကုသိုလ်အကျိုးတရားများကို ရရှိကြပါ
 တယ်။

ဉာဏ်ပညာကြီးမားဖို့ရာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံဖို့ရာမှာ
 လည်း အလွန်ပင် အရေးကြီးကြပါတယ်။ ဉာဏ်ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် မိမိ
 လည်း ချမ်းသာ၊ သူတစ်ပါးတို့လည်း ချမ်းသာ၊ မိမိအတွက်
 လည်း အကျိုးများ၊ သူတစ်ပါးအတွက်လည်း အကျိုးများ၊
 ဒီဘဝအတွက်လည်း အကျိုးများ၊ နောင်ဘဝအတွက်လည်း
 အကျိုးများ ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ပညာမဲ့သောသူတို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် အကျိုး
 ရှိအောင် ဆောင်ရွက်ငြားပါသော်လည်း အကျိုးမဲ့များ

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

ဖြစ်သွားတတ်ကြပေတယ်။ ဇာတ်နိပါတ်တော်တို့၌ ပညာမဲ့သူတို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် အကျိုးမဲ့များဖြစ်သွားကြတာ တော်တော်များများပင် တွေ့ရပါတယ်။ တစ်ချိန်သောအခါ ဘုရားလောင်းသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် သူဌေးဖြစ်တယ်။ ထိုသူဌေး၌ ပညာမဲ့သူ ရောဟိဏီမည်သော အခိုင်းအစေ ကျွန်မတစ်ယောက်ရှိတယ်။

တစ်နေ့သောအခါ ရောဟိဏီသည် ကောက်နယ်တလင်း၌ နွားများဖြင့်ကောက်စပါးများကို နယ်နေတယ်။ ရောဟိဏီ၏ မိခင်အိုက သူ့ကိုခင်မင်၍ ကောက်နယ်တလင်းသို့လိုက်သွားပြီး အနီးအနားမှာ လဲလျောင်းနေတယ်။ ယင်ကောင်များက မိခင်အို၏ခန္ဓာကိုယ်၌ နားကြ၊ ကိုက်ကြသောကြောင့် မိခင်အိုက “သမီး- ယင်ကောင်တွေ မောင်းပေးပါအုံး”ဟု ပြောရုံ ရောဟိဏီသည် ကျည်ပွေ့ကြီးတစ်ခုသွားယူလာပြီး မိခင်အိုမှာ နားနေကိုက်နေသည့် ယင်ကောင်များကို တအား ရိုက်ချလိုက်တယ်။ ယင်ကောင်တွေကိုမထိပါဘဲ မိခင်အို ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားပေတယ်။ ပညာမဲ့သူတို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဤကဲ့သို့ အကျိုးရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပါသော်လည်း အကျိုးမဲ့များ ဖြစ်သွားတတ်ကြပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ပညာဉာဏ်နဲ့ပြည့်စုံဖို့ရာ အလွန်ပင် အရေးကြီးလှပေတယ်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသည့်ရဟန်းတော်များ ကြွလာသောအခါ ပညာဉာဏ် ကြီးမားကြောင်းဖြစ်သည့် သူတော်ကောင်း တရားတို့ကို နာကြားကြရပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

နာကြားခြင်းဟာ၊ မြတ်ပညာ၊ မှန်စွာကြီးကြောင်း
တည်း။

တရားနာပရိသတ်များ အလိုရှိအပ်၊ တောင်းတအပ်
သော မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၊ မဂ်
လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော လောကုတ္တရာ
တရား ကိုးပါးအပေါင်းသည် ပညာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ရရှိနိုင်သည့်တရားမျိုး ဖြစ်တယ်။ ပညာ
နည်းပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရရှိနိုင်သည့်တရားမျိုး မဟုတ်ပေ
ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သို့ဖြစ်၍
လည်း ပညာဉာဏ်နဲ့ ပြည့်စုံဖို့ရာ၊ ပညာဉာဏ်ကြီးမားဖို့ရာ
အလွန်ပင် အရေးကြီးလှပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

ပညာမဲ့သူ၊ မောဟထူ၊ ရယူတရားမဟုတ်ပေ။
ပညာကြီးမား၊ ရှုမှတ်ပွား၊ ရငြားတရားပေ။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ ယခုအခါ၌ မိမိတို့အိမ်သို့ သီလရှိသည့်
ရဟန်းတော်များ ကြွလာသောအခါ မိသားစု အိမ်သူ အိမ်
သားများက အကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့ကို ပြုလုပ်ရ၍
အကျိုးကုသိုလ်တရား ၅-မျိုးရရှိပုံကို နာကြားရသဖြင့်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအား ထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့အလိုရှိအပ် တောင်းတအပ်သည့် တရားထူးတရားမြတ်တို့ကို ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာဖြစ် သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန် စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ဆန်ဟိုဆေးမှ လော့စင်းဂျလိစ်သို့

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလဆုတ် ၁၄-ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၅-ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်၊ ဦးခင်လှိုင်တို့သည် ဆန်ဟိုဆေးလေဆိပ်မှ နံနက် ၈-နာရီ ၁၅-မိနစ်အချိန် ထွက်ခွဲပြီး လော့စင်းဂျလိစ်လေဆိပ်သို့ ၉-နာရီ ၅-မိနစ်အချိန် ရောက်ရှိကြပါသည်။ လော့စင်းဂျလိစ်လေဆိပ်၌ ဦးတင်ထွန်းနှင့် ဦးမောင်မောင်တို့က စောင့်၍ကြိုနေကြပါသည်။

ဦးခင်လှိုင် လော့စင်းဂျလိစ်သို့လိုက်ပါရခြင်းသည် ဆန်ဟိုဆေးမှ လော့စင်းဂျလိစ် လေယာဉ်ခရီး၌ လူတစ်ယောက် လေယာဉ်လက်မှတ်ဝယ်ယူလျှင် နောက်ထပ် တစ်ယောက်

အဖော်လိုက်နိုင်သည်ဟု ခွင့်ပြုသတ်မှတ်ချက်ရှိသောကြောင့် ဦးထွန်းကြည် လက်မှတ်ဝယ်ရာတွင် အဖော်အဖြစ်ဖြင့် ဦးခင်လှိုင်ကို ခေါ်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အခြား ဘယ်လေကြောင်း ခရီးမှာမှ ဤကဲ့သို့ အဖော်ခေါ်နိုင်သည်ဟူသော ခွင့်ပြုချက်ကို မတွေ့ရပေ။ ထူးခြားသောခွင့်ပြုချက်တစ်ခုကို သိခဲ့ရပါသည်။

ဦးမောင်မောင်၊ ဦးတင်ထွန်းတို့၏ ကားများဖြင့် လော့စင်းဂျ်လိစ်မြို့ ဦးတင်ထွန်းအိမ်သို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ဦးတင်ထွန်း+ဒေါ်ခင်သန်းအေးတို့၏ အိမ်၌ပင် ဆွမ်းဘုဦးပေးရပါသည်။ ဦးတင်ထွန်းက ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီး အမေရိကန်သို့ ကြွတော်မူစဉ်က အပြည့်အစုံ ကြိုဆိုပြုစုခဲ့ရသည့် အကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူသော ခရီးသွား မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြည့်ပါရန် ပေးပါသဖြင့် ဖတ်ရှုကြည့်ရပါသည်။ ရေးသားပုံမှာ သဘာဝလည်းကျ၊ ဓာတ်ပုံစသည်များနှင့်လည်း ပြည့်စုံလှပေသည်။ ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ ခရီးသွားမှတ်တမ်း ရေးသားလိုသည့်ဆန္ဒ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆန္ဒဖြစ်ခဲ့ပါသော်လည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုး တို့ကြောင့် ဖြစ်အောင်ရေးမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်တော့ မထားနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုရေးသားရခြင်း အကြောင်းကတော့

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးတစ်ဦးကလည်း ဆရာတော်၏ ခရီးသွားမှတ်တမ်းကို ဖတ်ချင်ပါတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထားသည်က တစ်ကြောင်း၊ မြတ်မင်္ဂလာအယ်ဒီတာချုပ်က ဆရာတော်၏ ခရီးသွားမှတ်တမ်းများကို မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၌ ထည့်ပေးလိုပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် ခရီးသွားမှတ်တမ်းကို ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဦးတင်ထွန်းအိမ်မှ လော့စင်းဂျလိစ်မြို့၌ရှိသော သုန္ဒရာရာမ ဗြဟ္မဝိဟာရကျောင်းသို့ ကြွလာပြီး တရားစခန်းများ ဖွင့်၍ တရားဟော၊ တရားပြ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါဆိုလကွယ်နေ့ ၈ နာရီမှ ၉ နာရီခွဲအထိ ရခဲခြင်းတရား ၄-ပါး ဟောကြားပါသည်။ ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ည ၈ နာရီခွဲမှ ၁၀ နာရီအထိ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် သောတာပန် ၂၄ မျိုးကို ဟောကြားပါသည်။

ဒီနေ့ ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁-ရက်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝါခေါင်လဆန်း ၁-ရက်နေ့မှာ ဟောကြားရမည့် တရားတော်က သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် သောတာပန် ၂၄ မျိုးတရား ဟောကြားပါမယ်။

ယခု တရားနာပရိသတ်များက ယခုဘဝမှာပဲ အပါယ်တံခါး ပိတ်သွားသည့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လိုကြသည့်

ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သောတာပန် ဖြစ်လိုကြ ပါရုံလား... [ဖြစ်လိုကြပါတယ်ဘုရား]။ ယခုဘဝမှာတကယ် ကော သောတာပန် ဖြစ်နိုင်ပါရုံလား... ဆိုတော့ ဖြစ်နိုင် ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ... တရားနာ ပရိသတ်များ၏ သန္တာန်၌ ရခဲခြင်းတရား ၄ ပါး ရရှိထားလို့ပင် ဖြစ်ပေ တယ်။

တရားနာ ပရိသတ်များ၏ သန္တာန်မှာ -

- ၁။ အလွန်ရခဲသည့် လူ့အဖြစ်ကို ရရှိထားခြင်း၊
- ၂။ အလွန်ရှင်နိုင်ခဲ့သည့် အသက်ရှင်နေခြင်းကို ရရှိ ထားခြင်း၊
- ၃။ အလွန် ကြားနာရခဲသည့် သူတော်ကောင်းတရား တို့ကို ကြားနာနေရခြင်း၊
- ၄။ အလွန်တွေ့နိုင်ခဲ့သည့် သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ ကြုံနေရခြင်းတည်း ဟူသော ရခဲခြင်းအကြောင်း တရား ၄ ပါး ရှိနေကြလို့ ယခုဘဝမှာ သော တာပန် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုရပေတယ်။

ဖြစ်နိုင်ပါသော်လည်း မိမိတို့သန္တာန်မှာ သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာ ဖြစ်နိုင်ကြ ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဤသောတာပန်ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၄ ပါး မိမိတို့သန္တာန်မှာ ပြည့်စုံအောင် လိုက်နာ ကျင့်ကြံ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အားထုတ်ကြရပါတယ်။ သောတာပန်ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ရမည့် အင်္ဂါ ၄ ပါးမှာ-

၁။ သပ္ပရိသ သံသေဝေါ = မဂ်ဖိုလ် ရောက်ကြောင်း
သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ စသော သူတော်ကောင်း
တရားတို့ကို ဟောဖော် ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမတတ်သော
သူတော်ကောင်း၊ ဆရာကောင်းကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်
နေရမယ်။

၂။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ = မဂ် ဖိုလ် ရောက်ကြောင်း သတိပဋ္ဌာန်
ဝိပဿနာစသော သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို နာ
ကြား နေရမယ်။

၃။ ယောနိသော မနသိကာရော = ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်
အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းတတ်ရမယ်။

၄။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ = မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ဟူသော လော
ကုတ္တရာ တရား ၉-ပါး အားလျော်သော အကျင့်ကို
ကျင့်နေရမယ်။

(၁) သူတော်ကောင်း၊ ဆရာကောင်းကို မှီဝဲဆည်းကပ်
နေရမည်ဆိုရာ၌ ဆရာကောင်းဆိုသည်မှာ သောတာပန်
ဖြစ်အောင် တရားဟော တရားပြပေးနိုင်တဲ့ ဆရာကောင်း
ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက

တော့ မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ရာ မှီဝဲဆည်းကပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဆရာ ဖြစ်ပေတယ်။

ယခုခေတ်အခါမှာတော့ သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ရာ မှီဝဲဆည်းကပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဆရာမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် မရနိုင်လျှင် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် မရနိုင်လျှင် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် မရနိုင်လျှင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် မရနိုင်လျှင် ဝိပဿနာတရားကို နည်းမှန်လမ်းမှန် အားထုတ်နေသည့် အာရဒ္ဓဝိပဿက-ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ် နေရမည်ဖြစ်ပေတယ်။

(၂) မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း သူတော်ကောင်း တရားတို့ကို နာကြားနေရမည်ဟုဆိုရာ၌ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူများ မိဘဝမှာပင် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သွားစေနိုင်သည့် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ သူတော်ကောင်း တရားတို့ကို နာကြားနေရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှတစ်ပါး တရားမနာဘဲ တရားရသွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရှိပေ။ သာဝကမှန်သမျှ တရားနာရမှ တရားရကြပေတယ်။ ပညာအရာမှာ အတော်ဆုံး တေဒဂ် ဆုရသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ပင် အရှင်အဿဇီထံမှ တရားနာရ၍ သောတာပန်အဖြစ်ကို ရရှိခဲ့ပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုဘဝမှာပင် သောတာပန်ဖြစ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားနာကြရပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

(၃) ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ရမည်ဟုဆိုရာ၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ဖို့ရာမှာ အလွန်ပင်အရေးကြီးပါတယ်။ အာရုံအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ရတဲ့အခါမှာ နှလုံးသွင်းတတ်မှု ကုသိုလ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ နှလုံးမသွင်းတတ်ပါက အကုသိုလ်တွေဖြစ်ကြတယ်။ အကုသိုလ်နှင့် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သည် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဖက်ပင် ဖြစ်ကြပေတယ်။ မိမိတို့၏ နှာမ်အစဉ်မှာ ကုသိုလ်တရားတွေ တည်ရှိနေမှသာ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကို ရရှိနိုင်ပေတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ဖို့မှာ အလွန်ပင် အရေးကြီးကြပါတယ်။

နံနက် အိပ်ရာမှထလိုက်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်စိ၊ နှာ၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့မှာ အာရုံအမျိုးမျိုးတွေ လာတိုက်တော့တာပါပဲ။ လာတိုက်သည့်အခါမှာ ကောင်းတဲ့ ဣဋ္ဌာရုံတွေ လာတိုက်တဲ့အခါ နှလုံးမသွင်းတတ်ရင် သာယာတပ်မက်သည့် လောဘဖြစ်တယ်။ မကောင်းတဲ့ အနိဋ္ဌာရုံတွေ လာတိုက်သည့်အခါကျတော့ နှလုံးမသွင်းတတ်ရင် ဒေါသ၊ ဒေါမနဿတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ဤကဲ့သို့ မိမိတို့နှာမ်အစဉ်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ စသော အကုသိုလ်များဖြစ်နေရင် သောတာပန် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား.... [မဖြစ်နိုင်ပါဘူး]။ သို့ဖြစ်၍ အာရုံအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ဆုံတိုင်း တွေ့ဆုံတိုင်း အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းကြရပါတယ်။

အဆင်းကောင်းကောင်း၊ အသံကောင်းကောင်း၊ အနံ့ကောင်းကောင်း၊ အရသာကောင်းကောင်း၊ အတွေ့အထိ

ကောင်းကောင်းများနှင့် တွေ့ရတဲ့အခါ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းရ ပါမလဲဆိုရင် ဒီလိုကောင်းတဲ့အာရုံတွေနှင့် မိမိတွေ့ရတာ အတိတ်ဘဝများက ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်တွေ ပြုလုပ်ခဲ့လို့ ယခု ဘဝမှာ ကောင်းတဲ့အာရုံ ကောင်းကျိုးတွေနှင့် တွေ့ရတာ ဖြစ်တယ်။

နောင် အနာဂတ်ဘဝတွေမှာ ကောင်းတဲ့အာရုံ၊ ကောင်း ကျိုးတွေနှင့် တွေ့ဖို့ရာ အကောင်းအမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ သို့ ရောက်သွားဖို့ရာ ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်ကံတွေပြုမှသာ ကောင်းသည့်အာရုံများနှင့် တွေ့ရပြီး အကောင်းမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်သည်ဟု နှလုံး သွင်းနိုင်လိုက်ရင် ကောင်းတဲ့အာရုံများ၌ တပ်မက်ခြင်းများ မရှိတော့ပါဘဲ ကုသိုလ်တရားတွေသာ ဖြစ်လာကြပါတယ်။

မကောင်းတဲ့အနိဋ္ဌာရုံ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် အာရုံများနှင့် တွေ့ရသည့်အခါမှာ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းရပါမလဲဆိုရင် ဒီ မကောင်းတဲ့ အနိဋ္ဌာရုံ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်အာရုံများနှင့် တွေ့ နေရတာ မိမိအတိတ်ဘဝက ကောင်းခဲ့လို့လား.... မကောင်း ခဲ့လို့လား.... [မကောင်းခဲ့လို့ပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... မကောင်းခဲ့လို့၊ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေပြုခဲ့လို့ ယခု ဘဝမှာ ဒီလိုမကောင်းတဲ့ အကျိုးပေးအနိဋ္ဌာရုံတွေနှင့် တွေ့ နေရတာဖြစ်တယ်လို့ ဆင်ခြင်လိုက်တာနဲ့ မသက်သာသွားဘူး လား.... [သက်သာသွားပါတယ်ဘုရား]။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အဲဒီလို မကောင်းတဲ့ အနိဋ္ဌာရုံတွေ၊ မကောင်းကျိုးတွေကို မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေဖြင့် လွန်မြောက်နိုင်ပါသလား.... [မလွန်မြောက်နိုင်ပါဘုရား]။ ဘာဖြင့်သာ လွန်မြောက်နိုင်ပါသလဲ ဆိုလို့ရှိရင် ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်ကံတွေဖြင့်သာ လွန်မြောက်နိုင်ပါတယ်။ ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်ကံတွေကို ရှေးကထက် ဆထက်တိုး၍ ပြုလုပ်မှ တော်မည်ဟု နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်လိုက်တာနှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကုသိုလ်တရားတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။

သို့ဖြစ်၍ ရှေး ဆရာတော်ကြီးများက “ဝိပင်္ဂါနအမှန်လောအပြန်”ဟု ဆိုခိုး ပြုကြပါတယ်။ ဝိပင်္ဂါနကတော့ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံ၏ မကောင်းကျိုး အကုသလဝိပင်္ဂါနကတော့ အမှန်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။ မိမိတို့က နှလုံးသွင်းတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် လောကတော့ ပြောင်းပြန် ကုသိုလ်လောများ ဖြစ်ကြပေတယ်ဟု မိန့်ကြားတော်မူကြပါတယ်။

ယခုဘဝမှာ သောတာပန်ဖြစ်ချင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ကောင်းသော ဣဋ္ဌာရုံများနှင့်ပင် တွေ့ရ တွေ့ရ၊ မကောင်းသော အနိဋ္ဌာရုံများနှင့်ပင် တွေ့ရ တွေ့ရ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ရမည်၊ နှလုံးသွင်းတတ်လျှင် မိမိသန္တာန်မှာ ၃-ခုမြောက် သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါတစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီဟု သိကြရပါတယ်။

(၄) မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရမည်ဟု ဆိုရာ၌ ဘယ်လိုအကျင့်မျိုးတို့ကို မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အားလျော်သော အကျင့်လို့ ဆိုရပါသလဲဆိုရင်- ဒါနပြုသော အခါ၌လည်း မိမိ၏ ဤအလှူဒါနသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းဖြစ်ပါစေ၊ သီလဆောက်တည်သည့် အခါမှာလည်း မိမိ၏ ဤသီလသည် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းဖြစ်ပါစေ၊ သမထတရားတွေ ပွားများ အားထုတ်တဲ့ အခါမှာလည်း မိမိ၏ ဤသမထသည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းဖြစ်ပါစေဟု နှလုံးသွင်းကာ၊ ဆုတောင်းကာ ပြုအပ်သော ဒါန၊ သီလ၊ သမထ အကျင့်တို့သည် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်များပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အားအလျော်ဆုံး အကျင့်ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာအကျင့်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား မကျင့်ပါဘဲ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရှိပေ။ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ယခုဘဝမှာပဲ ရောက်ချင်ပါတယ်ဆိုရင်တော့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကို ကျင့်ရမည် ဖြစ်ပေတယ်။

ထို့ကြောင့် ယခုဘဝမှာလဲ သောတာပန်ဖြစ်လိုကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြရ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

မည်ဖြစ်ပေတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ကျင့်တဲ့ အခါမှာလည်း နည်းမှန်လမ်းမှန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ရာ မှာ အလွန်ပင် အရေးကြီးလှပါတယ်။ နည်းမှန်လမ်းမှန် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာ မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သည့် သောတာ ပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေတယ်။

သို့ဖြစ်၍ နည်းမှန်လမ်းမှန် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ပုံကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာ တော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြတော်မူသော ရှုမှတ်ပုံ ရှုမှတ်နည်း တို့ဖြင့် အကျဉ်းချုပ်ဟောကြားပါမယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသော ရှုမှတ်နည်း သည် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အမှတ် ၃-မျိုးရှိပေတယ်။

- ၁။ ထိုင်မှတ်သည့် အမှတ်က တစ်မျိုး၊
- ၂။ စင်္ကြံလျှောက်၍ မှတ်သည့်အမှတ်က တစ်မျိုး၊
- ၃။ အထွေထွေ အသေးစိတ် အမှတ်က တင်မျိုးဟူ၍ သုံးမျိုးဖြစ်ပါတယ်။
- ၁။ ထိုင်မှတ်သည့် အမှတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောကြား ပါမယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန် ပြသော နည်းဖြင့် ဝိပဿနာ ရှုမှတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ကြာကြာ ထိုင်နိုင်သည့်
 ဣရိယာပုထ်မျိုးဖြင့် ထိုင်ရပါတယ်။ ခူးတုပ်၍ ဖြစ်စေ၊
 တင်ပလွင်ခွေ၍ ဖြစ်စေ ထိုင်ရပါတယ်။ ခေါင်းကိုလည်း
 တည့်တည့်မတ်မတ်၊ ခါးကိုလည်း တည့်တည့်မတ်မတ် ထား
 ရပါတယ်။ မျက်စိကို မှိတ်ထားရပါတယ်။ စိတ်ကိုတော့
 ဝမ်းဗိုက်မှာ စူးစိုက်ထားရပါတယ်။ အသက် ရှုသွင်းလိုက်
 လို့ ဝမ်းဗိုက်အဆင့်ဆင့် ဖောင်းတက်လာတာကို ဖောင်းစမှ
 ဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး ဘယ်သို့မှ မထွက်သွား
 ရအောင် စူးစိုက်၍ ဖောင်းတယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ယင်း
 ကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်း ဝမ်းဗိုက် ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ကိုတော့
 အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ အတွင်းက တောင့်တင်း
 တွန်းကန်သည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူး
 စိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ဟာ ပညတ်
 ဖြစ်တယ်။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာမဟုတ်ပေ။ တောင့်တင်းတွန်းကန်
 သည့် သဘောက ပရမတ်ပဲ။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာ ဖြစ်တယ်။

အသက်ရှုထုတ်လိုက်၍ ဝမ်းဗိုက် အဆင့်ဆင့် ပိန်ကျသွား
 တာကို ပိန်စမှ ပိန်ဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး ဘယ်သို့မှ
 မထွက်သွားရအောင် စူးစိုက်၍ ပိန်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။
 ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်း ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ကိုတော့
 အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ အတွင်းက တစ်ရွေ့ပြီး တစ်ရွေ့
 ရွေ့သွားသည့်သဘော လှုပ်သွားသည့် သဘောကိုတော့
 သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်ကြီးဟာ ပညတ်ပဲ။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာ မဟုတ်ပေ။ အတွင်းက တစ်ရွှေ့ပြီးတစ်ရွှေ့ ရွှေ့သွားသည့် လှုပ်သွားသည့် သဘောကတော့ ပရမတ်ပဲ။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာဖြစ်တယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်လို့ ၂-ချက် မှတ်တာ စိတ်ကသိပ် မငြိမ်ဘဲ၊ အပြင်အာရုံသို့ ထွက်ထွက်သွားပါလျှင် ထိတယ်လို့ ၁-ချက်တိုး၍ ၃-ချက်ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထိတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့ အခါမှာလည်း ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ တင်ပါးနွဲကြမ်းနှင့် အဝတ်နှင့် ထိထားလို့ မာနေတဲ့ သဘော၊ ပူနေတဲ့သဘောများကို သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်၍ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိတယ်လို့ ၃-ချက်မှတ်ပါသော် လည်း စိတ်က သိပ်မငြိမ်၊ ပြင်ပအာရုံသို့ ထွက်နေသေးလျှင် ထိုင်တယ်လို့ ၁-ချက်တိုး၍ ၄-ချက် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထိုင် တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဌာန်ဒြပ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ထိုင်ချင်သည့် စိတ်များက တွန်းကန်ထားလို့ တောင့်တင်းနေသည့်သဘော ကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင် စူးစိုက်၍ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ၄-ချက် ရှုမှတ်လိုက်ရင်တော့ စိတ်ဟာ ငြိမ်သွားတာ များပါ တယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်လို့ နှစ်ချက်ပဲ ရှုမှတ်လို့ကောင်းရင် သမာဓိဖြစ်ရင် နှစ်ချက်ပဲရှုမှတ်ပါ။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်

တယ်။ ထိတယ်လို့ ၃-ချက်ရှုမှတ်လို့ကောင်းရင် သမာဓိဖြစ်
ရင် ၃-ချက်ပဲ ရှုမှတ်ပါ။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်
တယ်၊ ထိတယ်လို့ ၄-ချက် ရှုမှတ်လို့ကောင်းရင် သမာဓိ
ဖြစ်ရင် ၄-ချက်ပဲ ရှုမှတ်ပါ။

ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ကြသည့်အခါ
မှာ တရားတွေမြန်မြန်တွေ့၊ တရားတွေမြန်မြန်တက်ရအောင်
ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ပညတ်များကို အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍
ပရမတ်သဘောများကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍
ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း တည့်နိုင်သမျှ တည့်
အောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ဝိပဿနာတရား
ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက် ၂-ချက်ပင် ဖြစ်
ပေတယ်။

ပညတ်နှင့် ပရမတ် ခွဲခြား၍ သိထားဖို့ရာမှာ ပကတိသော
မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသည့်၊ ကိုင်တွယ်သုံးသပ်၍ရကောင်း
သည့် အထည်ဒြပ်များသည့် ပညတ်များပင်ဖြစ်ပေတယ်။
ပကတိသောမျက်စိဖြင့် မမြင်ကောင်းသည့် ကိုင်တွယ်သုံးသပ်
၍ မရကောင်းသည့်သဘော၊ စိတ်ဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့်သာ တွေ့သိ
ကောင်းသော ပူသည့်သဘော၊ အေးသည့်သဘော၊ မာ
သည့်သဘော၊ ပျော့သည့်သဘော၊ တွန်းကန်သည့်သဘော၊
တောင့်တင်းသည့်သဘော၊ လှုပ်ရှားသည့်သဘော၊ ဖွဲ့စည်း
ထားသည့်သဘော၊ ယိုစီးနေသည့်သဘော၊ နာသည့်သဘော၊
ကျင်သည့်သဘော၊ ထုံသည့်သဘော စသည့်သဘောများ
သည် ပရမတ်ဖြစ်ပေတယ်။ ထိုပညတ်နှင့် ပရမတ် ၂-မျိုးတို့

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

တွင် ပညတ်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ပရမတ်သဘော များကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရ ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။

ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင် ရှုမှတ်ကြရ မယ်။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်မှသာ တရားသဘောများကို တွေ့နိုင်ကြ မည် ဖြစ်ပေတယ်။ တရားနာပရိသတ်များ သန္တာန်မှာရှိနေ ကြတဲ့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား ၂-ပါးလုံးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်မှာသာ ရှိကြပေတယ်။ ၁-ဆံခြည် ၁-စက္ကန့်မျှ လွဲသွားလျှင် မရှိကြတော့ပေ။ မရှိတဲ့တရားကို ရှုမှတ်နေလျှင် တရားမတွေ့နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။

ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်အခိုက်မှာသာရှိကြ ၍ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်ပုံကို ပါဠိတော်မှာ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ-

ရူပါရူပဓမ္မာ = ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်။ အဒဿနတော - မမြင်ရာအရပ်မှ။ အာယန္တိ - မြင်လာ ရောက်လာကြကုန်၏။ ဘင်္ဂါ - ချုပ်ပျက်သွားပြီးကြသော ရုပ် နာမ် တရားတို့သည်။ အဒဿနံ = မမြင်ရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ - သွားကြကုန်၏။

တရားနာပရိသတ်များ၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်လာကြသော ရုပ်တရား နှာမ်တရားတို့သည် မဖြစ်ခင်၊ မဖြစ်မီက ဤခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မရှိကြ၍ မမြင်ရပေ။ ဖြစ်လာပြီးလျှင် ချက်ချင်းပင် ချုပ်ပျက်သွားကြပေတယ်။ ချုပ်ပျက်သွားပြီး တဲ့ အခါမှာလည်း ဤခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ ဖြစ်ခိုက် ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မှာသာ ရှိကြပေတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ကောင်းကင်၌ လက်သွားတဲ့ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့် တူပေတယ်။

အာကာသေ=ကောင်းကင်၌။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒေါ=တိမ်လွှာ ၂-ထပ် ခတ်မိလတ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော လျှပ်စစ်ရောင်ကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစ=ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဝယန္တိစ=ပျက်လည်း ပျက်သွားကြကုန်၏။ ဣတိ=ဤသို့။ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ=ကရုဏာရွှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ကောင်းကင်၌ တိမ်လွှာ ၂-ထပ် ခတ်မိလတ်၍ ဝင်းကနဲ လက်သွားသော လျှပ်စစ်ရောင်သည် လက်ပြီးတာနဲ့ ဖြတ်ကနဲ ပျောက်ပျက် သွားပေတယ်။ ဘယ်တိမ်တိုက်ထဲမှာမှ မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ အဲဒီ လျှပ်စစ်ရောင်ဟာ မလက်ခင်ကလည်း ဘယ်တိမ်တိုက်ထဲမှာ ရှိသည်ဟူ၍လည်း ရှာဖွေလို့

ပြည်ပရီးသွားမှတ်တမ်း

မရ၊ လက်ပြီးသည့် နောက်ကာလမှာလည်း ဘယ်တိမ်တိုက် ထဲမှာ ကျန်နေခဲ့သည်ဟူ၍လည်း ရှာဖွေလို့ မရသကဲ့သို့။

ထို့အတူ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့ မဖြစ်ပေါ်ခင်က လည်း သည်ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မရှိ၊ ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ် ပျက်သွားသောအခါမှာလည်း ဒီခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာမှာမှ မကျန်ခဲ့တော့ပေ။ ဖြစ်ခိုက် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာသာ ရှိပေ တယ်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် တည့်အောင် ရှုမှတ်ရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခြင်းဖြစ်ပေတယ်။

လွန်ခဲ့ပြီးသော အတိတ်က ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်လည်း မရှိတော့ပေ။ မရောက်သေးတဲ့ အနာဂတ် ရုပ်နာမ်တရား တို့သည်လည်း မရောက်သေး၍ မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းအတိတ်ရုပ်နာမ်၊ အနာဂတ် ရုပ်နာမ်တို့ကို ရှုမှတ်၍ မရ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ရှိသော ရုပ် နာမ်တရားတို့ကိုသာ ရှုမှတ်ကြရ မည်ဟု ဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ္တန်၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တာကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး က မှတ်သား လွယ်ကူရအောင် ဆောင်ပုဒ်များ စီထားခဲ့ ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်များ ဆိုကြရမယ်—
အတိတ်အးဟင်းကိုလည်း၊ မပြန်နဲ့၊
အနာဂတ်အသစ်လည်း၊ မကြံနဲ့၊
ဖြစ်ခိုက်ရုပ်နာမ်၊ ပစ္စုပ္ပန် အမှန်မလွတ်အောင်၊
ရှုမှတ်ပါ။

၂။ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ် စသည်ဖြင့် စင်္ကြံ
လျှောက်မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ထိုနည်းတူစွာ ပစ္စုပ္ပန်လည်း
တည့်အောင် ပရမတ်ကိုလည်း သိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်
ကြရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ရှုမှတ်နိုင်ပါက မကြာခဏ တရား
သဘောများကို တွေ့လာနိုင်ကြပါတယ်။

ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်
ကို အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာရပါတယ်။ ဘာကြောင့်
လဲ...ပညတ်ဖြစ်လို့ပါ။ အထက်သို့ တစ်ရွေ့ပြီး တစ်ရွေ့ ရွေ့
တက်နေတဲ့သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင် ရှုမှတ်ရ
ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ...ရွေ့နေသည့်သဘောက ပရမတ်
ဖြစ်လို့ပါ။ ရွေ့နေသည့် အစဉ်ကိုလည်း ပစ္စုပ္ပန် တည့်နိုင်
သမျှ တည့်အောင် ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ယင်းကဲ့သို့ ခြေထောက်
ပုံသဏ္ဍာန်ပညတ်ကိုလည်း ခွာလိုရသွားပြီး၊ ရွေ့နေတဲ့သဘော
ကိုလည်း ရှုမှတ်လိုရသွားပြီး၊ ရွေ့နေသည့် အစဉ်ကိုလည်း
မိအောင် ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့်အောင် ရှုမှတ်လို့ ရသွားပါ
လျှင် ကြွတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ အပေါ်သို့ ရွေ့ ရွေ့
တက်သွားတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီး တက်သွား
တာကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

လှမ်းတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ခြေထောက်
ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုလည်း ခွာလိုရသွားပြီး၊ ရွေ့သို့ ရွေ့နေ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

သည့်သဘောကိုလည်း ရှုမှတ်လို့ ရသွားပြီး၊ ရွှေနေသည့် အစဉ် ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ် လို့ရသွားပါလျှင် လှမ်းတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ရွှေသို့ ရွှေရွှေသွားတာကိုသိပြီးတဲ့အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီးရွှေသွားတာ ကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

ယင်းကဲ့သို့ ကြွလိုက်သောအခါ ပေါ့ပေါ့ပြီး တက်သွား တာ၊ လှမ်းလိုက်တဲ့အခါ ပေါ့ပေါ့ပြီး ရွှေသွားတာကို တွေ့ သိတာက တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ်တို့၏ သဘောကို တွေ့သိတာပင် ဖြစ်တယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

တေနှင့် ဝါမှ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ ပေါ့တာထင်ရှားသည်။

တေ-က တေဇော-အခိုးဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ အပေါ့ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဝါ-က ဝါယော=လေဓာတ်၊ အပေါ့ဓာတ် ဖြစ် တယ်။

ချုတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ ခြေထောက် ပုံသဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီး၊ အောက်သို့ ရွှေကျနေ သော သဘောကိုလည်း ရှုမှတ်လို့ရသွားပြီး၊ ရွှေနေသည့် အစဉ်ကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် ရှုမှတ်လို့

ရသွားလျှင် ချတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါ အောက်သို့ ရွှေ
ရွှေကျသွားတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် လေးလေးပြီး ကျသွား
တာကိုလည်း သိလာတတ်ကြပေတယ်။

လေးတာကို သိတာက ပထဝီဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ်
တို့၏သဘောကို သိတာပင်ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ပနှင့်အာမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ လေးတာ ထင်ရှားသည်။

ပ-က ပထဝီ-မြေဓာတ်၊ အမာဓာတ်၊ အလေးဓာတ်
ဖြစ်တယ်။

အာ-က အာပေါ-ရေဓာတ်၊ အဖွဲ့ဓာတ်၊ အလေးဓာတ်
ဖြစ်တယ်။

၃။ ထိုင်မှတ်တဲ့ အချိန်လည်း မဟုတ်၊ စကြိုလျှောက်
မှတ်တဲ့အချိန်လည်း မဟုတ်။ မိမိတို့အဆောင်သို့ ပြန်၍
အထွေထွေကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာလည်း ရှုမှတ်
ကြရပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ဣရိယာပုထ်ကြီး လေးပါးက
စပြီး ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

ယခု တရားနာပြီး၍ ထရမည့်အခါ၊ တရားထိုင်ပြီး၍
ထရမည့်အခါတို့၌ အမြန် မထလိုက်ပါဘဲ၊ စိတ်ကို အာရုံပြု
ကြည့်လိုက်လျှင် ထချင်သည့် စိတ်များက ရှေးဦးစွာ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း ထချင်သည့်စိတ်ကိုထ-ချင်
 တယ်၊ ထ-ချင်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် ထတဲ့
 ကိုယ်အမူအရာများပေါ်လာမှ ထ-တယ်၊ ထ-တယ်လို့ ရှုမှတ်ရ
 ပါတယ်။ ထ-တယ်၊ ထ-တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း
 ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံ
 မပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ခန္ဓာကိုယ်အမူအရာ အထက်သို့
 တစ်ရွေ့ပြီးတစ်ရွေ့ တက်သွားသည့်သဘောကို သိနိုင်သမျှ
 သိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ထချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ရသွားလျှင် ဉာဏ်
 စဉ် ၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါ
 တယ်။ ထချင်သည့်စိတ်က သိတတ်သည့်အတွက်ကြောင့် ရုပ်
 တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [နာမ်တရားပါဘုရား]။
 ဟုတ်တယ်.... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ ထ-နေသည့် ကိုယ်အမူ
 အရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....
 နာမ်တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ်
 တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်း
 ခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိ
 သွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ထိုင်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ထိုင်ရတယ်။ ထိုင်ချင်သည့်စိတ်
 က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကြောင်းပါ
 ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ထိုင်

သည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကျိုးပါဘုရား၊ ဟုတ်တယ်.... အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိသွားခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

ထချင်တာက နာမ်၊ ထနေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ထတာ နာမ်နှင့်ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အမြင်ရှင်း၊ ထရင်းအလုပ်ထုပ်။

ထရပ်ပြီး၍ သွားရတော့မည့်အခါ၌လည်း အမြန်မသွားလိုက်ပါဘဲ၊ စိတ်ကို အာရုံပြုကြည့်လိုက်ရင် သွားချင်သည့်စိတ်များကရှေးဦးစွာထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်းသွားချင်သည့်စိတ်ကို “သွားချင်တယ်၊ သွားချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် သွားတဲ့ကိုယ်အမှုအရာ ပေါ်လာမှ သွားတယ်၊ သွားတယ်။ ဘယ်လှမ်းတယ်၊ ညာလှမ်းတယ် စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ရှုမှတ် တဲ့ အခါမှာ လည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှခွာ၍ ရွှေ့သို့ တစ်ရွှေ့ပြီးတစ်ရွှေ့ ရွှေ့နေသည့် သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ သွားချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ရသွားလျှင် ဉာဏ်စဉ်၂-ဆင့် ရရှိသွားတာကို ယောဂီများကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွား

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ကြပါတယ်။ သွားချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ အတွက်
 ကြောင့် ရုပ်တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [နာမ်တရား
 ပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ သွားနေတဲ့
 ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်
 တရားလား.... နာမ်တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။
 ဟုတ်တယ်.... ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့်
 ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒ
 ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

သွားချင်သည့်စိတ်ကြောင့် သွားရတယ်။ သွားချင်သည့်
 စိတ်က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား.... [အကြောင်းပါ
 ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ သွား
 နေသည့် ကိုယ်အမူအရာများက အကြောင်းလား.... အကျိုး
 လား.... [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... အကျိုးတရား
 ဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့် အကျိုးကို သိခြင်းသည်
 ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

သွားချင်တာက နာမ်၊ သွားနေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊
 ငါမဟုတ်၊ သွားတာ နာမ်နဲ့ ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
 အမြင်ရှင်း၊ သွားရင်းအလုပ်လုပ်။

သွားပြီး၍ရပ်ရတော့မည့်အခါ၌လည်းအထူးအာရုံပြုထားရင် မရပ်မိခါးလှမ်း၊ ၂-လှမ်း၊ ၃-လှမ်း လောက်ကတည်းက ရပ်ချင်သည့်စိတ်များ ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း ရပ်ချင်သည့်စိတ်ကို “ရပ်ချင်တယ်၊ ရပ်ချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် ရပ်တဲ့ကိုယ်အမှုအရာများ ပေါ်လာမှ “ရပ်တယ်၊ ရပ်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ “ရပ်တယ်၊ ရပ်တယ်” လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ၊ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍ ရပ်ချင်သည့်စိတ်များက တွန်းကန်ထားလို့ တောင့်တင်းနေသည့်သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ရပ်ချင်သည့် စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ ရသွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့်ရရှိသွားတာကို ယောဂီများကိုယ်တိုင်ပဲသိသွားကြပါတယ်။ ရပ်ချင်သည့်စိတ်က သိတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ်တရားလား....[နာမ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်....နာမ်တရားဖြစ်တယ်။ ရပ်နေတဲ့ ကိုယ်အမှုအရာများက မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ်တရားလား.... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်....ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရား ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ရပ်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် ရပ်ရတယ်။ ရပ်ချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းလား....အကျိုးလား.... [အကြောင်းပါဘုရား]။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဟုတ်တယ်....အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ရပ်နေသည့် ကိုယ်
 အမူအရာများက အကြောင်း လား အကျိုးလား
 [အကျိုးပါဘုရား]။ဟုတ်တယ်.... အကျိုးတရား ဖြစ်တယ်။
 ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့် အကျိုးကို သိခြင်းသည် ပစ္စယ
 ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ရပ်ချင်တာက နာမ်၊ ရပ်နေဟန်က ရုပ်၊ သူ့ဟုတ်၊
 ငါမဟုတ်၊ ရပ်တာနာမ်နဲ့ရုပ်။

နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အမြင်ရှင်း၊ရပ်ရင်းစာလုပ်လုပ်။

ရပ်ရာမှ ထိုင်ရခဲတာ့မည့်အခါ၌လည်း အမြန်မထိုင်လိုက်
 ပါဘဲ စိတ်ကို အာရုံပြုကြည့်လိုက်လျှင် ထိုင်ချင်သည့် စိတ်
 များက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း ထိုင်
 ချင်သည့်စိတ်ကို “ထိုင်ချင်တယ်၊ ထိုင်ချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်
 ရပါတယ်။ ထို့နောက် ထိုင်တဲ့ ကိုယ်အမူအရာများ ပေါ်
 လာမှ “ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ထိုင်တယ်၊ထိုင်တယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊
 ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာ
 နိုင်သမျှ ခွာ၍ အောက်သို့ တစ်ရွှေ့ပြီး တစ်ရွှေ့ ရွှေ့ကျသွား
 သည့် ကိုယ်အမူအရာများကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင်
 စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ယင်းကဲ့သို့ ထိုင်ချင်သည့် စိတ်ကို ရှုမှတ်လို့ ရသွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့်ရရှိသွားတာကို ယောဂီများ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ ထိုင်ချင်သည့် စိတ်က သိတတ်သည့် အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား....နာမ်တရားလား.... [နာမ် တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်....နာမ်တရား ဖြစ်တယ်။ ထိုင် နေတဲ့ ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား.... နာမ်တရားလား....[ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်.... ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့် ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိသွားခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ထိုင်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် ထိုင်ရတယ်။ ထိုင်ချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းလား.... အကျိုးလား....[အကြောင်းပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်....အကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ထိုင်နေသည့် ကိုယ် အမူအရာများက အကြောင်းလား....အကျိုးလား [အကျိုး ပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်....အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို သိသွားခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ထိုင်ချင်တာက နာမ်၊ ထိုင်နေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊
ငါမဟုတ်၊ ထိုင်တာ နာမ်နဲ့ ရုပ်၊
နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အပြင်ရှင်း၊ ထိုင်ရင်းအလုပ်လုပ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ထိုင်ရာမှ လျောင်းအိပ်ချရမည့် အခါ၌လည်း အမြန် မလျောင်းချလိုက်ပါဘဲ၊ စိတ်ကို အာရုံပြု ကြည့်လိုက်ရင် လျောင်းချင်သည့်စိတ်များက ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတတ် ပါတယ်။ ယင်း လျောင်းချင်သည့်စိတ်ကို “လျောင်းချင် တယ်၊ လျောင်းချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ထို့နောက် လျောင်းချသည့် ကိုယ်အမူအရာများပေါ်လာမှ “လျောင်း တယ်၊ လျောင်းတယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ယင်းကဲ့သို့ ရှုမှတ်ရာ၌လည်းခေါင်း၊ကိုယ်၊ ခြေ၊လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကို တော့ အာရုံမပြုဘဲ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ၍တစ်ရွှေပြီးတစ်ရွှေ ကျသွားသည့်သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှ သိအောင်စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ လျောင်းချင်သည့်စိတ်ကို ရှုမှတ် လို့ရသွားရင် ဉာဏ်စဉ် ၂-ဆင့်ရရှိသွားတာကို ယောဂီများ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိသွားကြပါတယ်။ လျောင်းချင်သည့် စိတ်က သိတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား... နာမ်တရား လား... [နာမ်တရားပါ ဘုရား]။ ဟုတ်တယ်...နာမ်တရား ဖြစ်တယ်။ လျောင်းနေတဲ့ ကိုယ်အမူအရာများက မသိတတ် တဲ့ အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား... နာမ်တရားလား... [ရုပ်တရားပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်...ရုပ်တရားဖြစ်တယ်။ ဤ ကဲ့သို့ နာမ်တရားနှင့်ရုပ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

လျောင်းချင် သည့် စိတ်ကြောင့် လျောင်း ရ တယ်။ လျောင်းချင်သည့်စိတ်က အကြောင်းလား...အကျိုးလား—

[အကြောင်းပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကြောင်းတရား ဖြစ်တယ်။ လျောင်းနေသည့် ကိုယ်အမှုအရာများက အကြောင်းလား... အကျိုးလား... [အကျိုးပါဘုရား]။ ဟုတ်တယ်... အကျိုးတရားဖြစ်တယ်။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးကို သိသွားခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်—

လျောင်းချင်တာက နာမ်၊ လျောင်းနေဟန်က ရုပ်၊ သူမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ လျောင်းတာ နာမ်နဲ့ ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊ အမြင်ရှင်း၊ လျောင်းရင်းအလုပ်လုပ်။

စားသောက်သောအခါ ရှုမှတ်ပုံ

စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေ စားသောက်တဲ့အခါမှာလည်း အထွေထွေအမှတ်များကို မှတ်ကြရပါတယ်။ ဆွမ်းပွဲကိုမြင်ကတည်းက “မြင်တယ်၊ မြင်တယ်” လို့ မှတ်ရပါတယ်။ ဆွမ်းပွဲဆီသို့ လက်လှမ်းတော့ “လှမ်းတယ်၊ လှမ်းတယ်”၊ ဆွမ်းနှင့် လက်နဲ့ထိတော့ “ထိတယ်၊ ထိတယ်”၊ ဆွမ်းလုတ်ကိုပြင်တော့ “ပြင်တယ်၊ ပြင်တယ်”၊ ဆွမ်းလုတ်ကိုယူတော့ “ယူတယ်၊ ယူတယ်”၊ ခေါင်းကငဲ့လာတော့ “ငဲ့တယ်၊ ငဲ့”

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တယ်”၊ ပါးစပ်က ဟလိုက်တော့ “ဟတယ်၊ ဟတယ်”၊ ဆွမ်းလုတ်ကိုခွံ့ လိုက်တော့ “ခွံ့တယ်၊ ခွံ့တယ်”၊ ခေါင်းပြန်ထူလိုက်တော့ “ထူတယ်၊ ထူတယ်”၊ ဝါးတော့ “ဝါးတယ်၊ ဝါးတယ်”၊ အရသာကိုသိတော့ “သိတယ်၊ သိတယ်” မျိုလိုက်တော့ “မျိုဘယ်၊ မျိုတယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသည့် ဆွမ်းတစ်လုတ်စားပုံ ဖြစ်ပေတယ်။

ရှုမှတ်ခါစမှာတော့ အကုန်လုံးဘော့ မမှတ်နိုင်သေးပေ။ မမှတ်နိုင်ဘဲ လွတ်သွားတာကသာ များနေပါလိမ့်မယ်။ အမှတ်တွေ လွတ်လွတ်သွားတော့ စိတ်တော့မပျက်ရပေ။ နောင် သမာဓိဉာဏ်များ အားရှိလာသောအခါ အကုန်လုံးပဲ ရှုမှတ်လို့ရပါလိမ့်မယ်။ ရှုမှတ်ခါစမှာတော့ ထင်ရှားသည့် ကိုယ်အမူအရာ တစ်ခုခုကိုတော့ မလွတ်တမ်းပင် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ မိမိအတွက် ဘယ်အမူအရာက ပိုထင်ရှားသလဲ၊ လက်လှမ်းတာကထင်ရှားရင် လက်လှမ်းတာကို မလွတ်တမ်း ရှုမှတ်ရမယ်။ ခေါင်းငုံ့တာကထင်ရှားရင် ခေါင်းငုံ့တာကို မလွတ်တမ်းရှုမှတ်ရမယ်။ ဝါးတာကထင်ရှားရင် ဝါးတာကို မလွတ်တမ်းရှုမှတ်ရမယ်။ ဝါးတဲ့အခါမှာ အထက်မေးနှင့် အောက်မေး နှစ်ခုရှိရာတွင် အောက်မေးကသာ လှုပ်နေပေတယ်။ အဲဒီ လှုပ်နေတာကို မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် “ဝါးတယ်၊ ဝါးတယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဝိပဿနာ ရှုဘယ်မှတ်တယ်ဆိုတာ တင့်တယ်တဲ့ အမူအရာများကိုသာ ရှုမှတ်ရတာမဟုတ်ပေ။ မတင့်တယ်တဲ့ ကျင်ကြီး

ကျင်ငယ် စွန့်တဲ့အမှုအရာများကိုလည်း ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်များ စွန့်ရတော့မည်ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ စွန့်ချင်သည့်စိတ်များက ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်။ ယင်း စွန့်ချင်သည့်စိတ်ကို “စွန့်ချင်တယ်၊ စွန့်ချင်တယ်” လို့ ရှုမှတ် ရပါတယ်။

ထို့နောက် စွန့်တဲ့ ကိုယ်အမှုအရာများ ပေါ်လာမှ “စွန့် တယ်၊ စွန့်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ စွန့်နေသည့်အခိုက် မှာ နာတာ၊ ကျင်တာ၊ အောင့်တာများ ဖြစ်လာတဲ့အခါ မှာလည်း နာတယ်၊ ကျင်တယ်၊ အောင့်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရ ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ မတင့်တယ်သည့် ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် စွန့်တဲ့ ကိုယ်အမှုအရာများကို ရှုမှတ်ခြင်းသည်လည်း သမ္မုဗျာ ပိုင်း အနေဖြင့် ဝိပဿနာကုသိုလ်တွေ ရရှိပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၊ စွန့်ငယ်ခိုက်မှာ၊ သိဉာဏ်ပါ၊ ရှုတာ သမ္မုဗျာ။

ဝိပဿနာတရားကို မပြတ်ရှုမှတ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘယ်အမှုအရာမှာမဆို မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများကို ရရှိသွား နိုင်ပေသည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများက ဖွင့်ပြကြပါတယ်။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ယခုအားထုတ်ဆဲတရားဖြင့် အပေါ်ယံတံခါးပိတ်သွားနိုင်သည်။ “နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မြင်

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

သွားနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရားကလည်း အားရှိ
နေပေ၏။ ဝိပဿနာကိုလည်း မပြတ်ရှုနေ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သွားနေသည့်အခိုက် “သွားတယ်၊ သွား
တယ်” လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိ
သွားနိုင်ပေသည်။ ရပ်နေသည့်အခိုက် “ရပ်တယ်၊ ရပ်တယ်”
လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိသွား
နိုင်ပေသည်။ ထိုင်နေသည့်အခိုက် “ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တယ်”
လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ ရရှိသွား
နိုင်ပေသည်။ လျောင်းနေသည့်အခိုက် “လျောင်းတယ်၊
လျောင်းတယ်” လို့ မှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရား
ထူးများ ရရှိသွားနိုင်ပေသည်။ သစ်သီးခဲဖွယ်များကို
ခဲစားနေခိုက်မှာ “ခဲတယ်၊ ခဲတယ်”၊ “စားတယ်၊ စား
တယ်” လို့ ရှုမှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများ
ရရှိသွားနိုင်ပေသည်။ ထမင်းစားဖွယ်တို့ကို စားနေသည့်
အခိုက် “စားတယ်၊ စားတယ်”၊ “ပါးတယ်၊ ပါးတယ်”
လို့ ရှုမှတ်နေစဉ်မှာလည်း မဂ် ဖိုလ် တရားထူးများကိုရရှိသွား
နိုင်ပေသည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများ ဖွင့်ပြကြပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ် -

သွား ရပ် ထိုင် လျောင်း၊ ခဲစားကောင်းစွာ၊ ရှုစဉ်
မှာ၊ ရပါမြတ်တရား။

ဤကဲ့သို့ မဂ်-ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် အားလျော်သော နည်းမှန် လမ်းမှန် ရှုမှတ်၍ အမှတ်များ ပြည့်သွားသောအခါ သော တာပန် အဖြစ်သို့ ရောက်သွားကြမည် ဖြစ်ပေတယ်။

သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၄-ပါး ဟောကြား တာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ယခု သောတာပန် ၂၄-မျိုးကို ဆက်လက်၍ ဟောကြားပါတော့မယ်။ သော တာပန် ၂၄-မျိုးကို မှတ်သားလွယ်ကူရအောင် ရေတွက်ပုံ အကျဉ်းချုပ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောကြားပါမယ်။

သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်-

- ၁။ ဘဝ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၃-ယောက်၊
- ၂။ ဓုရ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၂-ယောက်၊
- ၃။ အကျင့် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၄-ယောက် ဟူ၍ ၃-မျိုးရှိပေတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရမယ်-

အဝ ပိုင်းခြား၊ သောတာကား၊ သုံးပါးပြုလေသည်။
ဓုရ ပိုင်းခြား၊ သောတာကား၊ နှစ်ပါးပြုလေသည်။
အကျင့် ပိုင်းခြား၊ သောတာကား၊ လေးပါး ပြုလေ သည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဘဝ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၃-ယောက်
 ကို ဓုရ အပိုင်း အခြား သောတာပန် ၂-ယောက်ဖြင့်
 မြှောက်လျှင် ၆-ယောက် ဖြစ်တယ်။ ယင်း ၆-ယောက်ကို
 အကျင့်အပိုင်းအခြား သောတာပန် ၄-ယောက်ဖြင့် မြှောက်
 လိုက်လျှင် ၂၄-ယောက်ဖြစ်တယ်။ သောတာပန် ၂၄-မျိုး
 ဖြစ်သွားပေတယ်။

ဘဝ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၃-ယောက်
 ဆိုသည်မှာ ၇-ဘဝဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဝင်စံမည့် (သတ္တက္ခတ္တ
 ပရမ) သောတာပန် က တစ်ယောက်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ခုနစ်ဘဝတွင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်၊ ခေါ်တွင် သတ္တ
 ပရမ။

၂- ဘဝမှစ၍ ၆-ဘဝဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဝင်စံမည့် (ကောလံ
 ကောလ)သောတာပန်က တစ်ယောက်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ခြောက်ဘဝတွင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်၊ ခေါ်တွင်
 ကောလလ။

၁-ဘဝဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဝင်စံမည့် (ကေဗီဇ) သောတာပန် က
 တစ်ယောက်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တစ်ဘဝတွင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်၊ ခေါ်တွင် ဝေဗီဇ။

ဓုရ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၂-ယောက်

ဓုရ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်သောတာပန် ၂-ယောက်ဟု ဆိုရာ၌ သောတာပန်ဖြစ်အောင် ဝိပဿနာတရား အားထုတ် ကြသည့်အခါမှာ ယုံကြည်ခြင်း-သဒ္ဓါရှေ့သွားရှိ၍ သဒ္ဓါ ပြဋ္ဌာန်းသောအားဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်သွားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ယောက်၊ ပညာဉာဏ်ရှေ့သွားရှိ၍ ပညာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်း သောအားဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်သွားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တစ် ယောက် ဟူ၍ ၂-ယောက်ဖြစ်ပေတယ်။

သဒ္ဓါဓုရနှင့် ပညာဓုရ ထူးခြားပုံ

သဒ္ဓါဓုရ-သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပညာဓုရ-ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသည့် အခါမှာ တရားတွေ့ပုံ ခြင်း မတူကြပေ။ ထူးခြားကြပေတယ်။ တရားရသွားပြီးသော အခါ တရား၏အရသာ၊ တရား၏ ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကြ ရသည့် အခါမှာတော့ မထူးခြားကြတော့ပေ။ တူမျှ သွား ကြပေတယ်။

သဒ္ဓါဓုရပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပညာဓုရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသည့်အခါမှာ တရားတွေ့ပုံခြင်း မတူကြဟု ဆိုရာ၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသောနည်းဖြင့် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ် စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ရှုမှတ်ခါစ သမာဓိဉာဏ်များ မဖြစ်မိမှာတော့ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်လို့ပင် ရှုမှတ်နေငြားသော်လည်း ဘာမျှထူးခြားစွာ မသိကြသေးပေ။ ဖောင်းတကာကလည်း မိမိဝမ်းဗိုက်ကပဲ ဖောင်းတယ်၊ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲ မှတ်နေတယ်။ ပိန်တာကလည်း မိမိဝမ်းဗိုက်ကပဲ ပိန်တယ်၊ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲ မှတ်နေတယ်။ ထိုင်တာကလည်း မိမိကိုယ်ကပဲ ထိုင်နေတယ်။ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲ မှတ်နေတယ်၊ ထိတာကလည်း မိမိခန္ဓာကိုယ်ကပဲ ထိနေတယ်၊ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲ မှတ်နေတယ်ဟု မကွဲမပြား တစ်ပေါင်းတည်းသာ ထင်နေပါသေးတယ်။

ဆက်ကာ ဆက်ကာ ရှုမှတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်များ ဖြစ်လာသောအခါ ဖောင်းတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်ရင် ဖောင်းနေတာက တခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက တခြား၊ ပိန်တယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်ရင်လည်း ပိန်နေတာက တခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက တခြား၊ ထိုင်တယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်ရင် ထိုင်နေတာက တခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက တခြား၊ ထိတယ်လို့ ရှုမှတ်လိုက်ရင် ထိနေတာက တခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက တခြားလို့ ကွဲကွဲပြားပြား သိလာကြပါတယ်။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာ သိတာတွေက ဘာမျှ မသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရား။ မှတ်သိ မှတ်သိလိုက်တာက သိတတ်တဲ့ နာမ်တရားလို့ ပညာဓုရ သောတာပန်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်က ကွဲကွဲပြားပြား သိသွားပါတယ်။

သဒ္ဓါဓုရ သောတာပန်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဤကဲ့သို့ ကွဲကွဲပြားပြားတော့ မသိပေ။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၌ တွေ့ရမည့် ပိုးစုန်းကြူးပမာ အရောင် အလင်းကလေးများကို တော့ တွေ့တတ်ကြပေတယ်။ တစ်ခါတရံ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး မထင်ရှားပါဘဲ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ နှစ်ခုသာ ထင်ရှား နေတတ်ပေတယ်။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာတို့၏ အစပိုင်း အဆုံးပိုင်းတို့ကို မသိပါဘဲ၊ အလယ်ပိုင်းကိုသာ ထင်ထင် ရှားရှား သိနေတတ်ပေတယ်။ ဤကဲ့သို့ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်၌ တွေ့ရမည့် သဘောများကိုတော့ တွေ့သိရပေတယ်။

ပညာဓုရ သောတာပန်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ လိုတော့ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ကွဲကွဲပြားပြား မသိကြ ပေ။ ဤကဲ့သို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိရတဲ့အတွက်ကြောင့် တရားမရနိုင်တော့ပါဘူးလို့အားငယ်သွားတတ်ကြပေတယ်။ အားငယ်ရမလား....[မငယ်ရပါဘုရား]။ အားမငယ်ရဘူး.... သဒ္ဓါဓုရလည်း တစ်နေ့ကျတော့ မုချကေန် သောတာပန် ဖြစ်ရမည်သာ ဖြစ်ပေတယ်။

သောတာပန် ဖြစ်သွားပြီး၍ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ် တရားတို့၏ အရသာ၊ ချမ်းသာနှင့် နိဗ္ဗာန်၏ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကြသည့် အခါမှာတော့ သဒ္ဓါဓုရ သောတာပန်နှင့် ပညာဓုရ သောတာပန်တို့ ထူးခြားခြင်း မရှိကြတော့ပေ။ တူမျှ ကြမည်သာဖြစ်ပေတယ်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

သဒ္ဓါရုရ သောတာပန်နှင့် ပညာရုရ သောတာပန်တို့ ထူးခြားပုံကို ဟောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွား ပါပြီ။ ယခု အကျင့် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၄-မျိုး ကွဲပြားပုံကို ဟောကြားပါတော့မယ်။ အကျင့် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၄-မျိုးမှာ-

၁။ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္ဓာ ဘိညာ-ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်သည့်အခါမှာ ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတယ်။ တရားလည်း အတွေ့နှေးသည့် သောတာပန် ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ယောက်။

၂။ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ခိပ္ပါ ဘိညာ-ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရသည့်အခါမှာ ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်းတော့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတယ်။ တရားတော့ မြန်မြန် တွေ့သည့် သောတာပန်ဖြစ် မည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ယောက်။

၃။ သုခါ ပဋိပဒါ ဒန္ဓာ ဘိညာ-ဝိပဿနာ တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်သည့်အခါမှာတော့ ချမ်းချမ်း သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ် ရပြီး၊ တရားတော့ အတွေ့နှေးသည့် သောတာပန် ဖြစ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ယောက်။

၄။ သုခါ ပဋိပဒါ ခိပ္ပါ ဘိညာ=ဝိပဿနာ တရား
 ကျင့်ကြံအားထုတ်သည့်အခါမှာလည်း ချမ်းချမ်း
 သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် အားထုတ်ရပြီး၊
 တရားလည်း မြန်မြန်တွေ့သည့် သောတာပန် ဖြစ်
 မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကတစ်ယောက်ဟူ၍ အကျင့် အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့် သောတာပန် ၄-ယောက်ဖြစ်
 ပေတယ်။

ဤကဲ့သို့ အကျင့် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန်
 ၄-မျိုး ကွဲပြားရသည်မှာလည်း မိမိတို့ ရှေးရှေး ဘဝ၊
 ရှေးရှေးအချိန်ကာလများက သမထနှင့် ဝိပဿနာကို အား
 ထုတ်ခဲ့ဖူးခြင်း၊ အားမထုတ်ခဲ့ဖူးခြင်း ဟူသော အကြောင်း
 ၂-ပါးကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ရှေးရှေး အချိန် ကာလများက သမထ
 တရားကိုလည်း အားမထုတ်ခဲ့ဖူး၊ ဝိပဿနာတရားကိုလည်း
 အားမထုတ်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်
 အောင် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ကြ
 သောအခါ ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း အားထုတ်
 ကြရပြီး၊ တရားလည်း အတွေ့နှေးနေတတ်ကြပေတယ်။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ရှေးရှေး အချိန်ကာလများက ဝိပဿနာ
 တရားကိုသာ အားထုတ်ခဲ့ပြီး၊ သမထတရားကို အားမထုတ်
 ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်အောင် ဝိပဿ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်သောအခါ ငြိငြိ ငြင်ငြင် ပင်ပင် ပန်းပန်းတော့ အားထုတ်ကြရပြီး၊ တရားတော့ မြန်မြန်တွေ့ကြပေတယ်။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ရှေးရှေး အချိန် ကာလများက သမထ တရားကိုတော့ အားထုတ်ခဲ့ပြီး၊ ဝိပဿနာတရားကိုတော့ အားမထုတ်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်အောင် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကြသောအခါ ချမ်းချမ်း သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူတော့ အားထုတ်ရပြီး၊ တရားတော့ အတွေ့နှေးနေတတ်ကြပေတယ်။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ရှေးရှေးသော အချိန် ကာလများက သမထတရားကိုလည်း အားထုတ်ခဲ့ဖူးပြီး၊ ဝိပဿနာ တရား ကိုလည်း အားထုတ်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်အောင် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြသော အခါ ချမ်းချမ်းသာသာ လွယ်လွယ်ကူကူလည်း အားထုတ် ရပြီး၊ တရားလည်း မြန်မြန်တွေ့တတ်ကြပေတယ်။

**တရား အတွေ့နှေးသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်
အဓိကထား၍ ရှုမှတ်ရပုံ**

အကျင့် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်တို့တွင် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြ

သည့်အခါမှာငြိုငြိုငြင်ငြင်ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း အားထုတ်
ရ၊ တရားလည်း အတွေ့နေကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက်
အဘယ်ကဲ့သို့ တရားတွေ့အောင် ရှုမှတ်ရပါမလဲ.... အဘယ်
အရာကို အဓိကထား၍ ရှုမှတ်ရပါမလဲဆိုရင် “သည်းခံမှု”
ကို အဓိကထား၍ ရှုမှတ်ကြရမည်ဖြစ်ပေတယ်။

ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသည်
မှာ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ များသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။
ဒုက္ခဝေဒနာတွေကို သည်းမခံပါဘဲ ခဏခဏ ပြင်၍ ထိုင်နေ
ပါက တရားတွေ့ အတွေ့ နှေးနေကြမည်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။
ထို့ကြောင့် သည်းခံမှုကို အဓိကထား၍ ရှုမှတ်ကြရမည် ဖြစ်
ပေတယ်။ “သည်းခံမှု နိဗ္ဗာန်ရ” ဟူသော စကားသည်
ဝိပဿနာ ရှုမှတ်သည့်အခါမှာ အသုံးအကျဆုံးပင် ဖြစ်ပေ
တယ်။ သည်းခံ၍ ရှုမှတ်လိုက်ရင် ထိုဝေဒနာ အပေါ်၌
စိတ်တည်ငြိမ်မှု သမာဓိ ဖြစ်သွားနိုင်ပေတယ်။ သမာဓိ ဖြစ်
သွားရင် ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း ဖြစ်လာမည်သာ ဖြစ်ပေ
တယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်များ ပြည့်စုံလာသောအခါ သော
တာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်သွားမည်ပင် ဖြစ်ပေတယ်။

ရှေးခေတ် အခါက သည်းခံ၍ နိဗ္ဗာန် ရသွားကြသော
သာဓကများ တော်တော်များများပင် ရှိခဲ့ပါတယ်။ တစ်
ချိန်သောအခါ စိတ္တလမည်သောတောင်၌ တရားအားထုတ်
နေသော မထေရ်တစ်ပါးသည် ညအခါ အချိန်များစွာ

ပြည်ပခရီးလွှားမှတ်တမ်း

တရားအားထုတ်ခဲ့သဖြင့် နံနက်မှာ ဝမ်းတွင်းမှ ပြင်းထန်သောလေထိုးသည့် ရောဂါ ဖြစ်လာတယ်။ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်လှသည်ဖြစ်၍ အိပ်ရာတွင် ဘယ်ညာတစောင်း လူးလှိမ့်၍နေတယ်။ ထိုသို့ လူးလှိမ့်၍ နေသောထိုမထေရ်ကို ပိဏ္ဏပါတိကမည်သော မထေရ်ကမြင်၍ ငါ့ရှင်-ရဟန်းတို့မည်သည် သည်းခံခြင်းသဘောရှိရပါတယ်ဟု သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်ပါတယ်။

လူးလှိမ့်ကာ ရောဂါ ခံစားနေရသော ထိုမထေရ်သည် ပိဏ္ဏပါတိကမထေရ်၏ ပြောကြားချက်ကို ခံယူသောအားဖြင့် သာဓု... သာဓု = ကောင်းလှပါသည်၊ ကောင်းလှပါသည် သည်းခံပါတော့မည်ဟု ဝန်ခံသောအနေအားဖြင့် လျှောက်ထားလိုက်ပေတယ်။ မလူးလှိမ့်တော့ပဲ ငြိမ်သက်စွာသည်းခံလိုက်ပေတယ်။ သည်းခံပြီး လေထိုးသည့်ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုမှတ်လိုက်ရာ အနာဂါမ်အဖြစ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုပြီးပျံ့လွန်တော်မူသွားပေတယ်။ ထိုမထေရ်သည် သည်းမခံဘဲ လူးလှိမ့်နေရင် နိဗ္ဗာန်ကို မရနိုင်ပေ။ သည်းခံလိုသာ နိဗ္ဗာန်ကိုရသွားခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။

ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသည့်အခါမှာတော့ နှမ်းချမ်းသာသာ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် အားထုတ်ရပြီး တရားတော့ အတွေ့နှေးနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် တရားတွေ့ရအောင် ဘယ်လိုရှုမှတ်ရပါမလဲ။ အဘယ်အရာကို အဓိက

ထား၍ ရှုမှတ်ရပါမလဲဆိုလို့ရှိရင် စူးစိုက်မှုကို အဓိကထား၍ ရှုမှတ်ရမည်ဖြစ်ပေတယ်။ စူးစိုက်မှုနည်းနေ၍သာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားအတွေ့နှေးနှေးခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။

သို့ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်လည်းတည့်အောင် ပရမတ်ကိုလည်းသိအောင် ရှိရှိသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဖောင်းတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ လေရှုသွင်းလိုက်၍ အဆင့်ဆင့် ဖောင်းတက်လာတာကို ဖောင်းစမှ ဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် ပစ္စုပ္ပန်လည်းတည့်အောင် တောင့်တင်း တောင့်တင်း တက်လာသည့် ပရမတ်သဘောကိုလည်း သိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ဆက်ကာဆက်ကာ ရှုမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များအားရှိလာသောအခါ အဆင့်ဆင့် လေများသည် ကြားပြတ် ကြားပြတ် သွားသောကြောင့် တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီး တော့ပျက်သွားပြီးမှ နောက်တစ်ဆင့်ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာကို တွေ့သိနိုင်ကြပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ပျက်ပျက်သွားတာကို မြင်ရတော့ မမြဲခြင်း အနိစ္စ၊ ဖြစ်တာပျက်တာတွေက အလွန်မြန်တော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ၊ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက် နှိပ်စက်နေသည့်သဘောကို ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့မရ၊ သူ့သဘောအတိုင်း သူ နှိပ်စက်နေသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်အစိုးမရခြင်း အနတ္တလို့ မြင်သွားနိုင်ကြပါတယ်။ အနိစ္စ၊

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဉာဏ်အမြင်တွေ ပိုင်သွားဗျာအခါ သော
တာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်သွားနိုင်ကြပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ ယခု အခါ၌ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း
အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် သောတာပန် ၂၄-မျိုးတို့ကို နာကြားရ
သဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများ
အားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်
သော တရားထူး၊ တရားမြတ်တို့ကို ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်း
ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့်
လျင်မြန်စွာဆိုင်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်
သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

လော့စင်းဂျလိစ် မှ ဟာပိုင်ယီသို့

လော့စင်းဂျလိစ်၌ တရားစခန်း ပြီးသွားသောအခါ
၁၃၅၆-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း-၃ ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၉-
ရက်နေ့ ညနေ ၃-နာရီတွင် လော့စင်းဂျလိစ် လေဆိပ်မှ
ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်၊
ဦးခင်လှိုင်တို့သည် ဆန်ဟိုဆေးသို့ ပြန်ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။
ဆန်ဟိုဆေးလေဆိပ်သို့ ညနေ ၄-နာရီ ရောက်ကြပါသည်။

လေဆိပ်မှ ဦးသိန်းမောင်၏ သား ဦးသိန်းနိုင် စောင့်၍
ကြိုနေပါသည်။

ဆန်ဟိုဆေး တထာဂတရိပ်သာ၌ ၃-ရက်နေထိုင်ကြပြီး
လျှင် ၁၃၅၆-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၆-ရက်၊ သြဂုတ်လ ၁၂-
ရက်နေ့၊ ညနေ ၅-နာရီတွင် ဆန်ဖရန်စစ်စကို လေဆိပ်မှ
ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်တို့
သည် ဟာဝိုင်ယီသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ဟာဝိုင်ယီ လေ
ဆိပ်သို့ ည ၁၀-နာရီ ရောက်ကြပါသည်။ လေဆိပ်မှ ဦးကြည်
လွင်၊ ဦးတင်အေး၊ ဦးကျော်မြင့်တို့ စောင့်၍ကြိုကြပါ
သည်။ ဟာဝိုင်ယီ ယိုးဒယားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ နေ
ထိုင်၍ တရားဟော တရားပြ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

၁၃၅၆-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၇-ရက်နေ့ည ၇-နာရီမှ
၉-နာရီအထိ ရခဲခြင်းတရား ၄ ပါး ဟောကြားပါသည်။
တရားနာပရိသတ်များ (၂၀)ကျော်ခန့် ရှိပါသည်။ အာရုံ
စူးစိုက်၍ ရိရိသေသေနာကြပါသည်။

၁၃၅၆-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ နံနက် အရှုဏ်
ဆွမ်းကို ယိုးဒယားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ပင် ဘုဉ်းပေး
ရပါသည်။ အရှုဏ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဆွမ်းအလှူ
ရှင်များကို ရေစက်ချပေးရပါသည်။ ရေစက်ချပြီးသော
အခါ ဟာဝိုင်ယီ၌ မဟာသိပုံဘွဲ့ယူပြီးသော မန္တလေးသူ
ဒေါ်ပြုံးပြုံးအေးက မေးခွန်းတစ်ခု လျှောက်ထားပါသည်။

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

နိုင်းငံခြားသားများက တပည့်တော်တို့ကို မေးကြပါသည်။ “ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များသည် နေ့မှန်းလွဲသောအခါ ဘာကြောင့်ဆွမ်းမစားရပါသလဲလို့ မေးကြပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ တိတိကျကျ မဖြေနိုင်ခဲ့ကြပါ။ နေ့မှန်းလွဲသောအခါ ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းမစားရတဲ့ အကြောင်း အရှင်ဘုရား ဟောကြားပေးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ညနေချမ်းဘက်အခါမှာ ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းခံကြသဖြင့် လူတွေကဲ့ရဲ့ကြ၍ နေ့မှန်းလွဲသောအခါ ဆွမ်းမစားရဟု မြတ်စွာဘုရား သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားသောကြောင့် မစားရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရုတ်တရက်စဉ်းစားလိုရတာကို ဖြေခဲ့မိပါသည်။ အမှန်ကတော့ ညနေချမ်းဘက်မှာ ဆွမ်းခံ၍ မဟုတ်ပေ။ ဆွမ်းစားလို့ ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဓုတေတိယပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ငယ်ကြသေးသော သတ္တရသဝဂ္ဂီ လို့ခေါ်သော ရဟန်းငယ် ၁၇-ပါးတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်၌ ကပြသော ပွဲသဘင်သို့သွားရောက်၍ ကြည့်ရှုကြပါသည်။ ပွဲကြည့်နေကြသော ဆွေမျိုးများက ထိုရဟန်းတော်များအား ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို ဆက်ကပ်ကျွေးမွေးကြလေသည်။ ကျောင်းသို့ယူသွားဖို့ရာ မုန့်ခဲဖွယ်များကိုလည်း ပေးလိုက်ကြပါသည်။

ရဟန်းငယ်တို့သည် မုန့်ခဲဖွယ်များကို ကျောင်းသို့ ယူဆောင်လာပြီးလျှင် အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သည့် ဆပဂ္ဂိ ရဟန်းတို့အား စားကြပါဟုဆို၍ ပေးကြကုန်၏။ ဆပဂ္ဂိ ရဟန်းတို့က မုန့်ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို နေ့မှန်းလွဲသည့် ညအခါ ပွဲသဘင်၌ သင်တို့စားကြသလားဟုမေးရာ စားကြပါတယ် ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ဆပဂ္ဂိရဟန်းတို့က အပြစ်ပြောကာ ကဲ့ရဲ့ ကြကုန်၏။ အခြား ကြားသိကြသော ရဟန်းတော်တို့က လည်း ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။

ဤကဲ့သို့ သတ္တရသ ရဟန်းငယ်တို့ နေလွဲညစာ စားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားက အကြင်ရဟန်းသည် နေ့မှန်းလွဲသောအခါ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို စား၏။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ် သင့်စေဟု သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူလိုက်သောကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင် ရဟန်းတော်များ နေ့မှန်းလွဲပြီးသောအခါ ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များကို မစားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ဒေါ်ပြုံးပြုံးအေးက မေးပြန်သည်မှာ “ရဟန်းတော်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ယူ၍ မစားရပါဘဲ သူတစ်ပါး၊ ဒကာ၊ ဒကာမများကပ်ပေးမှ စားရပါသလဲ”ဟု လျှောက်ထားပြန်ပါသည်။

သူတစ်ပါး၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကပ်ပေးမှ စားရခြင်း အကြောင်းမှာ တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်

ပြည်ပစရီးသွားမှတ်တမ်း

ဝေသာလီပြည်တွင် အထွဋ်တပ်ဆင်ထားသောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပုံသကူတင်ကို ဆောက်တည်၍ သုသာန်၌ နေလေ၏။ ကွယ်လွန်သွားသော မိဘ ဘိုးဘွားများအတွက် သုသာန်၌ လာထားကြသော စားသောက်ဖွယ်များကို ကိုယ်တိုင်ယူ၍ စားလေ၏။ ထိုရဟန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အလွန်ဝပြုံးနေ၏။ လူတွေက သုသာန်၌နေသော ထိုရဟန်းသည် လူသားစား၏ဟု မှတ်ထင်ကြပြီး ကဲ့ရဲ့ကြပေသည်။ အလိုနည်းသော ရဟန်းတော်များကလည်း ကဲ့ရဲ့ကြပေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သူတစ်ပါးတို့ မပေးမကပ်သော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို ကိုယ်တိုင် ယူ၍ စားပါက ပါစိတ် အာပတ်သင့်စေဟု မြတ်စွာဘုရား သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားသောကြောင့် ပေးကပ်မှ စားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်ဟု ဖြေကြားခဲ့ရပါသည်။

ဟာဝိုင်ယိ၌နေထိုင်သော ဗိယက်နမ်ဆရာဝန် သန်ဗိဝိုန်က သူ့အိမ်၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော တရားစခန်းသို့ ပင့်လျှောက်၍ ၁၃၅၆-ခု၊ ၀ါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ညနေ ၆-နာရီမှ ၆-နာရီခွဲအထိ နိုင်ငံခြားသားယောဂီများနှင့် အတူတကွတရား ထိုင်ရပါသည်။ ထို့နောက် တရား ဟောပေးရပါသည်။ ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်က အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ပေးပါသည်။ ဝိပဿနာ အကျိုးတရားနှင့် သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊

လျောင်း ထူရီယာပုထ် လေးပါး၌ ပြုလုပ်ချင်သည့် စိတ်က စ၍ ရှုမှတ်ပုံများကို ဟောကြားပါသည်။ ဆရာဝန် သန်ဗီ ဝှိန်၏ ဇနီးဖြစ်သူ အိမ်ရှင်မ ယောဂီက အထွေထွေ အမှတ် ကို ဟောရာ၌ ပြုလုပ်ချင်သည့် စိတ်ကစ၍ ရှုမှတ်ရမည်ဟု ဟောကြားခြင်းကို အလွန်ပင် သဘောကျတဲ့ အကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

ထို့နောက် အိမ်ရှင်မအမျိုးသမီးယောဂီက “မကြာသေး မီက သူ တစ်လ တရား စခန်းဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အလွန်ပင် တရားရှုမှတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။ တစ်ခါတရံ ခန္ဓာကိုယ် သိပ်ပေါ့ပြီး အထက်ကောင်းကင်သို့ ရောက်နေသကဲ့သို့ ဖြစ် ပါတယ်။ တစ်ခါတရံ ကောင်းကင်တိမ်တိုက်ထဲ၌ သွားနေရ သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အလွန် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသော အဆင့်အမျိုးမျိုးကိုလည်းတွေ့ရပါတယ်။ အလွန်ကြည်နူးပြီး စိတ် ချမ်းသာမှုကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်မ သောတာပန်ဖြစ်ပါပြီလား” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်က သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ရာ သေချာသလောက် ရှိနေပါပြီ။ ဆက်လက်၍ ကြိုးစားရင်တော့ သောတာပန် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဖြေကြားပေးရပါသည်။

တပည့်တော်မ သောတာပန်ဖြစ်တာကို ဘယ်လိုသိရပါ မလဲဟု လျှောက်ထားပြန်ပါသည်။ “သောတာပန် ဖြစ်တာ ကို သိဖို့ရာကတော့ မိမိစိတ်ကိုမိမိ ပြန်ဆင်ခြင်ကြည့်ရပါ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

တယ်။ မိမိဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတေ အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး ယုံကြည်တယ်။ ကြည်ညိုတယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ သော တာပန်ဖြစ်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို မကိုးကွယ်ရ၊ ကိုးကွယ်ရင် သင့်ကို သတ်ရလိမ့်မယ်ဟု မိမိကိုပိုင်စိုးသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ပြောလာငြားသော်လည်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို မကိုးကွယ်ဘဲတော့ မနေနိုင်ပေ။ မိမိအသက်ကို သတ်ချင်လည်း သတ်ပေတော့ဟု အသက်နှင့်လဲပြီးတော့ ယုံကြည်တဲ့စိတ်များ ဖြစ်နေရင်တော့ မိမိသည် သောတာပန် ဖြစ်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်”ဟူ၍ ဟောကြားခဲ့ရပါသည်။

ဟာပိုင်ယီမှ ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုသို့

၁၃၅၆-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀-ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၁၆-ရက်နေ့၊ နေ့လည် ၁၂-နာရီခွဲအချိန်တွင် ဟာပိုင်ယီ လေဆိပ်မှ ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ ဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်တို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံတိုကျိုသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ တိုကျိုလေဆိပ်သို့ ည ၇-နာရီခွဲအချိန် ရောက်ကြပါသည်။ တိုကျိုလေဆိပ်၌ ခေတ္တ ၂-နာရီနား၍ စင်္ကာပူသို့ ထွက်မည့် လေယာဉ်ကို စောင့်ကြရပါသည်။

ဣပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမှစက်ပုသို့

၁၃၅၆-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၁-ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၁၇-ရက်နေ့၊ ညနေ ၄-နာရီအချိန်တွင် တိုကျိုလေဆိပ်မှဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာဦးမြအောင်၊ ဦးထွန်းကြည်တို့သည် စင်္ကာပူသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ စင်္ကာပူလေဆိပ်သို့ ည ၁၁ နာရီအချိန် ရောက်ကြပါသည်။ လေဆိပ်၌ ဦးအောင်သန်း + ဒေါ်ခင်မြမြ မိသားစု၊ ဦးနေဝင်း + ဒေါ်သန်းသန်းစိန် မိသားစု၊ ဦးမိုးကျော်သောင်းနှင့် ညီမ မပုလဲတို့ စောင့်၍ ကြိုကြိုကြပါသည်။

လေဆိပ်မှ ဆရာတော် သီတင်းသုံး နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော (S.B.Y.O) စင်္ကာပူရိပ်သာသို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုရိပ်သာ၌ ညအိပ်တည်းခိုနေထိုင်ကြပါသည်။

စင်္ကာပူမှ ရန်ကုန်သို့

၁၃၅၆-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၂-ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၁၈-ရက်နေ့၊ နေ့လည် ၂-နာရီအချိန်တွင် ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာဦးမြအောင်တို့သည် စင်္ကာပူလေဆိပ်မှ ရန်ကုန်သို့ ကြွလာခဲ့ကြပါသည်။ ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ ညနေ ၄-နာရီ

ပြည်ပခရီးသွားမှတ်တမ်း

အချိန် ရောက်ကြပါသည်။ လေဆိပ်၌ သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိသာ -
သံဃာတော်များနှင့် ဝေယျာစွအဖွဲ့သူ အဖွဲ့သားများ၊ သဒ္ဓမ္မ
ရံသီ ယောဂီများ စုစုပေါင်း (၈၀) ခန့် စောင့်၍ ကြိုကြ
ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆရာတော် ပြည်ပသာသနာအတွက် ဆောင်
ရွက်ခဲ့သည်မှာ ရက်ပေါင်း ၂-လနှင့် ၁၃-ရက်ကြာခဲ့ပါ
သည်။

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိသာဆရာတော်

စာပွား ပြင်ဆင်ချက်

စာပွား	စာပွန်	နွာ	ရေ
ကြမရည်	ကြရမည်	၁၂	၁၅
အမြို့မြို့မှ	မြိတ်မြို့မှ	၂၃	၁၇
မိုင်(၂၅)ခန့်	မိုင်(၅၀)ခန့်	၃၉	၄
လူ့ဘဝမှာ	လူ့ဘဝများမှာ	၆၈	၁၆
ချိန်းချက်ထားလို့	ချိန်းချက်ထားလို့မရ၊	၈၀	၁၉
တွေ့ ပွဲ	ဒုက္ခသိ	၉၀	၂၁
ပရမတ်ကိုလည်း	ပရမတ်ကိုလည်း		
တည့်အောင်	သိအောင်	၉၄	၈
ယခုဘဝမှာလဲ	ယခုဘဝမှာပဲ	၁၃၄	၂၀
သုံးပါးပြုလေသည်	သုံးပါးပြားလေသည်	၁၅၆	၁၅
နှစ်ပါးပြုလေသည်	နှစ်ပါးပြားလေသည်	။	၁၆
လေးပါးပြုလေသည်	လေးပါး		
	ပြားလေသည်	။	၁၇

